

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/18 • 05 Mayıs 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

1 Mayıs'ın coşkusu ve kararlılığıyla 26 Mayıs'ta

Genel grev- genel direniş!

İÇİNDEKİLER

Taksim'i kazanmanın coşkusu ve gururuyla!..	3
Burjuvazinin ikiyüzlülüğüne inat Taksim zaferi direnen emekçilerindir!...	4
Yüzbinlerce işçi ve emekçi Taksim Meydanı'nı doldurdu..	5-7
İzmir'de 1 Mayıs	8
Ankara'da 1 Mayıs	9
Adana'da 1 Mayıs	10
Bursa'da 1 Mayıs	11
Kayseri'de 1 Mayıs	12
Her yerde 1 Mayıs coşkusu.....	13
Kürdistan illerinde 1 Mayıs.....	14
Taksim'in kazanımları ile 26 Mayıs'a hazırlanıyoruz!	15
DİSK, Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticileriyle 1 Mayıs ve 26 Mayıs üzerine konuştuk...	16-17
2010: Kitlesele ama ruhunu arayan 1 Mayıs-Volkan Yaraşır....	18-19
Taksim Meydanı zorbalığa karşı devrimci direnişle kazanıldı!	20-21
Çelebi'den Erdoğan'ın Taksim 1 Mayısı değerlendirmesine yanıt.....	22
Avrupa'da 1 Mayıs kutlamaları	23
Almanya'da'da 1 Mayıs kutlamaları	24-25
Dünyadan 1 Mayıs gösterileri	26
Denizler devrime aittirler.....	27
Nazizmi ezen Kızıl Ordu ve direnen komünistlerdir!	28
Sermayenin meclisinde hoyrat tepişmeler	29
İktidar savaşı ve demokrasi üzerine...	
M. Can Yüce	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/18 * 05 Mayıs 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs geride kaldı ancak 1 Mayıs tablosu çeşitli yönleriyle değerlendirilmeye devam ediliyor. Önümüzdeki günlerde de 1 Mayıs'tan yansıyanlar değişik yönleriyle ele alınacaktır.

2010 Taksim 1 Mayısı politik ve moral açıdan kesin olarak kazanılmıştır. Sermaye devletinin Taksim yasağı son üç yıldır devrimcilerin, sınıfın ve emekçilerin kararlı ve direngen mücadelesi sonucu aşılmıştır. Artık hiçbir güç Taksim'in 1 Mayıs Alanı olmasının önüne geçemeyecektir. Bu sonuç düzen cephesinden reformist sola, devrimcilerden ilerici güçlere kadar tüm güçlerin ortak tespitidir. Ancak bu kazanım şimdi başka açılardan tartışmalı hale getirilerek 1 Mayıs'ın devrimci özü ve içeriğinin altı boşaltılmaya çalışılıyor. Düzen cephesi bu yöndeki girişimlerini sinsi ve ince birtakım saldırılarla sürdürüyor. Düzenin bu girişimlerinin en önemli dayanağını ise sermaye medyası oluşturuyor. Hem 1 Mayıs'tan önce hem de 1 Mayıs'tan sonra izledikleri yayın çizgisiyle bu görevi üstlendiler. Bu girişimlere soldan ve sendikal cepheden de destek verildi. İlerici ve devrimci güçler 1 Mayıs'ın ehlileştirilmesine ve düzen sınırlarında bir seromoniye çevrilmesine karşı kesintisiz bir mücadeleyi sürdürmelidirler. Zira 1 Mayıs'ın devrimci özü ve bu uğurda ödenen bedellerin boşa çıkarılmaması buna bağlıdır.

2010 1 Mayıs'ının politik ve moral kazanımlarını sınıf hareketini devrimcileştirmenin ve 26 Mayıs'ta gerçekleştirilmesi kararlaştırılan genel eylemini başarıyla örgütlenmesinin güçlü dayanaklarına çevirmenin önemi ortadadır. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere tüm ilerici ve devrimci sol güçler, 26 Mayıs genel eyleminin başarısı için zaman kaybetmeden bugünden harekete geçmelidirler. 1 Mayıslar'ı 2 Mayıslar'a taşımanın yolu buradan geçmektedir. Sınıf devrimcileri bulundukları tüm alanlarda 26 Mayıs eyleminin örgütlenmesi için etkin bir çaba ortaya koymalı, 26 Mayıs genel eylem ajitasyonunu çeşitli araç ve yöntemlerle sınıf ve emekçi kitlelerin gündemine taşımalıdır.

* * *

Burada 1 Mayıs tablosu üzerinden söylenmesi gereken ek bir şey daha var. Solun değişik kesimleri -

başta TKP, ESP ve Halk Cephesi olmak üzere- Taksim 1 Mayıs'ına dair kendi kitle katılımlarını rakamsal olarak açıkladılar. Gerçek katılımlarını 3'e, yer yer 4'e katlayarak verdiler. Bu sayıların gerçeği yansıtmadığını ve son derece abartılı rakamlardan oluştuğunu söylemek zorundayız. Sunulan rakamların gerçeklerle bir alakası yoktur. Zira 1 Mayıs tablosu herkesin gözlerinin önündedir. Gerçeklere aykırı ve abartılı rakamlardan oluşturulan bu tablo, ilerici ve sol kamuoyunu yanıltmaya ve aldatmaya yönelik bir nitelik taşımaktadır. Bu tutum hiçbir biçimde doğru değildir.

* * *

Önemli hatırlatma: Gazetemizin normal periyodu 1 Mayıs'tan dolayı aksadı. Bu nedenle gazetemizin önümüzdeki sayısı 14 Mayıs 2010 tarihinde çıkacaktır. Bu tarihten itibaren gazetemiz normal periyodu ile çıkmaya devam edecek.

Fiili-meşru mücadele ruhuyla İSTANBUL KAMU EMEKÇİLERİ KURULTAYI'NA!

PROGRAM:
* Açılış Konuşması
* Sinevizyon Gösterimi
* Saygı Duruşu ve Divan Seçimi
* Hazırlık Komitesi Tebliğ Sunumu
* Tebliğ üzerine konuşmalar (Özgür Kürsü)
* Karar önergeleri
* Sendika şubeleri, platform ve sendikal grupların tebliğleri
* Kapanış

16 Mayıs 2010 (Pazar) 10.00
Petrol-İş Toplantı Salonu
Altunizade Mh. Kuşbakışı Cd. No: 23 Üsküdar

Kurultay Hazırlık Komitesi

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Kitapçılarda...

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-4

Taksim'i kazanmanın coşkusu ve gururuyla!

2010 1 Mayıs'ında yüzbinler alanlara çıktı. Başta Taksim Meydanı olmak üzere ülkenin dört bir yanında işçiler, emekçiler ve gençler büyük bir coşkuyla alanları doldurdular. 1 Mayıs alanlarına sermayeye ve sosyal yıkım saldırılarına karşı öfke, mücadele isteği ve kararlılığı hakimdi. Alanlara akan yüzbinler birlik, mücadele ve dayanışma yolundan yürüme kararlılıklarını ortaya koydular.

Genel olarak alanların tablosu böyleyken, bu yılın 1 Mayıs'ını özel kılan iki temel neden vardı. Birincisi Taksim yasağının kesin olarak aşılması ve Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs Alanı olarak tescillenmesiydi. İkincisi ise, işçi sınıfı ve emekçilerin bir günlük genel grevin arifesinde olmasıydı. Bu nedenle 1 Mayıs alanları hem 26 Mayıs eylemine hazırlığı yansıtmaması, hem de safların toparlanıp bu eyleme yönelik kararlılık ve mücadele gücünün güçlendirilmesi bakımından önem taşıyordu. Taksim yasağının kırılmış olması, bu ikincisinde başarılı olmak bakımından da büyük bir olanaktı.

Taksim'deki kutlamalar bu yılın 1 Mayıs'ına damgasını vurmuştur. Taksim yasağının dövüşe dövüşe verilen bir mücadeleyle aşılmış olması gerçeği, tüm demagojilere rağmen karartılamamıştır. Büyük bir siyasal anlam taşıyan Taksim kutlaması, işçi sınıfı ve devrimci harekete büyük bir politik ve moral üstünlük kazandırmıştır. Bu üstünlük, Taksim'den başlayarak tüm 1 Mayıs alanlarına yayılmış ve toplum düzeyinde hissedilmiştir. Taksim Meydanı yüzbinlerin bir araya geldiği görkemli bir kitle katılımına sahne olmuştur. İşçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, devrimciler, yıllardır Taksim yasağını aşmak için mücadele edenler gururla Taksim Meydanı'na çıkmışlardır. Sermaye iktidarının bahşetmesiyle değil, özgüce dayalı kararlı, inatçı ve militan bir mücadeleyle bu noktaya varılmıştır. Taksim'in mücadeleyle kazanılmış olması gerçeği diğer kentlerdeki kutlamaları da etkilemiş, eylemlere daha kitlesel ve yaygın katılımlar gerçekleşmiştir. Sadece işçiler ve emekçiler değil, toplumun çok değişik kesimleri alanlara çıkmışlardır.

Sermaye iktidarı ve işbirlikçileri, hem Taksim yasağının militan bir mücadeleyle aşılmış olması gerçeğini hem de 1 Mayıs'ın sınıfsal özünü ve mücadele ruhunu karartmak için elbirliği yaptılar. Ama 1 Mayıs'ın içini boşaltarak bahar bayramına dönüştürme gayretleri sonuç vermedi. Öncelikle de Taksim Meydanı'na mücadele kararlılığı egemendi. Alanlara çıkan yüzbinler, Taksim yasağının militan mücadeleyle aşılmış olmasının coşkusunu ve özgüvenini taşıyordu. Öte yandan, sınıf işbirliği masallarının, kapitalizmin krizinin yükünü taşımaktan dolayı büyük bir yıkım yaşayan işçi ve emekçilerin öfkesini gemlemesi mümkün değildi. Sonuç olarak, sermaye ve uşaklarının 1 Mayıs'ı bir mücadele günü olmaktan çıkarma girişimleri başarısız kaldı.

Bunun önemli nedenlerinden biri TEKELE Direnişi'dir. TEKELE Direnişi'nin mücadele ruhu ve soluğu 1 Mayıs alanlarındaydı. TEKELE işçileri Taksim'de sermaye uşağı Mustafa Kumlu'yu

kürsüden kovarak böylece hem bu hainden hesap sordular, hem de direniş ateşini 1 Mayıs alanına taşıdılar. TEKELE işçilerinin bu müdahalesi, 1 Mayıs'ı içi boşaltılmış bir kutlamaya dönüştürme çabasını boşa çıkararak, onu sınıf mücadelesinin güncel ihtiyaçlarına bağlayan bir rol oynadı.

Bu müdahaleyi anlamlı kılan, TEKELE Direnişi'nin gündeme getirdiği mücadele görevleridir. Zira, 1 Mayıs alanlarından da yansıdığı üzere, işçi sınıfı ve emekçiler henüz 26 Mayıs'a hazır değildir. Taksim Meydanı da dahil 1 Mayıs alanları bu gerçeği ortaya koymuştur. Özellikle de Türk-İş ve Hak-İş'e bağlı sendikaların (belediye, yol, büro ve deri işkolları bir parça dışında tutulabilir) katılımı, bu sendikaların yönetimlerinin 26 Mayıs eylemini örgütleme sözünün ortada bıraktığını göstermektedir.

DİSK ise geçmiş yıllara kıyasla daha kitlesel bir katılım gerçekleştirmiş, BMİS ve Genel-İş kortejleri kitlesellikleri ile dikkat çekmiştir. Ancak ne kortejler ne de kürsü üzerinden 26 Mayıs eylemine dönük bir hazırlığı hissetmek mümkün olabilmıştır.

Kamu emekçileri cephesinden Memur-Sen ve Kamu-Sen'in katılımları göstermelidir. KESK kortejleri ise tüm alanlarda ve Taksim'deki en politik kitlesel emekçi kortejleri olmuştur. Kuşkusuz bunu büyük ölçüde KESK tabanındaki politik dinamikler sağlamıştır. Ancak bu da 26 Mayıs'ın başarısı için güvence değildir.

Sendikasız işçi ve emekçilerin katılımına gelince, bir kesimi politik kortejlerde yürüten ve TEKELE işçileriyle birlikte kürsüye müdahalede bulunan, bir kesimi direniş içinde olan bu örgütsüz güçler, işçi sınıfı ve emekçi hareketinde mücadeleciler kimlikleriyle giderek öne çıkmaktadırlar.

Yılları bulan bir direniş ve kararlılıkla Taksim'in kazanılmasında esas rolü oynayan devrimci güçler,

Taksim Meydanı'na devrimci bir hava da taşıdılar. Eyleme belirli sınırlarda bir kitlesellikle katılmaları da kuşkusuz anlamlıdır. Fakat eyleme daha etkili bir müdahale için alanda devrimci birlikteliğin sergilenememesi açık bir zaafiyetin ifadesi olmuştur.

Tüm zayıflıklara karşın, işçi sınıfı ve devrimci güçler 1 Mayıs'ı kazanmıştır. 1 Mayıs görkemli bir kitleselliğe, Taksim çıkışında simgelenen devrimci bir niteliğe ve TEKELE işçilerinin Mustafa Kumlu'yu kürsüden indiren militan bir sınıf müdahalesine sahne olmuştur.

Bununla birlikte 1 Mayıs alanları, işçi sınıfı ve emekçilerin 26 Mayıs eylemine hazır olmadıklarını da açık biçimde göstermiştir. Böyle bir eylemi başarıyla gerçekleştirebilmek tabandan örgütlü bir hazırlıkla mümkündür. Bu yönde bir çaba sergilenmediği için, işçi sınıfı ve emekçilerin geniş kesimlerinin, tüm mücadele isteklerine karşın bir günlük genel grevin başarıyla gerçekleşeceğine olan inancı zayıftır.

Tüm bu olumsuzluklara ve engellere karşın görev açıktır ve ortadır: 1 Mayıs'ın politik ve moral kazanımlarını işçi sınıfı ve emekçi hareketine taşımak, mücadele mevzilerini geliştirmek, örgütlü taban inisiyatiflerini ortaya çıkarmaktır. 26 Mayıs'a kısa bir süre kalsa da, bu eylemi olabilecek en iyi hazırlıkla karşılamaktır. Bunun için 1 Mayıs coşkusuyla bir örgütlenme ve mücadele seferberliğine girilmelidir. 26 Mayıs'ta nasıl bir sonuç alınacağından bağımsız olarak, işçi ve emekçi hareketinin bilinç ve örgütlülük düzeyini geliştirme ve mücadele azmini yükseltmede alınacak mesafe, mücadele sürecinin sonraki seyri bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Devrimci ve ilerici güçler bu doğrultuda güç ve enerjilerini birleştirebilirlerse, sınıf ve kitle hareketinin gelişimi açısından önemli adımlar atılmış olacaktır.

Burjuvazinin ikiyüzlülüğüne inat Taksim zaferi direnen emekçilerindir!

Emperyalist-kapitalist sistemin kriz içinde debelendiği bir dönemde 2010 1 Mayıs'ı geride kaldı. Türkiye'de ise 2010 1 Mayıs'ının en önemli yanını hiç kuşku yok ki Taksim'in 32 yıl aradan sonra kazanılması oluşturuyordu.

Üç yıldır sınıf bilinçli işçilerin ve devrimcilerin büyük bir irade savaşı ile zorladığı Taksim, direnen işçilerle keskinleşen sınıf çatışmasında artık burjuvazi için korunması gereken bir kale pozisyonundan çoktan çıkmıştı. Zira, bu yönde bir ısrar burjuvazi için büyümekte olan sınıf çatışmasının daha da keskinleşmesi, işçi sınıfından duydukları haklı korkunun daha da güçlenmesi anlamına gelecekti. İşte böyle bir ortamda AKP hükümeti eliyle burjuvazi yeni bir hamle yaparak işçi sınıfının Taksim'de 1 Mayıs hakkını teslim etmek zorunda kaldı.

Ancak hem sınıf çatışmasının doğası, hem de AKP'nin "demokrasi havariliği"nin bir gereği olarak bunun kazanılmış bir hak olarak değil, bahşedilmiş bir hediye olarak sunulması gerekiyordu. İşte burjuva siyaset sahnesinde 2010 1 Mayıs'na rengini veren bu görüntüler oldu.

Önce hükümetin de onayıyla İstanbul Valiliği'nin 1 Mayıs'a ilişkin ılımlı mesajları geldi. Ardından her eyleminde işçi sınıfının karşısına konulan yasalardaki boşluklar bir anda keşfedilerek Taksim 1 Mayıs'ının önu yasal olarak da açılmış oldu. Sadece bu tablo bile yasalar ile sınıf mücadelesi arasındaki ilişkiyi göstermek için yetti. Bir kez daha sınıf mücadelesinin yasalarla değil, yasaların sınıf mücadelesi ile belirlendiği ve uygulandığı ortaya çıktı.

Bundan sonrası ise burjuvazinin nasıl ikiyüzlü bir sınıf olduğunun, kendi sınıf çıkarları için her türlü hokkabazlığı yapacağını kanıtı idi.

12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından "*Bugüne kadar işçiler güldü. Artık gülme sırası bizde!*" diyen patronlar, 2007 1 Mayıs'ından hemen önce "*Ayaklar baş olursa kıyamet kopar!*" diyen Kasımpaşalı kabadayılar bir anda kuzu olup sınıflar arası birlik ve beraberlik mesajları vermeye başladılar. Bu mesajların en ibretlikleri ise burjuvazinin gönüllü kulluğunu yapan korucularından geldi. Bir cinayet şebekesi olan polis bugünkü şefi Beşir Atalay bir tarafa, 3 yıldır tüm İstanbul'u gaza boğduran İstanbul Valisi Muammer Güler ile Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın bir anda emekçi olduklarını hatırlayıverdiler. 1 Mayıs'ı Taksim'de emekçilerle kolkola coşkuyla kutlayacaklarını söylediler. Hatta bu rüzgara kapılan Abdullah Gül bile 1 Mayıs'a ilişkin sorulan bir soruya karşılık kendisinin de emekçi olduğunu iddia edebildi.

Burjuvazinin bu art niyetli planlarını en iyi ifade edenler ise, her zaman olduğu gibi gönüllü kalemşörleri oldu. Ergenekonculuğa karşı AKP demokraciliğini bayrak edinen bu uşak takımı günlerce Taksim 1 Mayıs'ının AKP'nin açılımlarının bir parçası olduğunu vaaz etti. Üstünü örtemedikleri ve örtemeyecekleri '77 katliamını ise Ergenekoncular'a havale ederek bu yükten de kurtulmaya yeltendiler. Onlara göre 1 Mayıs artık bir tabu olmaktan çıkmalı, sınıflar arası çatışmanın değil barışın günü olmalıydı. Hatta Cengiz Çandar gibi tescilli döneçler, bu politikayı Erdoğan'a bizzat önerdiklerini söyleyerek övünmeyi de ihmal etmediler.

Burjuvazinin tüm kirli emelleri bir tarafa 1 Mayıs 2010 sınıflar arası mücadelede işçi sınıfının büyük bir gövde gösterisi ile geride kaldı. 3 yıldır Taksim 1 Mayıslar'ında ve işçi direnişlerinde işçi sınıfı saflarındaki korku ve karamsarlık duvarına vurulan darbelerle bir büyük darbe daha eklendi. İstanbul Taksim'de resmi rakamlarla bile 150 bini aşkın işçi-emekçi, Türkiye'nin 56 farklı noktasında yüz binler meydanları doldurarak talepleri ile birlikte eşit ve özgür bir dünyaya duydukları özlemi haykırdı. İşçi sınıfının ezici bir kesiminin halen kendi sınıf ideolojisinden kopuk olduğunu, dahası sendikalı işçi sayısının bile yüzde onları ancak bulduğunu düşündüğümüzde meydanlardan yansıyan bu coşku fazlası ile önemli idi. En nihayetinde Taksim'i kazanarak işçi sınıfı kendi beynindeki büyük bir tabuyu daha geride bıraktı.

Her ne kadar içini boşaltmak ve ehlileştirmek istese de burjuvazi bile bu coşkudan etkilendi. Dünyın solcusu olan birçok döneç Taksim coşkusuna "ortak" olurken, her zaman işçi sınıfına nefretini kusan Ertuğrul Özkök gibileri bile "Keşke ben de orada olabilseydim!" diyebildi.

Ancak bu tablo tabii ki burjuvazinin sınıf kimliğini ve çıkarlarını değiştirmede. O hala ezemediğini denetleme sevdası ile yanıp tutuşuyor. Her ne kadar yüz binlerin coşkusu bu beylerin bir kısmını etkisi altına alsada onların temel niyetini hala 1 Mayıs'ı teslim almak, sınıf mücadelesinden koparıp içini boşaltmak oluşturuyor.

İşte bu yüzden 1 Mayıs günü başta Taksim olmak üzere meydanlardan yansıyan coşkuyu kendi hanelerine yazarak yansıtmaya çalışıyorlar. AKP hükümetine işçi sınıfına karşı yaptığı bu açılım nedeniyle teşekkür ediyor, sanki bu coşkunun mimarları kendileriymiş gibi kutlamaya çalışıyorlar. Pişkince ikiyüzlülüklerine devam ediyor, sanki 3 yıldır kalkan copların, atılan gazların nedeni kendileri değilmiş gibi, "*demek ki böyle de olabiliyormuş, 1 Mayıs olaysız ve coşkuyla kutlanabiliyormuş!*"

diyorlar. İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın dilinden dökülen bu cümleler sadece ve sadece bir ikiyüzlülük örneği olarak tarihteki yerini aldı.

Bunca süslü cümlenin altında yatan gerçek niyet ise İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın ağzından döküldü. Atalay ülkenin dörtbir yanında açığa çıkan 1 Mayıs coşkusunu yorumlarken "*Türkiye'de 1 Mayıs sendromu bitti. 1 Mayıs bundan sonra gündem olmaktan çıkacak!*" dedi. Böylece burjuvazinin asıl hesap ve niyetinin işçi sınıfının mücadelesini dizginlemek, en azından bu mücadelenin toplumun gündemini belirlemesinin önüne geçmek olduğunu da itiraf etmiş oldu.

Ancak ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar emellerine ulaşamayacaklar. Çünkü 1 Mayıs'a ruhunu veren 1886'da Amerika'da, 1977'de Taksim'de büyütülen mücadeledir. Çünkü 1 Mayıs'a ruhunu veren direnişlerle büyüyen sınıf mücadelesidir. Taksim'de kürsüden burjuvaziye teşekkür etmeye yeltenen Türk-İş Başkanı Kumlu'yu konuşturmayan, kürsüden kovan direnişçi işçilerin dediği gibi: "*Taksim, burjuvazinin icazeti sonucu açılmadı, 1 Mayıs, baskılara saldırılara karşı Taksim'de olmayı sürdüren işçi sınıfının mücadelesinin birikimiyle açıldı. TEKEL direnişiyle açıldı. Üst üste gelen direnişlerin itilimiyle açıldı. Taksim özgürleştirdik. Artık Taksim alanı 1 Mayıs alanıdır. Sıra 1 Mayıs kürsüsünün gerçek sahipleri tarafından alınmasında ve aldık da! 1 Mayıs kürsüsünün gerçek sahibi işçi sınıfıdır. Öncü işçilerdir, direnişteki işçilerdir. 1 Mayıs kürsüsü, her seferinde sermaye devletinden icazet dilenen ve sermayeye değil, işçi sınıfına barikat olanların değil, sınıf talepleriyle alanı dolduran işçi sınıfının olmalıdır.*"

İşte her türlü ehlileştirme çabalarına rağmen bu gerçek 1 Mayıs'a ruhunu vermeye devam edecektir. Aynı Taksim'de olduğu gibi Konak ve Kızılay da bu mücadele ile işçi sınıfına açılacak, 1 Mayıs'lar burjuvazi tarihin çöplüğünde hak ettiği yeri alana kadar onun korkulu kabusu olmaya devam edecektir.

Yüzbinlerce işçi ve emekçi Taksim Meydanı'nı doldurdu...

“İşte Taksim, işte 1 Mayıs!”

200 bini aşkın işçi ve emekçi, ilerici ve devrimci, 2010 1 Mayıs'nda Taksim Meydanı'nda buluştu.

2007 yılından itibaren ortaya konan ve tüm baskı, zor ve engellemelere rağmen kararlılıkla sürdürülen Taksim iradesi, 2010 yılında ete kemiğe bürünmüş oldu. Verdikleri mücadeleyle kazandıkları Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs alanı olduğunu hep bir ağızdan haykıran yüzbinler, '77 1 Mayıs Katliamı'nın yıldönümünde görkemli bir kutlamaya imza atmış oldular.

İstanbul'dan ve merkezi katılımlar doğrultusunda Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli illerinden mitinge katılan işçi ve emekçilerde, Taksim Meydanı'nı kazanmanın yarattığı coşku atılan sloganlara ve taşınan pankartlara yansdı. AKP hükümeti eliyle sermaye devletinin “1 Mayıs'ı size biz açtık” demagogilerine ise “Hak verilmez alınır, Taksim'i biz kazandık!” şiar ve sloganlarıyla yanıt verilmiş oldu.

Yüzbinlerin sabahın erken saatlerinde toplanıp Şişli, Şişhane ve Gümüşsuyu güzergahlarından Taksim Meydanı'na giriş yaparak kutladığı 2010 1 Mayıs'ına, Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'ya kürsüdeki konuşması esnasında müdahalede bulunan TEKEL işçileri damga vurdu. Sendikal ihanetin tescillenmiş isimlerinden Kumlu, işçiler tarafından katılımcı kitle ve diğer sendika bürokratları önünde teşhir edildi.

Üç koldan yürünerek Taksim kucaklandı

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nı doldurmak isteyen işçi ve emekçiler, ilerici ve devrimci güçler, sabah saat 08.00'den itibaren daha önceden belirlenmiş yürüyüş güzergahları üzerindeki toplanma noktalarında konumlandılar. Şişli, Şişhane ve Gümüşsuyu üzerinden saat 10.00 sularında yürüyüşe geçen yüzbinler, alanı hınca hınç doldurdular. Kalabalıkla birlikte polisler, bariyerlerle kapattıkları Gezi Parkı'nı da eylemcilere açmak zorunda kaldılar. Gezi Parkı'nın alana bakan kısmında, basın için

kurulan platform da büyük oranda işçi ve emekçiler tarafından dolduruldu. Atatürk Kültür Merkezi önünde kurulan dev platformdan başlatılacak miting programını bekleyen işçi ve emekçiler, sloganlarına ve marşlarına ara vermeden devam ettiler.

Şişli'den coşkulu ve kitlesel yürüyüş

Taksim'deki 1 Mayıs kutlamalarına katılmak için kullanılan yürüyüş kollarının en kitlesel olanını Şişli oluşturdu. En önde DİSK ve KESK'in bulunduğu yürüyüş güzergahında kitleselliğin yanısıra genele yansıyan coşku da dikkat çekiciydi.

Şişli güzergahı kendi içerisinde de iki kola ayrıldı. Yolum DİSK binasına bakan tarafından yürüyüşe geçen kitlenin en önünde DİSK bulundu. Yürüyüş başlamadan önce kitlenin önü DİSK binası önünde bulunurken en arkadaki katılımcılar Mecidiyeköy'e kadar uzandılar.

Yolum diğer tarafındaki kitleye ise KESK korteji öncülük etti.

DİSK kolundan yansıyanlar

Kortej düzenlerinin oluşturulmasını takiben, DİSK'in bulunduğu kol, yanındaki KESK'in öncülük ettiği diğer kolla beraber saat 10.00 sularında Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe başladı. Buradan yürüyüşe geçen kitlenin en önünde, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve '77 1 Mayıs'ında yakınlarını kaybedenlerin oluşturduğu kortej bulundu. Yürüyüş sırasında basına yaptığı konuşmada, gazsız, copsuz, şiddet olmadan, özgürlük içinde 1 Mayıs'ın kutlandığını ve tam bir coşkunun hakim olduğunu belirten Çelebi, “demek ki istenilirse olabiliyormuş” dedi. Kemal Türkler'in eşi ve çocuklarının da aralarında olduğunu belirten Çelebi onların ve '77'de yaşamını yitirenlerin onur konukları olduğunu dile getirdi.

Kemal Türkler'in kızı da DİSK kortejinin önünde

yürüyenler arasındaydı. Aralarında Tarık Akan, Rutkay Aziz, Halil Ergün, Genco Erkal'ın bulunduğu sanatçılar da buradan Taksim'e yürüyüşe geçenler arasındaydı. Yürüyüş boyunca ses araçlarından yapılan anonslarla Taksim'in işçi ve emekçilerin mücadelesiyle kazanıldığı vurgulandı.

Kolon devamında ise ellerinde DİSK yazılı kartonlar bulunan işçiler yürüdüler. DİSK kortejinde “1 Mayıs” ve DİSK imzalı pankartlar da taşındı. Burada DİSK'e aralarında Ver.di ve IG-Metall'in de bulunduğu uluslararası konfederasyonlar ve sendikalar eşlik ettiler. Bileşenler tarafından Türkçe, İngilizce ve Almanca dillerinde “Uluslararası dayanışma” yazılı pankart taşındı.

Yurtdışından gelen temsilcileri DİSK Bank-Sen korteji izledi.

Bu kolda DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş, kitlesel katılımıyla dikkat çekti. İstanbul şubelerinin ve çevre bölgelerin açtıkları pankartların yanısıra işyerlerini temsilen de ayrı ayrı pankartlar açıldı.

Metal işçileri fabrika pankartlarıyla katıldı

BMİS kortejinin en önünde sendika imzasının yer aldığı pankart bulundu. BMİS İzmir Şube ve Trakya Şube pankartlarının ardından İstanbul 1 No'lu Şube pankartı arkasında Anadolu Motor, Remas ve ABB fabrikalarının pankartları açıldı. Gebze Şube pankartı arkasında Yücel Boru, Çayırova Boru, Legrand, Dostel, Sarkuysan, Procast, Bossal Mimaysan ve Arfesan pankartları açılırken, Bursa Şube pankartı arkasında Prysmian, SCM ve Çimtaş pankartları yer aldı. Kortejin devamında açılan BMİS İstanbul 2 No'lu Şube pankartının arkasında, Güven Elektrik, Ejot-Tezmaç, RSA, Konvekta, Gimsan, Paksan ve Pancar Motor fabrikalarından pankartlar bulundu. Kocaeli Şube pankartı arkasında ise AD Demirel, Corus Metal, Baysan Trafo, Cem Bialetti ve Trakya Sanayi pankartları göze çarptı.

Kitlesel katılımının yanısıra genç işçi ağırlığı ve

çoşkusuyla da dikkat çeken BMİS kortejinin pankartlarında somut talep ve şiarlar yer almazken yalnızca fabrika ve şube isimleri bulundu.

DİSK kortejinde Dev Sağlık-İş, Dev Yapı-İş, Dev Maden Sen, Sine-Sen, Sinema Yazarları ve Belgesel Sinemacılar da yerlerini aldı. Dev Sağlık-İş, Okmeydanı Hastanesi gibi sendikalaşma mücadelesi yürüttüğü hastanelerden de çeşitli pankartlar açtı.

DİSK Emekli-Sen de bu kolda yürüyenler arasındaydı. “Mücadeleden emekli olunmaz” diyen emekliler adına, Emekli-Sen ana pankartı arkasında İstanbul, Aksaray 3 No’lu Şube ve İzmir Buca Şube pankartları da açtılar.

DİSK kortejindeki en kitlesel katılımlardan birini de Genel-İş Sendikası oluşturdu. Burada Genel-İş ana pankartının arkasında Anadolu Yakası ve bağlı şubeler, Kartal Belediyesi İşçileri, Avrupa Yakası ve bağlı şubeler, Avrupa Yakası 2 ve 3 No’lu Şube, Bursa Şubesi, Anadolu Yakası 2 No’lu Şube, İstanbul Konut İşçileri Şubesi, Trakya Şubesi ve Edirne, Hayrabolu, Enez, Keşan, Malkara, Tekirdağ, Babeski belediyeleri pankartları açıldı. Genel-İş Trakya Şubesi’nin pankartında “TEKEL işçileri yalnız değildir!” şiarı bulunuyordu. Bu noktaysla Genel-İş Trakya Şubesi, KESK kolu da dahil olmak üzere, TEKEL direnişine vurgu yapan sınırlı sayıda kortejden birini oluşturdu. Genel-İş üyeleri davul, zurna ve klarnet eşliğinde yürüyerek taleplerini içeren sloganlarla alana giriş yaptılar.

Genel-İş’i takiben DİSK kortejinde DİSK/Tekstil, Tümkı-İş, Lastik-İş, Limter-İş, Nakliyat-İş, OLEYİS, Sosyal-İş, Bilgi Üniv. Çalışanları, Toplum Gönüllüleri Sendikaları Çalışanları, İstanbul Barosu İşçileri, Genç-Sen ve Spor-Sen pankartları açıldı. Burada Nakliyat-İş’in kitlesel katılımı da dikkat çekiciydi. Nakliyat-İş kortejinde İstanbul’dan katılımların yanısıra Konya Şube’den de işçiler yer aldı. Sendikalaşma mücadelesi veren Balnak Lojistik işçileri de kendi pankartlarıyla Nakliyat-İş kortejindeki yerlerini aldılar.

Bu kolda, DİSK bileşenlerinin hemen arkasında, Bağımsız Turizm İşçileri Sendikası ve ATV-Sabah işçileri de yer aldı.

DİSK’i TMMOB ve bağlı odaların pankartları takip etti. Burada Çevre Mühendisleri Odası, EMO İstanbul Şubesi, Gemi Mühendisleri Odası, Gıda Müh. Odası, HKMO İstanbul Şube, İMO İstanbul Şubesi, Makina Mühendisleri Odası, Orman Mühendisleri Odası, TMMOB Öğrenci üyeleri ve Şehir Plancıları Odası pankartları açıldı. TMMOB üyesi mühendis, mimar ve şehir plancılar 1 Mayıs sloganlarına ek olarak mesleki sorunlarına ve siyasal taleplerine ilişkin sloganlar atarken, öğrenci üyeler eğitim sorunlarına ilişkin taleplerini de dile getirdiler.

TMMOB’nin arkasında BİT-DER üyesi bilişim

emekçileri ile Linux Kullanıcıları Derneği üyeleri bulundular.

Bu kolda GYTE Öğrencileri, Sahne Sanatçıları Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği, Çağdaş Avukatlar Grubu, İSMMMO, Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Derneği Girişimi pankartları da açıldı.

Kolun devamında, Alevi Bektaşî Federasyonları, PSAKD, Koçgirililer Girişimi, Dersim Dernekleri Federasyonu, Divriği Kültür Merkezi, Kangal Dernekleri Federasyonu ile bir dizi yöre derneği pankartlarıyla yer aldılar.

DDKD, Otonom, Komünist Dünya İçin Anarşi, Sosyalist Devrimci Parti Girişimi, EHP ve Mücadele Birliği de bu kol üzerinden yürüyerek alana giriş yaptılar.

Bu bileşenlerin ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu yürüdü. Platformun ana pankartı ve flamalarından oluşan kortejin arkasında bileşenler sıralandılar.

Komünistler canlı kortejleriyle dikkat çekti

Devrimci 1 Mayıs Platformu ana pankartı arkasında yerini alan komünistler canlı kortejleriyle ve coşkulu sloganlarıyla dikkat çektiler.

Komünistler “*Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 26 Mayıs’ta Genel grev-genel direniş!*”, “*Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!*”, “*Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!*”, “*İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!*” şiarlı **BDSP** imzalı pankartlar ile Marx-Engels-Lenin resimli “*Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!*” şiarlı pankartları taşıdılar. Komünistler BDSP imzalı flamalar da taşıdılar.

BDSP imzası ve logosunun yer aldığı pankart da kortejde yer aldı. BDSP kortejinden sıklıkla “Yaşasın devrim sosyalizm!”, “İşte Taksim işte 1 Mayıs!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” sloganları yükseldi.

DLB ve Ekim Gençliği ise BDSP pankartlarının arkasında sıralandılar. Ekim Gençliği, “Soruşturma-ceza terörüne, eğitim ticarileştirilmesine, geleceksizliğe karşı çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” ve “1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!” pankartlarını taşıdı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu ile yürüyüş tamamlandı

BDSP’nin arkasında diğer Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri sıralandılar. Burada özellikle Halk Cephesi kitlesel ve coşkulu katılımıyla dikkat çekti. Halk Cephesi taleplerini içeren pankartlarının yanısıra Mahir Çayan’ın ve Dursun Karataş’ın resimlerini de taşıdılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Halk Cephesi’nin arkasında sırasıyla Kaldıraç, Proleterce Devrimci Duruş, ODAK ve Demokratik Haklar Federasyonu yer aldı. DHF de alandaki kitlesel kortejlerden birini oluşturdu.

Saat 13.30 sularında DHF’lilerin arama noktalarında alana giriş yapmasıyla bu koldan yürüyüş tamamlanmış oldu.

KESK kolundan yansıyanlar

Şişli kolundaki diğer yürüyüş kolunun başında KESK korteji bulundu. KESK üyeleri, attıkları sloganlarla saat 9.30 sularında yürüyüşe geçtiler.

KESK’in, mitingin ön sürecinde sınırlı katılımla gerçekleşen bölge ve sendika toplantılarına rağmen 1 Mayıs’a katılımı güçlü oldu. 5 binin üzerinde kamu emekçisinin yer aldığı KESK kortejinde coşku hakimdi. KESK kortejindeki genç emekçi kesimlerin katılımı da dikkat çekiciydi.

KESK kortejinde Eğitim Sen İstanbul 1-2-3-4-5-6-7 No’lu şubeleri ve Yalova Şubeleri, TÖB-DER, Haydarpaşa Endüstri Meslek Lisesi Emekçileri, SES, SES Bakırköy, Şişli ve Anadolu Yakası şubeleri, Tüm Bel Sen, BES 3 No’lu Şube, Haber Sen Ankara Şube, Haber Sen İstanbul Şube, Tarım Orkam Sen, KESK Bolu Şubeler Platformu ve Yapı Yol Sen yer aldı.

KESK içinde en kitlesel katılımı sağlayan sendika Eğitim Sen’di. SES’in katılımı ise oldukça düşüktü. SES’in, TTB ve diğer sağlık örgütleriyle Kamu Hastanesi Birlikleri saldırısına karşı eylemsel bir hat izlediği böylesi bir süreçte katılımının bu denli düşük olması şaşırtıcıydı. KESK Marmara merkezli katılım kararı almasına rağmen bölgenin toplamından katılımı sınırlıydı.

KESK kortejlerindeki pankartlarda ağırlıklı olarak iş güvencesi, toplu sözleşme hakkı ve sektörel saldırılar başlıkları işlenirken demokratik taleplere de yer verildi. KESK kortejlerinde 26 Mayıs grevi vurgusu neredeyse hiç yoktu. Yalnızca Eğitim Sen İstanbul 4 No’lu Şube “1 Mayıs coşkusuyla 26 Mayıs’ta grevdeyiz!” pankartı taşıdı. KESK kortejinde, yürüyüş boyunca “İnadına sendika inadına KESK!”, “İşte Taksim işte 1 Mayıs!” sloganı ile “Herkes güvenceli iş insanca ücret!” talepleri haykırıldı.

Bu kolda KESK’in arkasında, LGBTT, Namık Kemal Üniversitesi Öğrencileri, Eğitim Emekçileri Derneği, Feministler, İHD, 78’liler Girişimi, TTB, Tıp Öğrencileri Kolu, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Eczacılar Birliği, İşçi Filmleri Festivali, Halkevleri, Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri, DSİP, Tekstil-Sen, EDP, KÖZ, Alınteri, BDP, TÖP, ESP, Partizan ve SODAP yürüdü. Halkevleri kitlesel katılımıyla bu kolda dikkat çeken gruplardan birini oluşturdu.

Çarşı Grubu da pankartlarıyla bu kolda yer aldı.

Ayrıca, bir grup Fenerbahçe taraftarı da bu koldan yürüyüşe katıldı.

Bu kortejin en kitlesel ve coşkulu kortejlerinden birini de BDP oluşturdu. BDP'nin kortejinde en önde geleneksel kıyafetleri ile Kürt kadınları yer aldı. BDP kortejinde sıklıkla, “Biji serok Apo!”, “PKK halktır halk burada!” sloganları atıldı.

Halkevleri, ESP ve ÜİD-DER de görsel olarak dikkat çeken kortejler arasındaydı. Üniversiteli ve lise gençlik gençlik grupları tarafından da bu kolda pankartlar açıldı. Bunların ardında ise anarşist bazı gruplar yer aldı.

Şişhane’den de onbinler alana giriş yaptı

1 Mayıs 2010’un ilk sloganları oldukça erken bir saatte Taksim Meydanı’nda yankılandı.

78 günlük direnişleriyle 2010 yılına damga vuran TEKEL işçileri saat 06.30 sıralarında Taksim Meydanı’na girerek Taksim Cumhuriyet Anıtı önünde eylem yaptı. TEKEL’deki direniş sürecinde yaşamını yitiren Samsun TEKEL işçisi Hamdullah Uysal’ı da unutmayan işçiler “Hamdullah Uysal ölümsüzdür” pankartını açtılar. İşçiler bir süre sonra buluşma noktaları olan Şişhane koluna döndüler.

Türk-İş ve Kamu Sen’e bağlı sendikaların yer aldığı Şişhane kolunda EMEP, ÖDP, Türkiye Birleşik İşçi Partisi, İşçi Cephesi, Halkın Kurtuluş Partisi ve Atatürkçü Düşünce Derneği, İşçi Partisi kortejleri de sıralandı.

Sabah saatlerinden itibaren Türk-İş pankartı arkasında Şeker-İş, Deri-İş, Tez-Koop-İş, Maden-İş, Tes-İş, Yol-İş, Demiryol-İş, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Orman-İş, Tek Gıda-İş, Petrol-İş, Belediye-İş, Koop-İş, Kristal-İş, T. Harb-İş, Türk Metal, Selüloz-İş, Belediye-İş, Çimse-İş, TÜMTİS, Basın-İş sendikaları toplandı. TEKEL işçileri kortejlerin en önünde yürürken bu koldaki katılım genel olarak beklenenin altındaydı. Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No’lu Şube üyesi Esenyurt Belediye işçileri ve UPS’te sendikal örgütlenmeye yönelik baskılara karşı direnen TÜMTİS üyesi işçiler de pankartlarıyla alanda yer aldılar.

Şişhane kolunda toplanan Türk-İş’e bağlı sendikalar buradaki alan yetersiz geldiği için toplanma yeri fiili olarak Unkapanı Köprüsü’ne çekildi. Türk-İş’e bağlı sendikaların pankartlarında ağırlıklı olarak güvencesiz çalışmaya karşı mücadele çağrıları ve kıdem tazminatının gaspını işleyen şiarlar öne çıktı. Emek Partisi’nin “İş, ekmek, özgürlük! Genel grev, genel direniş” pankartıyla alanda yer aldığı göze çarparken ÖDP de güvencesiz çalışmaya karşı mücadele çağrısı yapan pankartlarla yürüdü.

Bu kolda kitlesellikleriyle dikkat çeken kortejleri Türk-Metal, Tek Gıda-İş, Maden-İş, Tez-Koop-İş oluşturdu. Belediye-İş çok kitlesel olmasa da kortej disipliniyle ve direnişçi Esenyurt Belediye işçilerinin katılımıyla diğerlerine göre daha coşkuluydu. Pankartlarına yansıtıkları şiar ve taleplerle belli bir 1 Mayıs çalışmasının ürünü olarak alanda yer aldıkları göze çarptı.

EMEP ve ÖDP kortejlerinde ise dağınıklık dikkat çekti.

Dolmabahçe’den ruhsuz ve cansız katılım

Dolmabahçe kolunda ise en önde Hak-İş ve Memur-Sen yer aldı. Buradaki bileşenlerde gözle görülür bir cansızlık söz konusuydu.

Hak-İş kortejinde yürüyüş boyunca, sınırlı bir biçimde “Haklıyız, işçiyiz kazanacağız!”, “Yaşasın 1 Mayıs!” ve “Şehitler ölmez vatan bölünmez” sloganları atıldı.

Hak-İş’in arkasında bağlı sendikalardan Öz Orman-İş, Çelik-İş, Hizmet-İş, Öz Tarım İş, Ağaç İş, Öz İplik İş ve Öz Gıda İş’in pankartları yer aldı.

Hak-İş kortejindeki pankartlarda da 1 Mayıs’a hiçbir vurgu yapılmadı. Dahası herhangi bir talep de pankartlarda yer almadı. Yalnızca Gebze Çelik-İş “Yaşasın 1 Mayıs” ve “1 Mayıs, birlik, mücadele, dayanışma” pankartları açtı.

Bu koldan yürütmesi beklenen Memur Sen’den sadece Sağlık Bir Sen 6 kişiyle pankart açtı. Memur-Sen’in mitingde yalnızca adı bulunmuş oldu.

Hak-İş ve Memur-Sen’in arkasında ise mitinge Türkiye merkezli katılan TKP yer aldı.

Yüzbinler Taksim Meydanı’nda

Bütün kortejlerin alana girmesiyle 1 Mayıs programına geçildi. Program kapsamında, Timur Selçuk, piyanosuyla 1 Mayıs şarkısını seslendirdi. Selçuk’un “Bekle bizi İstanbul”, “Bir şey yapmalı” şarkılarını seslendirmesinin ardından 1 Mayıs komitesi, Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu’yu kürsüye çağırdı.

Kumlu’nun adının anılmasıyla birlikte kitleden “yuh” sesleri yükselmeye başladı. Kumlu, “yuh” seslerine rağmen kürsüye çıkarak, alandakilere “Buraya niçin geldiniz” diye sorduktan sonra TEKEL işçileri, itfaiye işçileri bariyerleri aşarak, “Satılık sendika istemiyoruz!”, “Kumlu istifa!” sloganlarıyla Kumlu’yu protesto etti. İşçiler Kumlu’yu kürsüden indirdi. Sendika bürokratları kürsüden indirildikten sonra AKM’ye sığındı. Arbede sırasında AKM’nin camının kırıldığı görüldü. Kitle de, sloganlarla işçileri destekleyerek, sendika bürokratlarını protesto etti.

TEKEL, İSKİ, itfaiye, Samatya ve Esenyurt Belediyesi işçileri ile kürsüyü işgal etti. Kürsü işgali sırasında ve sonrasında, aralarında BDSP’lilerin de bulunduğu devrimci özneler tarafından sık sık “Kahrolsun sendika ağaları!”, “Bürokratlar sussun işçiler konuşsun!”, “1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!”, “İşte Taksim işte 1 Mayıs!”, “Kumlu istifa!”, “Yaşasın

devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı. Bu arada kürsüde sunuculuk yapan Eğitim Sen’li Nebat Bükrek, “iyi niyetli olmayanlar var” şeklinde bir konuşma yaptı.

1 Mayıs kutlamalarında Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu’nun konuşması esnasında çıkan arbedede kolunu kıran Sağlık-Sen Başkanı Mahmut Kaçar, Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne götürüldü. Ambulansla hastaneye getirilen Mahmut Kaçar’ın kırılan kolu ortopedi servisinde alçıya alındı.

TKP’nin kürsü işgalinin ardından alanı terk etmesi dikkat çekti.

İşçilerin kürsü işgalinin ardından, KESK Genel Başkanı Sami Evren bir konuşma yaptı. Konuşmasına, 1977’de katledilenleri, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, Hüseyin Cevahir, İbrahim Kaypakkaya gibi devrimci önderleri anarak başlayan Evren Kürt halkının özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirmiş olan Mazlum Doğan’ı da selamladı. 1 Mayıs tatilinin kazanıldığını belirten Evren, şimdi ise sıranın 26 Mayıs’ta Genel Eylemi, Genel Greve çevirerek, yeni kazanımların elde edilmesi gerektiğini söyledi.

Evren’in ardından söz alan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise konuşmasında bugün bu alanda hep birlikte 1 Mayıs Marşı söyleniyorsa bunun, Türkiye işçi sınıfının eseri olduğunu söyledi. Çelebi, Başbakan Erdoğan’ın “Kriz bizi teğet geçti” sözlerini eleştirerek, TEKEL, İtfaiye işçilerinin mücadelesine değindi. Kürt sorununun demokratik, barışçıl bir yolla çözülmeden, demokrasiden söz edilemeyeceğini ifade etti.

Avrupa’dan gelen heyet adına Gıda İşçileri Sendikası (NGG) tarafından bir konuşma yapan Selahattin Yıldırım ise 80 kişiyle Taksim’e geldiklerini belirterek, “Keşke gücümüz yetseydi şu binaları şu anıttı dillendirebilseydik ne bedeller ödendiğini anlattırabilseydik” dedi. TEKEL işçilerini mücadelelerinden dolayı kutladı.

Konuşmaların ardından, Grup Yorum sahne aldı. Grup Yorum’un seslendirdiği marşların ve çekilen halayların ardından, Devrimci 1 Mayıs Platformu öncülüğünde hazırlanarak çok sayıda siyasi parti ve demokratik kitle örgütünün de imzaladığı orkat metin okundu.

Ardından Grup Yorum yeniden sahne aldı ve Çav Bella Marşı yumruklar havaya kaldırılarak hep bir ağızdan söylendi.

Miting programı esnasında hatta daha alana bütün kortejler giriş yapmamışken Taksim Meydanı’ndan dağılmaların olması mitingde dikkat çeken bir diğer noktaydı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Edirne’de 1 Mayıs

Edirne’de geçen sene 30 yıl aradan sonra yapılan 1 Mayıs kutlamalarının ardından bu sene de ilerici, devrimci kurumlar ve sendikalar bir araya gelerek Edirne’de 1 Mayıs kutlama kararı almışlardı. 1 Mayıs öncesinde içerisinde KESK Edirne Şubeler Platformu, Ekim Gençliği, EMEP, TÜÖD, Sosyalist Parti’nin bulunduğu kurumlar Edirne 1 Mayıs Platformu çatısı altında çalışmalarına başladılar.

30 Nisan günü KESK MYK’nın Edirne’de KESK’e bağlı sendikaların yöneticilerine yönelik Taksim’e gelmeleri yönündeki uyarıları sonucu KESK Edirne Şubeler Platformu 1 Mayıs çalışmalarından ve eylemin örgütlenmesinden çekildi.

Edirne Belediyesi önünde toplanan kitle, “Yaşasın 1 Mayıs” şiarlı pankartın arkasında Tahmis Meydanı’na sloganlar eşliğinde yürüdü. Tahmis Meydanı’na gelindiğinde devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı ve ardından hep bir ağızdan 1 Mayıs Marşı söylendi.

Basın açıklamasında, 1977 1 Mayıs’ının failleri bulunamasa da bugün işçilerin emekçilerin direnişi sonucunda Taksim’in kazanıldığı, TEKEL işçilerinin örgütlü mücadeleleriyle nasıl bir yol açtığını ve tek kurtuluşun örgütlü mücadeleden geçtiği dile getirildi. 26 Mayıs’ta sendika konfederasyonlarının aldığı karar doğrultusunda ve 1 Mayıs’tan alınan güçle gerçekleştirilecek genel greve tüm Edirne halkı çağrıldı.

Eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı. TÖK de eyleme destek verdi.

KESK MYK’nın bu tutumu Edirne’de yapılan 1 Mayıs’ın kitleselliğine büyük ölçüde zarar verdi. Hareketin ihtiyaçlarına daha güçlü yanıt verebilmesi gereken KESK MYK, almış olduğu kararları yerellere dayattı. Son gün yapılan bu tehditvari uyarı sebebiyle 1 Mayıs’a kendi sendikaları ile katılmak isteyen birçok KESK üyesi emekçi hem atılığa itildi hem de yalnız bırakıldı.

Kızıl Bayrak / Edirne

İzmir'de on binler 1 Mayıs'ı kutladı!

2010 1 Mayıs'ı İzmir'de kitlesel bir miting ile kutlandı. Öğle saatlerinde dört koldan Gündoğdu Meydanı'na giren işçi ve emekçiler 1 Mayıs şehitlerini andılar ve taleplerini haykırdılar.

Sayısal olarak geçmiş yıllara göre hayli yüksek olan katılıma rağmen kürsünün ve programın olumsuz etkisi eylemin kısa süre içerisinde dağılmasına sebep oldu. İşçi sendikaları konuşmalar başladığı sırada alandan çıkarken KESK'in bazı şubeleri ve siyasal güçler ilerleyen saatlere kadar eylem alanında yer aldılar.

Eylemde öne çıkan ise taşeronlaştırmaya ve güvencesiz çalışmaya karşı tepki oldu.

Sendikaların katılımı

Basmane kolunda **DİSK** en önde büyük bir TC bayrağı taşıyarak önlükler ve flamalarla kortejde yer aldı. Davul zurna eşliğinde ilerleyen kolda ayrıca İBB taşeron işçileri ile aralarında SDP ve BDP'nin de bulunduğu parti ve kurumlar katıldı.

DİSK kortejinde Genel-İş 3 No'lu Şube 3 bin kişilik korteji ile kolun en kitlesel kortejlerindendi. KENT AŞ işçileri de DİSK kortejinde yer aldılar. Bu kolda İz enerji işçileri, Karabağlar Belediyesi Karbel işçileri, Konak Marbel Belediye işçileri, Çiğli Kafesan işçileri, Foça Belediye işçileri de yürüdüler.

İBB Park Bahçe Taşeron İşçileri "Yaşasın 1 Mayıs" ve "Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya hayır!" pankartı ile yürürken Bornova Belediye Park Bahçe İşçileri ise "Taşeronlaştırmaya ve özelleştirmeye karşı yaşasın mücadelemiz!" pankartı ile kortejde yer aldılar.

DİSK kortejine baştan sona coşkulu bir hava hakimdi. Kortejde AKP karşıtı sloganlar öne çıkarken katılımın geçen yıla oranla güçlü olduğu gözlemlendi.

Türk-İş Liman'dan Gündoğdu meydanına doğru yürüyüşe başladı. En önde "TEKEL, TARİŞ, ENERJİ, MADEN direnişçi işçileri" pankartının yer aldığı kortejde Türk-İş'in şubeleri yürüdü. Türk-İş'in ardında ise TMMOB, İzmir Barosu, DSP, EMEP ve İP yer aldı.

Türk-İş kortejinde TÜMTİS'in aileleriyle ve kitlesel biçimde yer almalara dikkat çekti. Kolun en coşkulu kortejleri ise yine TÜMTİS, Petrol İş, Belediye İş ve Deri-İş oldu.

KESK'in ve ilerici devrimci çok sayıda kurumun yer aldığı Konak kolu, sabah saatlerinden itibaren Sümerbank önünde bir araya gelmeye başladı. Devrimci güçlerce oluşturulan İzmir Emek ve Mücadele Platformu da bu kolda yerini aldı.

KESK'e bağlı sendikaların bu yılki katılımının geçtiğimiz yıla oranla önemli ölçüde yüksek olduğu görüldü. Coşkulu Eğitim Sen kortejlerinde "Devrim ve sosyalizm" şiarları öne çıkarken SES ve Tüm Bel Sen'in kitlesel katılım gösterdiği görüldü.

Ayrıca bu kolda Halkevleri, DİP, Taşeronlaştırmaya Karşı İşçi Dayanışma Derneği, Tekstil Sen, ÖDP, PSAKD ve çeşitli kurumlar yer aldı.

İzmir Emek ve Mücadele Platformu'nun en önünde "İşsizliğe, yoksulluğa, 4-B/4-C'ye, güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a mücadeleye!" pankartı taşındı. Ardında ise platform bileşenleri olan Alinteri, BDSP, DHF, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi ile Partizan alfabetik sıra ile yer aldı.

BDSP'den grev çağrısı!

Komünistler 1 Mayıs'a temel taleplerinin yanı sıra sektör çalışmalarının pankartları arkasında katıldılar.

BDSP kortejinin en önünde "Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı! / BDSP" ve "1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a sokağa, eyleme, genel greve! / BDSP" pankartları yer aldı.

Metal İşçileri Birliği korteje "İşten atmalara, esnek çalışmaya, taşeronlaştırmaya hayır! Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" pankartı ile katılırken **Tekstil İşçileri Bülteni** çalışanları "Düşük ücretlere, uzun çalışma saatlerine, taşeronlaştırmaya ve kölece çalışmaya hayır! Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!" pankartı ile yürüdüler.

Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği ise eylemde ortak açılan "Eşit, parasız, bilimsel, demokratik, anadilde eğitim için SOSYALİZM!" pankartı ile yer aldılar. Gençlik eylem boyunca ortak atılan sloganların yanı sıra "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Eşit parasız, bilimsel, anadilde eğitim!" gibi gençliğin sorunlarını ve taleplerini ele alan solganlar atıldılar.

Komünistler kortejlerinde gerek pankart şiarlarıyla, gerekse slogan ve ajitasyonlarıyla 26 Mayıs grevine çağrı yaparak 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptılar.

BDSP kortejinde yaklaşık 130 kişi yürüdü.

Kürsüde gerici uzlaşma!

Tüm kolların alana girmesinin ardından Türk-İş, KESK, DİSK, Kamu Sen ve Memur-Sen'in hazırladıkları program başladı. Öncesinde İstiklal Marşı'nın okunmayacağı yönünde sendikalarla devrimci kurumlara açıklama yapılmış olmasına rağmen oldu-bittiye getirilerek saygı duruşunun ardından İstiklal Marşı okundu. İstiklal Marşı'nı ise 1 Mayıs marşı izledi.

Kürsüden ilk olarak 1 Mayıs tertip komitesinden DİSK Ege Bölge temsilcisi Azat Fazla söz aldı. KENT AŞ işçilerini selamlayarak başlayan konuşma, KENT AŞ işçilerinin yuhalamaları ve kürsüye atılan pet şişelerle protesto edildi.

Türk-İş Ege Bölge sorumlusu Mustafa Kundakçı ise TEKEL ve TARİŞ işçilerini selamladıktan sonra taşeronlaştırma ve işsizlik üzerine konuştu.

KESK İzmir Şubeler Platformu sözcüsü Ramis Sağlam ise günün en politik konuşmasını yaptı. 1 Mayıs'ın anlamından bahseden Sağlam, bu yıl yaşanan direnişleri selamladıktan sonra 26 Mayıs'a çağrı yaptı.

Kontra sendikalar da eyleme cılız katılımlarına rağmen kürsüden söz alarak gerici ve şoven konuşmalar yaptılar. Kürsüden yapılan konuşmaların uzun ve niteliksiz olduğu, KESK'in de KENT AŞ'i de taşıyarak

oldu. Özellikle işçi sendikalarının bir çoğu hızla alanı terk etti.

Mitingin sonlarına doğru çıkan Grup Yeldeğirmeni'nin ezgileri kalan kitleyi bir araya getirerek halaylarla mitingin havasını bir nebze topladı. Eylem halaylarla son buldu.

Mitingden notlar:

- Miting süresince kürsüden genel greve ya da TEKEL direnişine dair KESK dışında söz söylenmedi. Mitingin genel havası, konfederasyonların aralarında anlaşarak yaptığı bir seromoniden ibaretti.

-Devrimci güçlerin bir arada hareket etme ve alana müdahalesinin zayıflığı sendikal bürokrasiye imkan yarattı ve eylemin içeriği büyük ölçüde boşaltıldı.

- İzmir Emek ve Mücadele Platformu miting alanına yönelik ortak bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. 26 Mayıs'a çağrı amaçlı hazırlanan ve "Eller şaltire, adımlar sokağa" başlıklı bildiri yaygın biçimde dağıtıldı.

- BDSP, 26 Mayıs grevine dönük hazırladığı 3 bin kadar bildirinin alanda dağıtımını gerçekleştirdi. Ayrıca Metal İşçileri Bülteni, Kızıl Bayrak gazetesi ve Liselilerin Sesi dergileri alanda işçilere, emekçilere ve gençlere ulaştırıldı.

- Miting sırasında Memur-Sen ile KESK'liler arasında kısa bir gerginlik yaşandı. Memur Sen bayraklarının KESK'lilerin arasına girmeye çalışmasıyla başlayan gerginlik kısa sürede sona erdi.

- BDP 14 Nisan'da gerçekleştirilen operasyonu protesto etmek ve tutuklananların serbest bırakılması talep etmek için başlattığı kampanya çerçevesinde alanda imza standı açtı.

- Miting alanında özellikle liseli gençlik güçlerinin önemli bir ağırlığı vardı. Başta Dev-Lis olmak üzere liseli örgütlenmeleri canlılıkları ve kitlesellikleri ile dikkat çekti.

- Alanda EMEP ve BDP kitlesel katılım gösterdi.

- Taşeron belediye işçileri ise alana iki ayrı pankart ile katıldılar. Bir grup işçi Genel-İş Sendikası arkasında yürürken bir grup ise yeni açılan "Taşerona Karşı İşçi Dayanışması Derneği" ile alanda yer aldılar.

- TEKEL işçileri ne ortak direnişçi işçiler pankartı ardında ne de Tek Gıda İş Sendikası ardında yer almadılar. Bir kısım işçi alana ya da siyasal kurumlarla 1 Mayıs'a katılım gösterirken genel olarak sendikayı protesto ettikleri görüldü.

- Alana gelen Başkan Aziz Kocaoğlu da KENT AŞ işçileri tarafından protesto edildi.

Ankara'da devrimci özünden uzak 1 Mayıs!

6 konfederasyonun yerel temsilcilikleri tarafından düzenlenen Ankara 1 Mayısı, sendikal bürokrasinin ve reformizmin gölgesinde geçti. Tertip Komitesi Türk-İş adına Petrol-İş, DİSK Ankara Bölge Temsilciliği, KESK Ankara Şubeler Platformu tarafından oluşturuldu. Ön süreci devrimci, ilerici güçlerin müdahalesine kapalı birleşik, kitlesel sınıfsal ve tarihsel özünden uzak bir yaklaşımla örgütlendi. Bu çerçevede Ankara'da güvencesiz çalıştırılmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı sermayenin karşısında güçlü bir emekçi barikatı oluşturacak ve 26 Mayıs genel grevine güç katacak bir 1 Mayıs atmosferinin yaratılmasından çok uzak bir tablo mitinge hakim oldu.

Geçtiğimiz yıllarda da sıklıkla yaşanan ve Devrimci 1 Mayıs Platformu tarafından müdahale konusu edilen bu tablo, bu yıl çok daha ciddi boyutlarda yaşandı. 1 Mayıs'ın örgütlenme süreci devrimci ilerici güçlere kapatıldı. 2 gün öncesi yapılan toplantı çağrısıyla sermaye partilerinin ve İP çetesinin mitinge davet edilmiş olması karşısında devrimci ve ilerici güçler tertip komitesi tarafından "sağduyuya" davet edildi. BDSP, 3 yıldır Ankara 1 Mayısı'nın dışında bırakılan İP çetesinin ve başka bir düzen partisinin 1 Mayıs'a çağrılmasının, 1 Mayıs'ın devrimci ve sınıfsal özünü boşaltmak anlamına geldiğini ve çıkabilecek herhangi bir sorundan tertip komitesinin sorumlu olacağı söyleyerek İP çetesinin mitinge gelmemesi yönlü müdahalede bulundu. Ancak reformist sol partilerin bu konudaki genel tutumu ise farklı güzergah gibi birtakım ara formüller bulmak oldu.

Sendikalardan yansıyanlar

Türk-İş konfederasyon pankartıyla ilk olarak alana giren kortej oldu. Burada öne çıkan kortejler ise TÜMTİS, işten atılan TÜBİTAK işçileri ve direnişçi Aynur Çamalan, Tez-Koop İş ve Yol-İş'ti. TÜMTİS işçileri geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi eşleri, çocuklarıyla kitlesel ve coşkulu bir şekilde mitinge katıldılar. TES-İş, Harb-İş, Şeker-İş, Hava-İş, Tek Gıda-İş katılımı ise daha sınırlıydı. Türk-İş bileşenlerinin büyük bölümü alana girdikten sonra dağıldı.

Bu kitlenin arkasında DSP, İP -TGB, Bileşik Kamu İş toplam 2 bin kişilik katılımlarıyla şoven-gerici bir blok olarak DİSK'in önünde yürüdü.

Uzun süre yürümeyen İP, tertip komitesi tarafından "herhangi bir sorun çıkmaması" bahanesiyle alana hızlıca giren ve dağılan Türk-İş'ten sonra (tertip komitesinin yönlendirmesiyle) yürüyüşe katılarak fiilen en önde yürümüş oldu. Yaşanan pek çok tartışmada İP çetesi, tertip komitesi tarafından savunuldu.

İP'in yürümeye başlaması ile DİSK Bölge korteji araya belli bir mesafe koyarak yürüyüşe başladı. En önde yer alan Genel-İş kortejine, Yenimahalle ve Çankaya Belediyesi'nde örgütlü işçilerin katılımıyla toplam 150 kişilik bir katılım oldu. Ardından Çankaya Belediyesi AŞ işçileri sendika hakları için açtıkları pankartlarıyla yaklaşık 70 kişi ile Sosyal-İş'in hemen ardında yer aldılar. "BMİS Anadolu Şubesi" pankartı arkasında Konya Mahle Mopisan işçileri coşkulu kortejleriyle 80 kişilik katılımı yürüdüler. DİSK Emekli Sen ise toplu sözleşmeli sendika hakkı pankartıyla katılım sağladılar ve mitinge 1 Mayıs coşkusuna uygun katılan kortejler yerlerini aldı. Memur-Sen ise toplam 100 kişi ile katıldı.

KESK Ankara Şubeler Platformu pankartı

arkasında KESK'li Kadınlar, Eğitim Sen 1-2-3-4-5 ve Polatlı şubeleri 1000'i aşkın bir katılımı, Yapı Yol-Sen, BTS, Kültür Sanat Sen, ESM, Haber Sen, Tıp Öğrenci Kolu, ATO, Dev Sağlık İş, SES ortak "Herkes sağlığı, güvenli gelecek" şiarlı pankartla yer aldılar.

Eğitim Sen, sendikalar arasında hem KESK'in hem de toplam yürüyüş kolunun en kitlesel ve coşkulu katılımını sağladı. "Sözleşmeli köle olmayacağız", "Savaşa değil eğitime bütçe", "Parasız eğitim, parasız sağlık" sloganları ve dövizleri öne çıktı.

Farklı kesimler mitinge katılım sağladı

TMMOB, kitlesel fakat cansız kortejiyle yürüyüş kolunda yerini aldı. Gıda, Peyzaj, Kimya, Maden, İnşaat, Elektrik, Makine, Ziraat, Jeoloji mühendisleri pankartları ile mitinge katılım sağladı. ASMMO da mitinge katılanlar arasındaydı.

Mitinge pek çok dernek de katılım sağladı. Bunların arasında Tüketici Hakları Derneği, HES'lere karşı oluşturulan platformlar, Alevi Dernekleri, 68'liler, PSAKD yer aldı.

Öğrenci kortejlerinden SBF öğrencileri, Hacettepe Öğrencileri, Biyoloji öğrencileri, HÜÖD, DTCF öğrencileri, ODTÜ öğrencileri ve Baraka alanda yer alırken, öğrenciler coşkulu kortejleri ile dikkat çekti.

Devrimci, ilerici güçler de alandaydı

Devrimci 1 Mayıs Platformu ortak pankartı arkasında Alinteri, BDSP, Devrimci Hareket, DHF, Devrimci Yolda Özgürlük, KÖZ, Partizan, YDG ve DDSB yer aldı. Miting boyunca platform ortak sloganlar attı.

Devrimci Proletarya, Tam Bağımsızlık Tam Demokrasi Hareketi de mitinge katılırken Anarşist gruplar da farklı pankartlar arkasında Ankara 1 Mayısı'nda yer aldı.

Taksim 1 Mayısı'na merkezi olarak katılan ESP ve EKD çok sınırlı bir katılımı yürüdü.

Reformist sol partilerden ÖDP, EMEP, Sosyalist Parti / Dev-Lis, SDP / Dev-Lis ve DTP mitinge katılım sağlarken Liselilerin reformist partilerin kitlesi içerisinden de katılım sağlandı.

1 Mayıs 2010 | Ankara

Komünistler "Genel grev-genel direniş!" şiarıyla alandaydı

Komünistler Ankara 1 Mayısı'na BDSP pankartı arkasında 3 ayrı pankartla, toplam 120 kişiyle katılım sağladı. Komünistlerin korteji disiplinli ve coşkuluydu. Ankaralı işçi-emekçiler, Mamak İşçi Kültür Evi, Sincan İşçi Derneği ve Devrimci Liseliler Birliği pankartları ile sınıf devrimcileri alanda yerlerini aldı.

DLB 20 Mayıs'ta gerçekleştireceği kurultayın çağrısını yapan pankart taşıırken alanda kurultay çağrısı yaptı. Sıhhiye Köprüsü üzerine BDSP, Sincan İşçi Derneği, DLB pankartları asıldı. 26 Mayıs genel grevine çağrı yapan bildiriler, Kızıl Bayrak ve BDSP'nin 6 Mayıs'ta gerçekleştireceği Denizler anmasının mezar anma programının çağrısı alanda kullanıldı.

Yürüyüş boyunca "genel grev-genel direniş!" şiarını öne çıkartan sloganlar sıklıkla atıldı.

Kürsüde tertip komitesi bileşenleri konuşmalar gerçekleştirdi. Genel olarak sosyal yıkım saldırılarına, işçi direnişlerine değinen konuşmalar yapıldı. 26 Mayıs genel grevinden bahseden vurgular yapılmakla birlikte bu gündeme değinen sloganlar mitingde çok az atıldı.

Mitinge 12 bin kişi katıldı. Taksim 1 Mayısı Ankara'da politik bir etki yaratırken Ankara 1 Mayısı'nın örgütlenmesinde yaşanan sorunlar alana yansımış oldu. Bu yanı sıra ön çalışmasının zayıflığına oranla kitlesel ancak coşku yönünden bütünlükten yoksun bir Ankara 1 Mayıs'ı gerçekleşmiş oldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da 1 Mayıs mitingi

Adana'da bir araya gelen sendikalar, devrimci yapılar ve demokratik kitle örgütleri 1 Mayıs mitingi için Mimar Sinan Kültür Merkezi önünde toplandılar. Kortejlerin oluşturulmasıyla Uğur Mumcu Meydanı'na doğru iki koldan yürüyüş başladı. İlk kolda DİSK, KESK ve Memur-Sen'e bağlı sendikalar, Eğitim-Der, Adana Tabip Odası, Eczacılar Odası ve İHD yürürken, Adana Devrimci 1 Mayıs Platformu da bu koldan yürüdü. BDSP, Devrimci Proletarya, DHF, Emek ve Özgürlük Cephesi ve Güney Sanat Topluluğu'ndan oluşan Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun arkasından ESP, DİP Girişimi ve Demokrasi için Birlik Hareketi pankartı arkasında BDP, SDP, Sosyalist Parti, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi ve TÖP yürüdü.

İkinci koldan ise Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen'e bağlı sendikalar, TMMOB, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Sosyalist Feminist Kolektif, EMEP, ÖDP, Hak-Par, EDP, Devrimci Yaşam, Devrimci Yolda Özgürlük yürürken, yine bu kolda ADD, CHP, DSP, İP ve Yeni parti gibi düzen partileri de yürüdü.

Miting alanının darlığı nedeniyle kortejlerin çoğu alana giremedi. Miting programı alana kortejlerin tamamı girmeden başlatıldı. Miting başlamadan önce 1 Mayıs şehitleri, iş kazalarında yaşamını yitirenler ve TEKEL direnişinde yitirilen Hamdullah Uysal anısına saygı duruşu yapıldı. Miting programı tertip komitesi adına Adana Eğitim Sen Başkanı Güven Boğa tarafından basın metninin okunmasıyla başladı. Basın metninde TEKEL işçilerinin mücadele kararlılığına değinilerek 26 Mayıs'taki bir günlük uyarı grevine katılım çağrısı yapıldı. Kürsüden atılan "Genel grev genel direniş!" sloganı kitle tarafından coşkuyla karşılandı. Konuşmanın ardından TEKEL işçileri adına bir kadın ve erkek TEKEL işçisi kitleyi selamlayan ve mücadelenin devam ettiğine değinen konuşmalar gerçekleştirdi. Okunan şiirlerin ve Eğitim Sen müzik topluluğunun seslendirdiği marş ve türküler ile çekilen halaylarla miting bitirildi.

Komünistler Adana'daki 1 Mayıs mitinginde "Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı genel grev genel direniş / BDSP" imzalı pankartla yer aldılar. Kadın ve çocuk katılımının dikkat çektiği kortej canlı ve renkli bir görünümdeydi. BDSP pankartının ardından Sanayi İşçileri Derneği "Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz" pankartı ve mücadele taleplerinin yazılı olduğu dövizlerle alanda yer aldı. "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm" yazılı pankartıyla Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği de alandaydı.

Mitingde *Kızıl Bayrak* satışı ve 26 Mayıs'ta iş bırakmaya çağrı yapan BDSP imzalı bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi.

5 binin üzerinde işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirilen mitingde geçen seneye göre coşkun az olduğu ve katılımın düşük olduğu gözlemlendi.

Mitingden notlar:

- DİSK kortejlerinde daha çok sağlık, tekstil ve belediye işçileri ilgi çekerken "Rektöre kul, taşerona köle olmayacağız, haklarımızı söke söke alacağız" pankartlarıyla Dev Sağlık-İş üyesi işçiler 80'e yakın katılımları ve coşkuları dikkat çektiler. Spor-Sen ve Emekli-Sen üyeleri de alanda yer alırken, Tekstil İşçileri Sendikası Bossa Şubesi, OLEYİS üyesi işçiler, Genel-İş üyesi işçiler de kitlesel görünümle dikkat çektiler.

- Eğitim-Sen korteji 300'e yakın kitleyle ilgi çekti. "Emekçiyiz, haklıyız, kazanacağız - Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla yürüyen eğitim emekçilerinin

ardından "Genel Sağlık Sigortası'na hayır" pankartıyla SES Adana Şubesi 150'ye yakın katılımıyla mitingün diğer canlı kortejleri arasında yer aldı. KESK içinde 90'a yakın katılımıyla BES üyesi emekçilerin yanısıra BTS, Tüm Bel Sen, Haber Sen ve Yapı Yol Sen üyesi emekçiler de taleplerini haykırdılar.

- Türk-İş kortejinde "4-C'ye hayır, direnen TEKEL işçileri kazanacak" imzaları ile yaklaşık 80 işçinin katıldığı TEKEL işçilerinin korteji oldukça coşkuluydu. Türk-İş kortejlerinde 150'yi aşkın katılımıyla Petrol-İş ve "Bu böyle gitmez, sömürü devam etmez" pankartıyla 80'e yakın işçinin bulunduğu Tez-Koop-İş göze çarptı. 60'ı aşkın işçinin bulunduğu TÜMTİS üyesi işçiler ve Mega Çukurova Kargo işçileri de mücadele coşkularını alana yansıttılar. BASS, Haber-İş, Tes-İş, Demiryol-İş, Çimse-İş, Harb-İş, Genel Maden-İş ve Hizmet-İş üyesi işçiler de sınırlı bir katılımla alandaydılar.

- Hak-İş'ten sadece Çelik-İş üyesi 60'a yakın

işçinin katılım sağladığı gözlenirken Türkiye Kamu Sen pankartı arkasında 70'e yakın, Birleşik Kamu-İş ten ise Tarım Orman-İş ve 150'ye yakın Eğitim-İş üyesi alandaydı.

- TMMOB ise "Başka bir dünya mümkün" pankartıyla 200'e yakın kişiyle mitinge katıldı.

- Mitingin en kitlesel korteji ise BDP'nindi. 1000'e yakın katılımla geçmiş yıllara göre hem daha kitlesel hem de daha hazırlıklı olan BDP kortejinin önünde "AKP hükümeti" yazılı kara bir tabut taşınarak "Yaşasın 1 Mayıs-Biji yek Gulan" pankartı açıldı. Kürt kadınları gerek yöresel kıyafetleri gerekse coşkularıyla dikkat çektiler. Demokratik Özgür Kadın Hareketi "Bedenimize, kimliğimize, kültürümüze ve emeğimize karşı gasp ve tecavüze hayır" pankartını taşıdı. Kortejlerden sık sık eşitlik ve özgürlük talepleri dile getirildi. Alana girildikten sonra AKP yazılı tabut ateşe verildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Antakya'da kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs

Antakya Emek ve Demokrasi Platformu tarafından örgütlenen 1 Mayıs mitingi işçi ve emekçilerin Doğu Okulları önünde toplanmasıyla başladı.

DİSK Genel-İş, Belediye-İş, KESK'e bağlı Eğitim-Sen, SES, Tüm Bel-Sen, Yapı Yol-Sen, İHD, DEKSAD (Demokratik Kültür Sanat Derneği), Halkevleri, İşçi Birliği, Mücadele Birliği, BDSP, Partizan, DHF, CHP, TDH, ÖDP, ESP, EMEP, Demokrasi için Birlik Hareketi (Sosyalist Parti, Sosyalist Gelecek, BDP, TÖP) ve son olarak Dev-Lis pankartlarının açıldığı yürüyüş kolu Uğur Mumcu Meydanı'na ulaştıktan sonra miting programı başladı.

Komünistler ise "Kapitalizm kriz, savaş, açlık ve yıkım demektir! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde! / BDSP" pankartıyla 1 Mayıs'a katılırken kortejde Alaattin Karadağ'ın resimleri ve kızıl bayraklar taşındı. Kortejin büyük çoğunluğu gençlerden oluşurken, yürüyüş boyunca sık sık Habip Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli, Hüseyin Temiz ve Alaattin Karadağ'ın isimleri okunarak "yaşıyor" denildikten sonra "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı atıldı. Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya'nın isimleri okunarak da aynı slogan tekrar edildi.

Miting programı saygı duruşuyla başladı. Ardından konuşmalara geçildi. DİSK Genel-İş Şube Başkanı Mehmet Güler, Antakya Eğitim-Sen Şube Başkanı ve Samandağ Belediye Başkanı tarafından yapılan konuşmaların ardından Grup Nidal sahne aldı. Söylenen Arapça, Türkçe, Kürtçe türküler ve marşların ve çekilen halayların ardından miting sona erdi.

Yaklaşık 3000 kişinin katıldığı 1 Mayıs geçen yıla oranla kitleselliğiyle dikkat çekti. Katılımın büyük çoğunluğunu ise öğrenciler ve gençler oluşturdu.

Kızıl Bayrak / Antakya

Bursa'da coşkulu 1 Mayıs!

1 Mayıs Bursa'da da coşkulu bir mitingle kutlandı.

Miting, kitlenin Gökdere Bulvarı'nda toplanıp kortejler halinde Fomara Meydanı'na doğru yürüyüşe geçmesiyle başladı. Yürüyüş kolunun en önünde Türk-İş, DISK, KESK, Kamu-Sen ve Memur-Sen'in ortak "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı yer alırken Türk-İş'e bağlı Türk-Metal, Petrol-İş, Kristal-İş, Yol-İş, Türkiye Maden-İş, Tes-İş, Tek Gıda-İş, Teksif, Tez-Koop-İş, TÜMTİS, Demiryol-İş Sendikası'na üye işçiler yürüdü. Türk Metal, Türk-İş kortejinin en kitlesel işçi kortejini oluştururken Kristal-İş ve TÜMTİS'de kitlesel ve coşkulu diğer kortejler oldu. Bu kortejlerin arkasında ise Memur-Sen üyesi emekçiler yer aldı.

İşçi Hakları Derneği, Nilüfer Kent Konseyi kortejlerinin ardından KESK Bursa Şubeler Platformu yer aldı. Buranın en kitlesel kortejini Eğitim Sen oluşturdu. Eğitim Sen kortejini Bursa AYÖP ve SES Bursa Şubesi izledi. ESM, Tarım Orkam Sen, Haber-Sen, Yapı Yol-Sen, BES ve Tüm Bel-Sen mitinge katılan KESK üyesi diğer sendikalar.

Ardından yürüyüş kolunda Bursa Tabip Odası, Bursa SMMMO, TMMOB, ADD, CHP, Eğitim-İş, İP, DSP, Gökkuşluğu Derneği, Doğa-Der, ÇHD, ÇGD, Alevi Dernekleri Platformu, Halkevleri, Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri, Livane Kültür Sanat Derneği, Mudanya Deniz Kültür Sanat Evi yer aldı.

Bu kortejleri ise BDSP, Partizan, DHF, Emek Partisi, ÖDP, SDP, Dev-Lis ve BDP izledi.

Tüm kortejlerin alana girmesiyle birlikte miting programına geçildi. Alandaki program işçi sınıfının mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşunun ardından konfederasyonlar adına yapılan ortak açıklamayla sürdürüldü.

Yapılan açıklamada "Sosyal adalet, eşitlik, bağımsızlık ve sendikal haklarımız için 1 Mayıs 2010'da başta Taksim olmak üzere alanlarda omuz omuzayız" denildi.

Ardından 1 Mayıs kutlamasına Suavi'nin söylediği marş ve türkülerle devam edildi. Uzun bir süre kürsüde kalan Suavi programını 1 Mayıs Marşı'yla sonlandırdı.

1 Mayıs kutlamasına yaklaşık 6 bin kişi katıldı.

Komünistler 1 Mayıs kutlamasına en önde "Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu" imzalı pankart ve arkasında "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm!", "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 26 Mayıs'ta genel grev, genel direniş!" şiarlı pankartla birlikte BDSP flamaları ve kızıl bayraklarıyla katıldılar.

Bandırma'da 1 Mayıs

Bandırma'da 1 Mayıs Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan mitingle kutlandı.

1 Mayıs'a Petrol-İş Sendikası ve Petrol-İş Kadın Komisyonu pankartlarıyla katıldı. "Sendikalı Ol Güçlü Ol" dövizleri taşıyan Petrol-İş üyesi işçiler yürüyüşün en kitlesel kortejini oluşturdular. Liman-İş üyeleri toplanma alanına pankartlarını açarak yürüyüşle geldiler.

Genel-İş üyesi işçiler de mitinge kitlesel katılım sağladılar. KESK kortejinde ise Bandırma ve Gönen Eğitim Sen Temsilcilikleri, Bandırma ve Salur Tüm-Bel-Sen temsilcilikleri, ESM ve SES yer aldı. Mitinge siyasi parti ve örgütlerden ise ÖDP, Emek Gençliği ve düzen partileri katılım sağladılar.

Miting programı saygı duruşuyla başladı. Ardından 1 Mayıs ve işçi sınıfıyla ilgili şiirler okunarak konuşmalara geçildi. Bu kısımda Liman-İş Bandırma Şube Başkanı, Bandırma Belediye Başkanı Sedat Pekel, Genel-İş Şube Başkanı Mertkan Güner ve Eğitim Sen Şube Başkanı birer konuşma yaptı.

Programda son olarak Bandırma Emek Platformu'nun 1 Mayıs'la ilgili basın açıklaması okundu. Konuşmalar bittikten sonra Türkçe ve Kürtçe parçalar eşliğinde halaylar çekildi. Çav Bella ile miting programı sona erdi.

Balıkesir Ayvalık'ta 1 Mayıs

Balıkesir'de Ayvalık ve Burhaniye'de de 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi.

Ayvalık'ta KESK ve Türk-İş'in düzenlediği 1 Mayıs coşkulu geçerken 1 Mayıs kutlaması kitlenin Ayvalık Öğretmen Evi'nde toplanmasıyla başladı. Buradan Ayvalık Meydanı'na yüründü.

EMEP Partisi, Genç-Sen ve düzen partilerinin destek verdiği eyleme yaklaşık 2 bin kişi katıldı.

Miting programı '77'de şehit düşen işçiler ve tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Sendika temsilcilerinin konuşmalarına yer verilen programda geçmiş yıllarda gösterilen Taksim kararlılığının kazanımla sonuçlandığı ifade edildi. 50 yılı aradan sonra Ayvalık'ta ilk kez 1 Mayıs kutlandığı ifade edildi. Sahneye çıkan müzik grubunun şarkıları eşliğinde çekilen halayların ardından program son buldu.

Burhaniye'de ise Eğitim Sen, EMEP ve Genç-Sen'in katılımı ile basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada 1 Mayıs Taksim kazanımı ele alınırken Ayvalık'ta kutlanacak 1 Mayıs'ın duyurusu da yapıldı. Basın açıklamasında sık sık "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşçi memur el ele genel grev!" sloganları atıldı.

Eyleme Genç-Sen'liler "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz! - Yaşasın 1 Mayıs!" pankartı ile katıldı.

Kayseri’de kitlesel 1 Mayıs!

Kayseri’de son yıllarda 1 Mayıs’a artan ilgi 2010 1 Mayıs’ında da sürdü. Son yılların en kitlesel 1 Mayıs mitingi gerçekleştirildi. Eylem, Avrupa Hastanesi önünde yürüyüş kortejinin oluşturulmasıyla başladı. Ancak Devrimci 1 Mayıs Platformu ve Emek Partisi farklı noktalardan yürüyerek Avrupa Hastanesi önüne geldi.

EMEP Yoğun Burç’tan yürüyüş başlatırken, Devrimci 1 Mayıs Platformu ve Kayseri İşçi Platformu Kayseri Lisesi önünde toplandı. Yürüyüş kolunun oluşturulmasının ardından Kayseri Meydanı’ndan yürüyerek Avrupa Hastanesi önüne ulaştı.

Avrupa hastanesi önünden başta KESK olmak üzere Kayseri Alevi Kültür Merkezi, CHP, EMEP, anarşist bir grup, Devrimci 1 Mayıs Platformu kortej oluşturarak yürüyüşe geçti. 1 Mayıs mitingine en fazla katılımı KESK Kayseri bileşenleri sağladı.

1 Mayıs tertip komitesi içinde yer alan Türk-İş, DİSK, Türk Kamu-Sen, Memur-Sen 1 Mayıs’a sembolik katılım bile sağlamadılar. Eyleme protokol düzeyinde katılım sağlayan sendika yöneticilerinin buna rağmen kürsüyü kullanmaları alandaki işçi ve emekçilerin protestosuyla karşılandı.

Mitingde KESK adına, Eğitim Sen Şube Başkanı Sedat Ünsal konuştu. Ünsal yaptığı konuşmada, dünya ve Türkiye’de yaşanan krizin sorumlusunun sermaye olduğunu, buna rağmen faturanın işçi ve emekçilere ödettilmeye çalışıldığını söyledi. Halkların kardeşliğine, büyük ihtiyaç duyulduğunu, bütün etkinliklere açık olan Taksim’in işçi ve emekçilere açılmasının ancak verilen büyük mücadeleyle sağlanabildiğini belirtti.

Ardından Kamu-Sen temsilcisi söz aldı. Konuşmasına asker cenazeleriyle başlayarak şoven salyalar akıtan Kamu-Sen il temsilcisine yönelik tepkiler alandan yükseldi. “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganı emekçiler tarafından haykırıldı. Memur-Sen ve Türk-İş bölge başkanlarının konuşmaları sırasında da tepkiler sürdü. “Kahrolsun sendika ağaları sloganı!” alandaki kitle tarafından sıklıkla atıldı. Yükselen tepkiler karşısında sendika ağaları ne yapacaklarını şaşırıldılar.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, sendika ağalarının 1 Mayıs eylemine işçi ve emekçilerin katılımını engelleyici yaklaşımlarını ajitasyon konuşmalarıyla teşhir ettiler. Ayrıca Kayseri şeker fabrikasında çalışan 60 işçinin işten atılmasının Devrimci 1 Mayıs Platformu tarafından megafonla duyurulmasından sonra, bu durum alandaki emekçiler tarafından protesto edildi.

Yaklaşık 2500 kişinin katılım sağladığı 1 Mayıs mitingi, son yılların Kayseri’de gerçekleştirilen olan en kitlesel mitingdi. Devrimci 1 Mayıs Platformu, son üç haftaya yayılan çalışması ile önemli bir politik etki yarattığını gösterdi. Devrimci 1 Mayıs Platformu eyleme yaklaşık 350 kişi taşıdı. Ayrıca **“Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı mücadele! / Kayseri İşçi Platformu”** pankartı altında 30 kişi yürüdü. Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri hem nicelik hem de nitelik olarak göz doldurdu. Eylem boyunca kriz, emeğin korunması, özelde TEKEL işçilerine genelde son aylara yayılan işçi direnişlerine yönelik sloganların yanı sıra Kürt sorunu, demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin sloganlar da coşkulu olarak atıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Kayseri İşçi Kültürevi’ne alçakça saldırı

Yürüttüğümüz devrimci siyasal faaliyetimize yönelik devletin baskıları biliniyor. Bu saldırılar biz komünistler açısından yeni değildir. Tarih sahnesine çıktığımızdan bu yana bu saldırılarla yüzyüze kaldık. Devletin bu saldırganlığının bir siyasal sınıf mantığı var. Bunun için her saldırıyı büyük bir soğukkanlılıkla ve devrimci direnişçi bir duruşla karşıladık/karşıyoruz.

Bugün yeni bir saldırganlık biçimiyle karşılaştık. **Kayseri İşçi Kültürevi’ne** gelen, kendilerini “Emek Gençliği” olarak tanıtan bir grup, Kayseri Devrimci 1 Mayıs Platformu’nun, sendika ağalarını alanda protesto etmesine dönük tepkisini dile getirmiş, DİSK Bölge Başkanı sıfatıyla kürsüden kitleye hitap eden EMEP GYK üyesi Yakup Aslandoğan’a hakaret edildiğini belirtmişlerdir. Ayrıca 1 Mayıs’a kitlesel katılım sağlayan Devrimci 1 Mayıs Platformu’na dönük hakaretlerde bulunmuşlardır.

İşçi Kültürevi çalışanı Hacı Bora Koç, sendika ağalarının protesto edilmesinin meşruiyetini dile getirmiş, özel olarak Yakup Aslandoğan’a yönelik bir hakaretin söz konusu olmadığını belirtmiştir. Tüm bu açıklamalara rağmen Emek Gençliği MYK üyesi Ümit Kartal’ın içinde bulunduğu grup, BDSP çalışanları Atlen Yıldırım ve Haydar Baran’ı sormuş, “şerefsizler” diyerek hakaret etmiş, ardından da yoldaşımız Hacı Bora Koç’a yumruklu saldırıda bulunmuştur. Ayrıca İşçi Kültürevi’nde bulunan sehpayı kırmış, kitaplıkta bulunan “EMEP Eleştirisi” kitabını da yırtmışlardır. Üstelik tüm bu olaylar bir işçi arkadaşımızın bulunduğu sırada gerçekleşmiştir.

Bu saldırı Kayseri Emek Partisi’nin ilk saldırısı değildir. EMEP GYK üyesi Yakup Aslandoğan ve arkadaşları, 8 Mart sürecinde Eğitim Sen Başkanı ve yönetim kurulu üyeleri başkanlık odasında bulunduğu sırada, başkanlık odasına girmiş, Eğitim Sen yönetimini kendilerini engellemekle itham etmiş, sehpayı yumruklayarak kendini dayatmıştır. Ayrıca bundan yaklaşık 20 gün önce gerçekleşen Alevi Kültür Merkezi Genel Kurulu’nda ESP Kayseri temsilcisine Kayseri Emek Gençliği saldırma cüretinde bulunmuştur. Daha önce de DHF temsilcisi hakkında ileri geri konuşmalar yapacak kadar alçakanlar da aynı gürühtür.

Bilinmelidir ki, bugüne kadar devletin türlü baskı ve işkencesine karşı diz çökmediğimiz gibi bu türden saldırılar karşısında da geri adım atmayacağız. Kayseri işçilerinin evine bu saldırıyı yapanların ne işçi sınıfının, ne de demokratik hak ve özgürlük mücadelesiyle yakından uzaktan bir ilgisi yoktur, olamaz. Bu tür davranışlar sadece ve sadece döner sahibini vurur.

Tüm devrimci, ilerici güçleri bu saldırıyı kınamaya ve hesap sormaya çağırıyoruz.

Kayseri BDSP

03.05.2010

Tokat’ta kitlesel 1 Mayıs

Tokat’ta 1 Mayıs kutlamaları, Eğitim Sen, Tek Gıda-İş, Özgür Eğitim-Sen, Genç-Sen, Lise Öğrencileri ve Velileri, EMEP ve ÖDP’nin katılımıyla gerçekleşti. 1 Mayıs eylemine Tek Gıda-İş Sendikası pankartı arkasında katılan TEKEL işçileri en coşkulu kitleyi oluşturdu. Kitlesel bir katılım gerçekleştiren TEKEL işçileri, “İş, ekmek yoksa barış da yok!”, “AKP 4/C’yi al başına çal!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!” sloganlarını canlı bir şekilde attılar.

Kalabalık bir katılım gerçekleştirmesine rağmen Eğitim Sen kortejinde cansızlık hakimdi. Yürüyüşün ardından kitlenin meydana gelmesi ile Eğitim Sen başkanı ve Tek Gıda-İş başkanı birer konuşma gerçekleştirdi. Konuşmaların ardında halaylar çekildi. Alanda Kamu Emekçileri Bülteni ve Ekim Gençliği dağıtımı gerçekleştirildi.

Eyleme yaklaşık bin emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat

Her yerde 1 Mayıs coşkusu

Kocaeli

Taksim Meydanı’nda gerçekleştirilecek 1 Mayıs kutlamaları için yola çıkan sendikalar, ilerici ve devrimci güçler saat 18.00’de İzmit Merkez Bankası önünde buluşarak 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdiler.

KESK ve DİSK’e bağlı sendikaların da yer aldığı yürüyüş sırasında marşlar çalındı. Yürüyüş Sabri Yalın Parkı’ndaki programla devam etti. İşçi çocukları ve ailelerinin de katıldığı 1 Mayıs kutlaması yapılan konuşmalarla sona erdi.

Afyon

Afyon’da Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına Türk-İş, KESK ve Memur-Sen’e bağlı sendikalar katılırken 1977 1 Mayıs Katliamı’nda yaşamını yitirenler anıldı.

Artvin

Artvin’de Atapark’ta toplanılmasıyla başlayan 1 Mayıs kutlamalarına KESK, DİSK ve Türk-İş’e bağlı sendikaların yanı sıra ÖDP, EDP, Gençlik Muhalefeti, 78’liler Derneği, Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri katıldı. HES’lere karşı mücadele çağrısının yapıldığı mitingde sendika yöneticileri konuşmalar yaptılar.

Eskişehir

Eskişehir’de Ayaç Caddesi’nde toplanmayla başlayan 1 Mayıs kutlamasına KESK, DİSK, Türk-İş’e bağlı sendikaların yanı sıra TMMOB, TTB, Halkevleri, BDSP, Alinteri, ÖDP ve Öğrenci Kolektifleri’nin de aralarında bulunduğu kurumlar da katıldı.

Mitingde Tepebaşı Belediyesi temizlik işçilerinin çöp kutularından yaptıkları çalgılarla verdikleri konser beğeniyle dinlendi. Konserin ardından saygı duruşunda bulunuldu ve hep bir ağızdan 1 Mayıs marşı okundu.

Mersin

Mersin’de 1 Mayıs, 10 binden fazla kişinin katılımıyla gerçekleşti. İstasyon Meydanı’ndan Cumhuriyet alanına yapılan yürüyüşün ardından miting programına geçildi. Cumhuriyet alanı uzun süredir kutlamalara kapalı tutulurken 10 binin üzerinde kişinin katılımıyla gerçekleşen kutlamalarda Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri, Dev-Lis ve Gençlik Muhalefeti yoğun ve coşkulu biçimde yer aldı.

Muğla

Muğla’da 5 yıllık bir aranın ardından 1 Mayıs kutlandı. Kışla Parkı’ndan Eski Garaj Meydanı’na yürüyüş gerçekleştiren sendikalar, siyasi partiler ve kitle örgütleri 1 Mayıs’ı kutladı.

Eğitim-Sen ve SES, DİSK’e bağlı sendikalar, Belediye-İş, TMMOB, TTB, Halk Evleri, BDP ve ESP’nin de içinde bulunduğu kurumların katılım sağladığı miting coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Samsun

Türk İş, KESK, Memur-Sen tarafından örgütlenen Samsun’daki 1 Mayıs kutlamalarına DİSK/Dev Sağlık-İş’in yanı sıra Halkevleri, ÖDP, EMEP ve Sosyalist Parti’nin de aralarında bulunduğu kurumlar katıldı.

Cumhuriyet Meydanı’na gerçekleştirilen yürüyüş sırasında, kapatılan DTP’nin eşbaşkanı Ahmet Türk’ün

uğradığı yumruklu saldırı “Ahmet Türk”e uzanan eller kırılsın” sloganıyla protesto edildi.

Gaziantep

Gaziantep İstasyon Meydanı’nda düzenlenen mitinge DİSK, Türk-İş, KESK, Memur-Sen, ÖDP ve EMEP katıldı. Sendika temsilcilerinin konuşmalarının ardından Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürü Recep Emol’un, DİSK Gaziantep Bölge Temsilcisi Nihat Bencan’a bir buket çiçek vermesi dikkat çekti. 1 Mayıs kutlamaları Turkuaz Sirk Topluluğu gösterisi ile sona erdi.

Trabzon

Trabzon’da 1 Mayıs KESK ve Türk-İş öncülüğünde kutlandı. TEDAŞ yokuşunda toplanan kortejler Atatürk Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirdi. Sendika temsilcilerinin yanı sıra bir Trabzon TEKEİ işçisinin de söz aldığı miting halaylar ve horonlarla sona erdi.

Kastamonu

Kastamonu Nasrullah Meydanı’nda kutlanan 1 Mayıs’ı Kastamonu Sendikalar Birliği örgütledi. Türk-İş, Kamu-Sen, Memur-Sen ve KESK’e bağlı sendika üyelerinin yoğun olarak katıldığı 1 Mayıs kutlamalarında davul zurna gösterisi beğeni ile izlendi. 1 Mayıs kutlamaları, katılımcıların halaylarıyla son buldu.

Yozgat

1 Mayıs Yozgat’ta da kutlandı. Yozgat Lise Caddesi Abide İş Hanı önünde toplanan Türk-İş, Hak-İş, DİSK, Memur-Sen, Kamu-Sen ve KESK’e bağlı sendikalar davul zurna eşliğinde halay çekerek 1 Mayıs’ı kutladı. Konfederasyonlar adına Hak-İş Yozgat İl Temsilcisi Ferman Zararsız bir konuşma yaptı.

Niğde

Niğde’de Eğitim Sen’in çağrısıyla gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlaması Şefik Soyer Meydanı’nda gerçekleştirildi.

Yürüyüş için eğitim emekçileri Niğde Eğitim Sen Şube binası önünde toplandı.

Maden ve Hasangazi köylülerinin Niğde Çevre Platformu’yla katıldığı mitinge T. Harb-İş ve Şeker-İş sendikaları da katılım sağladı. Kolluk kuvvetlerinin yoldan yürümeyin uyarılarına sloganlarla yanıt veren kitle ana caddeden sloganlarla miting alanına ulaştı.

Niğde Eğitim Sen Müzik grubunun da dinleti sunduğu miting halaylarla sona erdi.

Konya

Konya’da ilk defa 1 Mayıs kutlandı. Meram Belediyesi tarafından Dutlukır Kültür Parkı’nda düzenlenen 1 Mayıs kutlamasında, Meram ve Karatay Belediye Başkanları ile Özel İdare Çalışanları Birliği Sendikası (BEM-BİR-SEN) Konya Şube Başkanı’nın yaptıkları protokol konuşmalarının ardından, tüm katılımcılara geleneksel düğün pilavı ikramı yapıldı.

Antalya

1 Mayıs Antalya’da coşku içinde kutlandı. KESK, DİSK, Türk-İş ve Kamu-Sen’in birlikte düzenlediği 1 Mayıs mitingi sendikalar ile bazı yasal partilerin katılımı ile gerçekleşti. Güllük Caddesi’nden Yavuz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Özcan Parkı’na yapılan yürüyüşün sonunda, parkta miting programına geçildi.

Düzce

1 Mayıs Düzce’de de coşkulu bir şekilde kutlanırken Uzunmustafa Mahallesi’ndeki Konak Gazinosu önünden, Anıtpark’a kadar yüründü. Geniş “güvenlik önemleri” altında yürüyen işçiler sıklıkla, “Yaşasın 1 Mayıs!” sloganını attı. Anıtpark’ta gerçekleşen mitingde konuşma yapan, Türk-İş Düzce İl Temsilcisi Ali Güler, 1 Mayıs 1977’de katledilenlerin faillerinin bulunmasını ve adalet önüne çıkarılmasını isteyerek taleplerini sıraladı. Mitinge 500 kişi katıldı.

Zonguldak

TES-İŞ, TMMOB Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi ve çeşitli kurumların da yer aldığı miting, Madenci Anıtı önünde yapıldı. TMMOB Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Başkanı Erdoğan Kaymakçı mitingde yaptığı konuşmada, insan onuruna yaraşır şartlarda çalışmak için ortak taleplerini sıraladı. Miting, çekilen halaylarla sona erdi.

Sinop

Sinop’ta 1 Mayıs, çok sayıda işçinin katıldığı mitigle kutlanırken, işçiler İstanbul Taksim’de olduğu gibi 33 yıl aradan sonra Sinop’ta da ilk kez Sakarya Caddesi’nden yürüdü. KESK Şubeler Platformu, Türk-İş ve DİSK tarafından düzenlenen mitingde, işçilere 33 yıl aradan sonra ilk kez açılan Sakarya Caddesi’nde yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sırasında Sinop Gençlik Muhalefeti bir ara kortejden ayrılarak, Atatürk Caddesi’nde bir süre oturma eylemi yaptı. Kitlenin miting alanına girmesinin ardından, saygı duruşuna geçildi. Yapılan konuşmaların ardından miting son buldu.

Rize

Emek Platformu tarafından örgütlenen mitinge, Rize ve ilçeleri ile Artvin’in Hopa ilçesinden gelen ÖDP, EMEP ve Liseli Gençlik Muhalefeti katıldı. Yaklaşık bin kişinin katıldığı miting, Rize’nin Pazar ilçesinde gerçekleştirildi. 1 Mayıs kutlamaları sırasında alanda İstiklal Marşı okunmaması ve AKP karşıtı slogan atılması üzerine Hak-İş üyeleri ile gerginlik yaşandı.

Bartın

Bartın’daki yürüyüşe KESK Şubeler Platformu, Eğitim-Sen, MHP, CHP, ÖDP, SP, Maden İşçileri Sendikası Amasra Şube Başkanı Hakkı Arslan ve yönetim kurulu üyeleri, Amasra Taşkömürleri Müessesesi’ndeki maden işçileri ve Bartın halkı katıldı. Yaklaşık 500 kişi Kemerköprü’den Yukarı Çarşı’ya kadar yürüdü. Yapılan konuşmaların ardından miting son buldu.

Malatya

Malatya’da Türk-İş İl Temsilciliği bu yılki 1 Mayıs kutlamasına katılmadı. Türk-İş üyesi işçiler, sendikalarını miting sırasında sık sık protesto etti. BDP, ÖDP, EMEP ve İP pankartlarla katılırken, Eşitlik ve Demokrasi Partisi (EDP) ve Yeni Demokrasi Hareketi’nin başkan ve yöneticileri de mitinge katılarak destek verdi.

Kürdistan illerinde 1 Mayıs

1 Mayıs Kürdistan illerinde de coşkuyla kutlandı. BDP tarafından öncesinde bildirilen Batman, Bitlis ve Ağrı merkezlerinin dışında Adıyaman, Dersim, Şırnak'ta da kutlamalar yapıldı. Onbinler 1 Mayıs meydanlarında taleplerini haykırdı.

Batman

“Newroz’la direnen halk 1 Mayıs ile özgürlüğe yürüyor” şiarıyla Batman’da yapılan mitinge yaklaşık 10 bin kişi katıldı. Kutlamaya Diyarbakır, Şırnak, Siirt ve Mardin’den de katılım sağlandı. Kortejler oluşturularak Cumhuriyet Meydanı’na gerçekleştirilen yürüyüşe Ahmet Türk, Aysel Tuğluk, BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, BDP milletvekilleri Ayla Akat Ata, Bengi Yıldız ve Sevahir Bayındır, Petrol İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ve KESK MYK üyeleri de katıldı.

Yürüyüşte “Ne siyasi soykırım, ne taciz ne tecavüz bizleri yıldırılmaz”, “Ya Gerçek demokrasi ya hiç”, “Newroz’la direnen halk 1 Mayıs’la özgürlüğe yürüyoruz”, “Yaşasın 1 Mayıs”, “Bijî 1 Gulan”, “Ya onurlu bir barış ya görkemli bir direniş”, “Cezaevlerindeki ölümlere sessiz kalmayacağız”, “1 Mayıs’ta, bir haykırış da Hasankeyf’in kurtulması için” pankartları taşındı.

Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleşen miting programının ardından eylem sona erdi.

Dersim

Dersim’de 1 Mayıs kutlamaları işçi ve memur konfederasyonları öncülüğünde gerçekleşti. Şiddetli yağmura rağmen mitinge binlerce kişi katılırken BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis de 1 Mayıs kutlamasında yer aldı.

1 Mayıs kutlaması Sanat Sokağı’ndan toplanan binlerce kişinin mitingin yapılacağı Kışla Meydanı’na doğru yürüyüşe geçmesiyle başladı.

Mitingin açılış konuşmasında, Türkiye’de sorunların ancak Kürt sorununun çözümüyle mümkün olduğu vurgulandı. BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis ise 1 Mayıs’ın operasyonların gölgesinde geçtiğine dikkat çekti.

Konuşmaların ardından miting yerel grupların sahne almasıyla son buldu.

Şırnak

KESK, DİSK, Diver, Tüm Bel-Sen, BDP il ve ilçe örgütlerinin katıldığı 1 Mayıs, Şırnak merkez ve ilçelerinin katılımıyla Silopi’de gerçekleştirildi. Yüzlerce kişinin katıldığı eylemde “Yaşasın 1 Mayıs”, “Bijî 1 Gulan”, “Yaşasın iş, emek, özgürlük mücadelemiz” ve “Direndik yılmadık kazandık” pankartları açıldı. Kürsüden yapılan konuşmada 1 Mayıs’ın direnerek bir hak haline getirildiği belirtilerek Kürt sorunu kapsamında anayasa değişikliği tartışmaları ele alındı.

Adıyaman

Adıyaman Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen mitinge Maraş ve Urfa’dan katılım sağlandı. Mitingde “Kürt sorununa demokratik halkçı çözüm”, “Tutuklu Kürt çocukları serbest bırakılsın”, “Operasyonlar durdurulsun gençler ölmesin”, “Yaşasın Türk ve Kürt halklarının eşit, özgür, gönüllü birliği”, “4/B, 4/C kaldırılsın, herkese iş güvenceli istihdam” pankartları açıldı. Yürüyüş kortejinin başında TEKEK işçileri yer aldı.

“Bijî 1 Gulan!”, “Öcalan!” ve “Bijî Serok Apo!”

sloganlarının atıldığı eylemde sloganlar nedeniyle polislerin bir öğrenciyi gözaltına almak istemesi ile gerginlik yaşandı.

Mitinge yaklaşık bin kişi katılırken Sakarya Caddesi’nde gerçekleştirilen açılış konuşmasında Kürt siyasetçilerine dönük devlet terörüne dikkat çekildi.

Ağrı

Kars, Iğdır, Ardahan, Erzurum merkez ve ilçelerinden gelen binlerce kişinin katılımıyla Ağrı’da gerçekleştirilen mitingde “Yaşasın 1 Mayıs”, “Yaşasın emekçilerin birliği”, “Yaşasın hakların kardeşliği” pankartları açıldı.

Yoğun yağmur altında başlayan mitingde Taksim Meydanı’na çıkan emekçiler selamlandı. Burada konuşan SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun, 1 Mayıs’ın halkların emperyalizme karşı direniş bayramı olduğunu ifade etti. Yorgun konuşmasında Kürt hareketine dönük operasyonlara da dikkat çekti.

Miting çekilen halaylarla sona erdi.

Bitlis

Bitlis’teki 1 Mayıs kutlamaları Muş, Van ve Hakkâri merkez ile ilçelerden gelen binlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. “Güneşin özgürlüğü kadının özgürlüğüdür”, “Demokratik çoğulcu anayasa”, “BDP’li tutsaklar serbest bırakılsın”, “İşte AKP açılımı inkar, imha, işkence”, “Newroz’da kitleselleştik, 1 Mayıs’ta özgürlüğü yürüyoruz” pankartlarının açıldığı yürüyüşe BDP Iğdır Milletvekili Pervin Buldan, Bitlis

Milletvekili Nezir Karabaş, KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül, Van Belediye Başkanı Bekir Kaya, çevre belediye başkanlarının da aralarında bulunduğu 15 bin kişi katıldı. Mitinge kadınların kitlesel katılımı dikkat çekti.

Pervin Buldan miting programında yaptığı konuşmada “Halkımızın verdiği büyük bedellerden sonra bugün Taksim ve diğer alanlarda 1 Mayıs’ı kutluyoruz. Bu AKP’nin bir lütfü değildir. Bir mücadelenin sonucudur.” açıklamasında bulundu.

Taksim 1 Mayıs’ında işçilerle konuştuk...

“1 Mayıs’ı 26 Mayıs’a taşımalıyız!”

Taksim Meydanı 32 yıl sonra 1 Mayıs’ta tekrar yüzbinlerce işçi ve emekçiyle kucaklaştı. Sınıf hareketi açısından oldukça önemli bir noktada durmasına rağmen “genel grev” talebine, direnişçi işçilerin kürsüye yaptıkları müdahaleyi dışta tutarsak, miting programı çerçevesinde yeterli olarak değinilmedi.

Sendikal bürokrasinin 26 Mayıs genel grev kararının ardından durmayacağı bu 1 Mayıs’la bir kez daha ortaya çıkarken, alanda konuştuğumuz işçiler için 26 Mayıs güncelliğini korumaktaydı.

Ahmet Oruç (Bitlis TEKEK işçisi): Biz bu yola baş koyduk. Geri dönüş yok. Hükümete kolay kolay teslim olmayacağız. Biz Amerikan uşağı olmak istemiyoruz. 4/C’ye imza atmayacağız hiçbir zaman. Biz bu yolda ölüsek bile dostlarımızın kolunda, ekmek kavgası gurbet yolunda, kapanmış yatarken soğuk, kar, yağmur altında, birgün işin düşerse bize yakarız AKP’yi. Türkiye genelinde 26 Mayıs’ın hazırlığını yapıyoruz.

Ercan Güzelkaya (TEKEK işçisi): 32 yıl sonra Taksim’e çıkmak beni çok mutlu etti. İnşallah bundan sonraki 1 Mayıslar’ı hep birlikte halkların kardeşliği bakışıyla kutlarız. Yaşasın halkların kardeşliği! 1 Mayıs’ı 26 Mayıs’a taşımak içinse bugün ilk adımlarımızı atmış olacağız, 1 günlük iş bırakacağız. Bunun belirleyici ilk ayağı Taksim olur diye düşünüyorum. Ben tüm emek sınıfının 1 Mayıs’ını kutluyorum. Emek sınıfının birarada olması gerekiyor bu günlerde. Çünkü biz bunun ilk temelini Ankara’da attık. Emek cephesini biraraya getirdik.

Ethem Taşkın (TEKEK işçisi): Herkesin 1 Mayıs’ını kutluyorum. Türk-İş’in şovunu gördük. 26 Mayıs için de sendikalara güvenmiyoruz. Direniş boyunca demokratik kitle örgütlerinin desteğini gördük. Ama bunlar yeterli değil. Biz hakkımızı alana kadar mücadeleyi sürdüreceğiz.

Çetin Ayal (Bitlis TEKEK işçisi): Bitlis’ten geliyorum. 2000 kilometre yol yürüdük. 1 Mayıs’ı bugüne kadar Güneydoğu’da kutladık. 15-20 kişi geldik buraya. Kendi bayrağımızı da savunamıyoruz. Şu anda 4/C mağduruyoruz. Hükümet haklarımızı aldı. 26’sında iş bırakma eylemi de bugün burada belli olur.

Süleyman Yücedağ (Emekli belediye işçisi): 1 Mayıs’a ben her sene katılıyordum. Bugün çok güzel oldu. Taksim’e 1970’lerden beri geliyorduk. Şu anda emekliyim ama yine de her sene geliyorum. TEKEK işçilerinin mücadelesini destekliyorum. Bir an evvel her şeyin değişmesi lazım. O nedenle 26 Mayıs’ı önemsiyorum. Mücadelemiz de bu yöndedir. Şu anda sendikaların güçleri fazla yok ama mücadelenin yükseltilmesi gerekiyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Taksim'in kazanımları ile 26 Mayıs'a hazırlanıyoruz!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, Türkiye ve dünyada kitlesel gösteri ve eylemlere sahne oldu. Türkiye'deki 1 Mayıs eylem ve gösterilerinin odağında hiç kuşkusuz 4. yılına giren Taksim 1 Mayıs'ı vardı.

Bugün işçi sınıfı sermayenin çok yönlü saldırılarla yüzyüzedir. Ancak bu saldırılara karşı sınıfı cephesinden anlamlı tepkilerin çeşitli eylem ve direnişlerle ortaya çıktığını söylemeliyiz. TEKELE Direnişi ile doruğa ulaşan bir tepkinin yaşandığı bir sürecin ardından 1 Mayıs'ı kutladık. Son yıllarda sınıfın öncü kesimleriyle ve devrimcilerin militan ve direngen duruşları sonucu sermaye devleti geri adım attırmak durumunda bırakıldı. İlk olarak 1 Mayıs'ı resmi tatil olarak kazandık. 32 yıl aradan sonra Taksim 1 Mayıs Alanı'na girmeyi başardık. Böylece gerek politik gerekse pratik kazanımların elde edilmeye başladığı bir sürece girmiş olduk. Şimdi biz sınıf devrimcilerine düşen görev ise açılan bu yoldan ilerleyerek 26 Mayıs eyleminin genel grev genel direnişin örgütlenmesi için etkin bir çaba ortaya koymaktır.

Bizler Küçükçekmece'den öncü işçiler ve sınıf devrimcileri olarak 26 Mayıs eylemine dönük hazırlıklarımızı 1 Mayıs'ın hemen ardından başladık. Bu çerçevede 1 Mayıs eylemlerin değerlendirmesinin ve 26 Mayıs sorumluluklarımızı ve planlamalarını tartıştığımız bir işçi toplantısını 2 Mayıs günü gerçekleştirdik.

1 Mayıs değerlendirmesinin yapıldığı tartışmalarda şu ortak fikirlere varıldı:

* 1 Mayıs ön hazırlık süreci özellikle sendikalar tarafından ortada bırakılmıştır. Bazı siyasal öznelerin yürütmüş olduğu kitle çalışmasının dışında elle tutulur bir çalışma yürütülmemiştir.

* 1 Mayıs eylemleri Taksim Meydan'ını açanlar işçi-emekçiler, devrimciler-komünistlerdir. 2004 yılından bu yana Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun yürütmüş olduğu kararlı ve hedefli mücadele süreci içinde olgunlaşarak bu kazanımın koşulları yaratılmıştır. Bu kazanım uzlaşmacı sendikacılara ve reformistlere rağmen kazanılmıştır. 4 yıldan beri yürütülen mücadelede gösterilen tutumlar bunun en net kanıtıdır. Bu kazanım devrimcilere aittir.

* Bugün hala sınıf ve emekçi kitleleri içerisinde azımsanmayacak bir etki alanına sahip olan reformistlerin süreç içerisindeki tutumları özellikle teşhir çalışmasına konu edilmeli. Solda durup da hala sınıfa ihanet etmeyi sürdüren sendikacıların bu reformist çevrelerden güç aldığı altı çizilmeli, mücadeleye verdikleri zarar döne döne sınıf kitlelerine hatırlatılmalı.

* Taksim 1 Mayıs'ında iki şey ön plana çıktı. Yüz binlerin oluşturduğu kitlesel kalabalıkların kararlı ve devrimci atmosferi. TEKELE Direnişi sürecinde artık kendini gizleme gereği bile duymayan sendika bürokratlarına ve ağalarına karşı duyulan öfkenin sonucu işçiler tarafından gerçekleştirilen kürsü işgali ve ihanet şebekesinin başı Mustafa Kumlu'ya yönelik protestodur. Artık işçilerin mücadelesini karşısına çıkan herkes iki kere düşünmelidir. İşçilerin bu noktada gerçekleştireceği her eylem meşrudur. Bu eylemin alanda geniş kitleler tarafından sahiplenilmesi bunun göstergesidir.

* Sınıf devrimcileri bu süreçte çalışma yürüttükleri

alanlarda 1 Mayıs çalışmasını işçi sınıfının devrimci mücadelesini geliştirecek tarzda planlamış ve buna uygun bir çalışma yürütmüştür. Özellikle Küçükçekmece çalışmasında BDSF materyallerinin yanısıra yerel bülten, fabrika özel sayıları ve ev toplantıları gibi araç ve yöntemlerle bu çalışma zenginleştirilmiş. Çevre-çeper ilişkileri sürecin bir parçası yapılmaya çalışılmış ve buradan doğru 1 Mayıs'a hazırlanılmıştır.

Toplantının diğer gündemi olan 26 Mayıs sürecine dair yapılan tartışmalarda şu sonuçlara varıldı:

* Sendikaların daha önceki süreçlerde de olduğu gibi 26 Mayıs eylemini ortada bırakacakları ya da zayıf bir çalışma olarak örgütleyecekleri ortada. Bu duruma takılmadan sınıf devrimcileri olarak tabanına giderek

azami çabayı sarf etmeli, direniş-grev komiteleri kurmayı ön plana çıkarmalıyız. Taban basıncını örgütlemeliyiz.

* Fabrika temsilcileri ile görüşerek eyleme güçlü hazırlık için basınç oluşturmak, komiteler oluşturmak, geniş katılımlı kolektif bir çalışmanın ürünü bir işçi pikniği örgütlemek, ev ve işyeri toplantılarını zorlamak ve 26 Mayıs'ta çevremizdeki işçi ve emekçilere iş bıraktırmak eylemlere katmak yönünde kararlar aldık. Bunları yaparken 1 Mayıs'ın vermiş olduğu politik-moral gücü en etkili bir şekilde kullanmalı, 1 Mayıs coşkusu, kararlılığı ve kitleselliğini 26 Mayıs'a da taşımalıyız.

Küçükçekmece BDSF

“Taksim zaferi” mezar anmalarında bir kez daha kutlandı!

1 Mayıs 2010'un, aradan geçen 32 yılın ardından İstanbul'da Taksim Meydanı'nda kutlanması DİSK tarafından DİSK'in eski genel başkanlarının mezarları başında gerçekleştirilen anma törenleriyle kutlandı.

DİSK'in ilk genel başkanı olan ve 1980'de katledilen Kemal Türkler, DİSK kurucusu ve eski genel başkanı Kemal Nebioğlu ve DİSK'in eski genel başkanlarından Abdullah Baştürk'ün mezarları başında anma törenleri düzenleyen DİSK'liler 32 yıl sonra 1 Mayıs'ı Taksim'de kutladıklarını ve yaşamını yitiren işçi önderine verdikleri sözü yerine getirdiklerini belirttiler.

DİSK'liler mezar anmaları sırasında kırmızı karanfillerle eski yöneticilerini selamladılar. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve diğer yönetim kurulu üyelerinin de hazır bulunduğu mezar anmalarında 1977 Katliamı'nın sorumlularının açığa çıkarılması ve yargılanması istendi.

Çelebi: Taksim kazanımı ortak mücadelenin ürünü

İlk anmanın gerçekleştirildiği Kemal Türkler'in Topkapı Mezarlığı'ndaki mezarı başında konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, yürütülen kararlı ve ortak mücadelenin sonucu olarak 1 Mayıs alanı Taksim'in emekçilere ve işçi sınıfına açıldığını belirtti. Çelebi, bu kazanımı daha da ileriye taşıyarak mücadeleyi yükseltecekleri sözünü verdi.

Çelebi'nin ardından söz alan Kemal Türkler'in kızı Nilgün Türkler, şimdiye kadar babasının mezarının başına siyah kıyafetlerle geldiğini, 32 yılın ardından 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nda kutlanması nedeniyle bugün çiçekli bir gömlekle mezar anmasına katıldığını söyleyerek Türkler'in anısını yaşatma sözü verdi.

Kırmızı karanfillerin Türkler'in mezarına bırakılmasının ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, gazetecilerin 1 Mayıs'a ilişkin sorularını yanıtladı. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, “Taksim'in AKP hükümeti döneminde açıldığını ve kimsenin Taksim'i söke söke almadığı” yönündeki açıklamalarını değerlendiren Çelebi, Taksim'in emekçilere nasıl açıldığını herkesin gördüğünü söyledi. Verilen zorlu mücadelenin ürünü olarak kazanıldığını ifade etti.

“Güneş balçıkla sıvanmaz!” diyen DİSK Genel Başkanı, polis copuna ve gaz bombalarına rağmen yıllardır sergilenen ortak mücadeleye vurgu yaptı.

Erdoğan'ın, “33 yıldır neredeydiler” sözünü “8 yıldır neredeydiler” diyerek yanıtlayan Çelebi, Taksim Meydanı'nın, “1 Mayıs Taksim Alanı” olarak değiştirilmesini istedi.

Topkapı'daki anmanın ardından Zincirlikuyu Mezarlığı'nda Kemal Nebioğlu ve Abdullah Baştürk'ün mezarları başında anmalar gerçekleştirildi.

Baştürk ve Nebioğlu'nun mezarları başında konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 1 Mayıs'ın verdiği güçle 26 Mayıs'ta mücadeleyi büyüteceklerini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK, Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticileriyle

“1 Mayıs coşkusu 26 Mayıs'a

Coşkulu ve kitlesel biçimde 2010 1 Mayıs'ı karşılayan işçi ve emekçiler başta İstanbul'da Taksim Meydanı olmak üzere diğer illerde alanlara çıktılar. 1 Mayıs kutlamalarının odağında ise 32 yıl aradan sonra yüzbinlere açılan Taksim Meydanı vardı. Türk-İş bürokrati Kumlu'nun protesto edildiği bu yılki kutlamaların bir diğer önemli yanı ise sendika konfederasyonlarının TEKEL'deki direniş sürecinde aldıkları 26 Mayıs genel grevi öncesinde gerçekleşiydi. 1 Mayıs'ın tablosu, 26 Mayıs genel grevi ve Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'nun işçiler tarafından protesto edilmesi konusunda Türk-İş, DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticilerinin görüşlerini aldık. Görüşlerin ortaklaştığı nokta; 1 Mayıs'ın özellikle Taksim Meydanı'nda coşkulu ve kitlesel biçimde kutlandığı ve 26 Mayıs genel grevine etkin bir biçimde hazırlanmanın gerektiği...

T. Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi: 1 Mayıs'ın özüne uygun kutlanması için uzun yıllardır çaba harcayan sendikalardan biriyiz. 1988-89'dan bu yana 1 Mayıs'ı üretimden gelen gücümüzü kullanarak yasaklı olduğu dönemlerde de kutluyoruz. O günden bu yana izin olsa da olmasa da meşru bir zeminde 1 Mayıs'ta yerimizi alıyorduk.

Geçmiş dönemdeki siyasal iktidarlar döneminde 1 Mayıs'ın içini boşaltmak için yoğun bir çaba harcadı. 1 Mayıs'ı “İşçi Bayramı” kabul etmeyen bazı sendikalar bile sözkonusuydu. Bu anlamda 1 Mayıs'ın birleşik bir şekilde kutlanması için Taksim'in önemli bir anlamı var. Belli bir mücadelenin sonucu olarak 1 Mayıs Taksim alanı olarak açıldı. Yoksa AKP iktidarının bir lütfü değil. Hem kamuoyu açısından teşhir ettiler. En büyük korkuları ise “Devrimci örgütler kargaşa çıkaracak”tı. Polis saldırmadığı sürece herkesin bir disiplin içinde taleplerini haykırarak 1 Mayıs'ı kutladığı gösterildi.

1 Mayıs'ın kitlesel geçmesi olumlu bir hava yarattı. Henüz o tabuları kıramayan bir işçi kesimi de var. Buna rağmen kitlesel bir 1 Mayıs kutlandı. Ortak hareket edilmesi ve güçlerin birleştirilmesi halinde saldırıların püskürtülebileceğinin bilincinde olmamız gerektiğini düşünüyorum. Nasıl ki Taksim mücadeleye kazanıldıysa sermayenin saldırılarını püskürtülebilenin yolu da işçi ve emekçilerin ortak mücadelesinden geçiyor. Konfederasyonlara düşen görev de güçlerini birleştirmeleridir. Direnişçi işçilerin Türk-İş Başkanı'na tepki göstermesinin 26 Mayıs'ı gölgelememesi gerekiyor. Hak-İş Başkanı Salim Uslu'nun açıklamasını dinlediğimizde de ortak hareket etme noktasında belli sıkıntıları gördük. Geçmiş yıllarda da Hak-İş'i alanlarda görmedik. Elbetteki direnişçi işçilerin kürsüye müdahale etmesi ve Mustafa Kumlu'yu protesto etmesi tepkiden kaynaklanıyor. Diğer sendikaların bunu bahane

Ali R. Küçükosmanoğlu

İbrahim Doğangül

Gürel Yılmaz

Şahan İlseven

Halil Tümtürk

Musa Servi

ederek 26 Mayıs'ın hayata geçirilmesinden geri durmaması gerekiyor. Bundan sonra işten atmalara, hak gasplarına karşı direnen işçi ve emekçilere sahip çıkmamız gerekiyor. 1 Nisan'da konfederasyonların TEKEL işçilerinin yanında olması durumunda belki de bunlar olmayacaktı.

Sınıfa yönelik kapsamlı saldırılarla karşı karşıyayız. Kıdem tazminatının gaspı, kiralık işçi uygulaması, sağlık hizmetlerinin paralı hale gelmesi ve örgütlenme önünde engeller var. Bunları püskürtülebilenin yolu da mücadeleden geçer. Bu taleplerimizin yerine getirilebilmesi için silahımız üretimden gelen gücümüzdür. Konfederasyonların, 4 Şubat'tan dersler çıkararak aldıkları kararların altını doldurmaları gerekiyor.

Türk-İş içerisindeki bakış açılarından biri “mevcut iktidarla iyi geçinelim. Fazla sorun çıkartmayalım. Var olan konumumuzu koruyalım” anlayışı... Muhafiz kesim ise “Hayır. Bu haklarımızı biz bedel ödeyerek elde ettik. Haklarımızı korumanın ve yeni haklar elde edebilmenin yolu mücadeleden geçmektedir” anlayışını savunuyor. Açıkçası böyle bir çatışma Türk-İş içerisinde var. Sınıf mücadelesi tarihine de baktığımızda mevcut hakları koruyabilmenin yolu mücadele etmekten ve güçlerimizi birleştirmekten geçiyor. Sorun sadece Türk-İş değil. Tüm emek kesimlerinin biraraya gelmesi gerekiyor. Tartışmalar yaşanırken gerek TEKEL eylemine gerekse de daha önceki direnişlere bakmak gerekiyor.

Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu: Yıllardan sonra böylesine kitlesel ve coşkulu bir 1 Mayıs'ın kutlanması, 1 Mayıs'ın Türkiye'de

sınıf mücadelesinin geleceği açısından oldukça önemli. Bunu ileriye taşımak gerekir. 26 Mayıs eylemine bir başlangıç olması açısından oldukça olumlu. 26 Mayıs kararı alındığında mevcut konfederasyonlar TEKEL Direnişi'ni sonlandırmaya yönelik böyle bir karar almıştı. 26 Mayıs'ın etkili ve güçlü geçmesi potansiyelinin olduğu açığa çıktı ve bunu değerlendirmek mevcut sendikal yapılara düşüyor. İşçi sınıfının tabanında böyle bir potansiyel var. Mevcut sendikal yapılara, sarı sendikalara gerek 2 Nisan'da gerekse Taksim Meydanı'nda tabandan tepkiler de gösterildi. Bu sendikal yapılarla 26 Mayıs eyleminin ne kadar etkili olacağı tartışılır. 1 Mayıs'ta ise tüm bölgelerden üyelerimizin katılımıyla anlamlı bir katılım sağladık. Balnak'ın yanısıra yeni örgütlendiğimiz TÜVTÜRK Araç Muayene istasyonlarından işçiler katıldı. Bunu ileriye taşımak hepimizin görevidir. Olumlu bir etkisi oldu 1 Mayıs'ın.

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube

Başkanı Şahan İlseven: 1 Mayıs'ın coşkuyla kutlandığını düşünüyorum. Demek ki zihniyetlerde yasaklar varmış. 1 Mayıs'ın kitlesel olarak kutlanması insanlardaki tedirginliğin gitmesine neden oldu. İnsanların özgüveni yerine geldi. Önümüzdeki 1 Mayıs'larda bir gelen en azından birkaç kişiyle daha gelecek diye düşünüyorum. 1 Mayıs öncesinde kendi içimizde toplantılar yaptık ve 1 Mayıs'a ilişkin çalışmalarını tartıştık. Temsilciler kurulu oluşturduk ve bu kurulda 1 Mayıs'a ilişkin çalışmaları daha iyi duruma nasıl getireceğimizi tartıştık. Bildiri ve afişlerin işyerlerine dağıtılmasının yanısıra genel toplantılar

Mayıs ve 26 Mayıs üzerine konuştuk...

Mayıs ve kitleselliğini şımalıyız!”

yaptık. Bunun verimini de aldık. Bundan önceki 1 Mayıslar'da kendi şubem adına bu kadar önemli bir katılım görmedim.

26 Mayıs'taki genel eylem 4 Şubat'taki gibi olacaksa yine yanılgı içerisinde oluruz gibi geliyor. Önemli olan alınan kararın arkasında durmaktır. 1 Mayıs'taki bu kitlesel coşkuyu, işyerlerinde genel grevde ne kadar yansıtacağımız asıl sınav olacak. Önemli olan taleplerimizi ve üretimden gelen gücü var olan sisteme karşı 26 Mayıs'ta göstermektir. 26 Mayıs kararının arkasında sendika ve şube olarak durmaya çalışacağız. İşyerlerinde bunu harfiyen uygulamaya yönelik çalışmalar başlatacağımızı söyleyebiliriz. Bunu sadece bizim yapmamız yeterli olmayacaktır. Önemli olan Türkiye genelinde bütün sendikaların bu kararın arkasında durması ve 26 Mayıs'ta iş durdurup durmayacağını o gün göreceğiz. 4 Şubat'taki gibi yine uçaklar uçacaksa, trenler ve otobüsler hareket ederse, yine fabrikalarda çark dönecekse bu kararın bir anlamı yok. Grevin anlamı üretimden gelen gücü kullanmak olmalı.

Petrol-İş Sendikası Genel Mali Sekreteri İbrahim Doğançül: 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının yanısıra coşkulu ve yığınsal geçmesi (alanı gezdim ve çok sayıda genç katılımcı gördüm) bu yılki 1 Mayıs'ı çok önemli hale getirdi. Asıl sorumluluklarımız bundan sonra başlıyor. 1 Mayıs güç ve umut verdi. Önümüzü daha da açtı. 26 Mayıs'ı daha güçlü örgütlemek gerekiyor. Petrol-İş olarak biz TEKELE eylemleri ve akabindeki Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda aynı tavrı sergiledik. Özellikle büyük işyerlerinde iş bırakmayla ilgili büyük bir beklenti var. 1 Mayıs'ın bu yılki en önemli talebi güvencesiz çalışma oldu. Bu giderek önemli bir tehdit olmaya başladı. Bu sadece bizim ülkemize özgü bir şey değil. Buna karşı çok önemli bir tavır sergilemek gerekiyor. Bizim başlattığımız "Sendikalı Ol!" kampanyası tam da bu döneme uygun. Çünkü güvencesiz çalışmayı engelleyecek tek şey örgütlü olmaktır. Bir işyerinde örgütlüyseniz işverenler sigortasız ve esnek çalışmayı dayatamazlar. Sınıfın, önündeki engelleri aşma gücü geçmişe göre ileri durumda. Hak-İş bile bugün 1 Mayıs'a gelmek durumunda kaldı. Yöneticilerinin tavrını ve hiç de umurlarında olmadığını biliyoruz. İşçi sınıfının ortak mücadelesini, sayıları çok az da olsa yine örgütlü işçi kesimi, sendikalar sağlayacak. Bu 1 Mayıs umut yarattı diye düşünüyorum.

Ben Türk-İş'e bağlı bir sendikanın merkez yönetim kurulu üyesiyim. Kime yapılırsa yapılsın bu tür tepkileri doğru bulmuyorum. 1 Nisan'da TEKELE işçileriyle birlikte Ankara'daydım. Türk-İş'in 100 metre gerisinde işçiler ve TEKELE Direnişi'ni destekleyen insanlar

gelmişti. Polis bizi sokmuyordu. Bir tane Türk-İş yöneticisi ortalıkta yoktu. O öfkenin bir gün bir şekilde karşınıza çıkması gayet normal ve insanlar size öfke duyacak tabiki. Kimse kusura bakmasın. Biz yıllardır Türk-İş'in daha mücadeleci bir anlayışla donatılması gerektiğini, yönetimin buna uygun bir zihniyeti olmadığını söyledik. Hükümetle iyi geçinmek üzerine yapılanmış bir sendikal model mutlaka duvara toslayacaktı. Bu onlara ders olmalı. Küsmeye, kenara çekilme bahanesi yaratmamalı. "Bu 1 Mayıs'a geldik. Her şeyi göze aldık" deyip bahane yapabilirler. Kusura bakmasınlar ama sendikacıların öyle bir lüksleri olamaz. Eleştiriler doğrudur veya yanlıştır, azdır ya da çoktur. Özü itibarıyla insanlar size bir tepki göstermiştir. Bunun doğru okunması lazım. Siz bu tepkiyi hakettiniz. 26 Mayıs eylemi onlar için bunun ilk fırsatıdır. Artık yeter! Bu hükümetle iyi ilişkiler içerisinde olarak bu sorunlar çözülmez. 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkılmasında herkesin çabası var. Bu çaba, arayışı iyi tutma sonucu elde edilmiş bir kazanım değildir. İnatla, direnmeyle kazanılmıştır. Bundan sonra artık 1 Mayıslar'da alan tartışması yerine talepler ve o taleplerin yerine getirilmesi için neleri yapacağımızın ortaya konması lazım.

TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz: 32 yıl sonra işçi sınıfı mücadelesinin taleplerini yeniden Taksim Meydanı'nda haykırması önemli bir kazanımdır. Bu mücadelenin yeniden Taksim'de kutlanarak anlam bulması önemliydi. Bunun yanında 6 emek konfederasyonunun yan yana getirilerek -burada tabanın ve TEKELE işçilerinin yarattığı atmosferin zorlamasıyla- yaratılmış bir birlikteliktir. Bu birliktelikle, 32 yıldır yasaklanmış, Taksim Meydanı'na çıkması her türlü zorba yöntemlerle engellenmiş olan işçi sınıfı bu yıl taleplerini Taksim Meydanı'nda haykırma olanağını buldu. Sadece Taksim Meydanı'nda kutlanmasında değil, Türkiye'deki tüm

kutlamalarda önceki yıllara göre katılımlarda, kitlesellikte, coşkuda ve kararlılıkta bir artış olduğunu gözlemliyoruz. Bunun temel nedenlerinden biri, sermayenin işçi sınıfına yönelttiği saldırılarda gemi aza almış olmasıdır. 1 Mayıs, işçi sınıfı cephesinde ise özellikle TEKELE işçilerinin mücadelesi ve onun etrafında birleşen güçlerin kendine güven duymaya başlaması, sınıf güçlerinin yeniden ayağa kalkmasının ifadesi olmuştur. Asıl olan, 1 Mayıs'taki güçleri geliştirerek, talepleri içselleştirerek 26 Mayıs'ı gerçekten taleplerimizin yerine getirilmediğinde hayatı durduracağımız bir güne çevirmektir. Bundan sonra 1 Mayıs alanına çıkan herkese düşen görev 26 Mayıs'ı daha güçlü ve etkin kılmaktır. Sorunların çözümü noktasında ancak ve ancak üretkenlerin yani işçi sınıfının birlikte dayanışması ve mücadelesiyle gerçekleştirilebileceği şiarıyla hareket etmektir. Bundan sonraki süreçte bu birlik ve beraberliğe zarar verecek, geriye çekilecek bütün unsurlar bu mücadeleye zarar verecek unsurlar olacaktır. İlerletmeye çalışan, geliştirmeye çalışan her yaklaşım da bu mücadelenin ilerlemesine katkı sunacaktır.

Yapı Yol-Sen İstanbul Şube Örgütlenme Sekreteri Halil Tümtürk: 2007 1 Mayıs'ından beri devam eden Taksim mücadelesi bizlere bir kez daha göstermiştir ki, kazanılan tüm haklar bir mücadelenin eseridir. Bu mücadelede sınıfın samimi önderleri ve devrimciler bu sürecin gerçek sahipleridir. Taksim'in kazanılmasında devlete ve içimizdeki dost görünen sınıf düşmanlarına karşı mücadelenin birlikte yürütmesi kaçınılmazdır. Son 3 yıldır her 1 Mayıs öncesi işçi ve emekçilerin kafalarını bulandıranlar sınıfa yaptıkları ihanete rağmen süreci sahiplenmede de geç kalmadılar. Aynı şekilde sendikal bürokrasi de süreci sahiplenmeye çalışarak tüm kirli yüzünü, ihanetini ve sınıf düşmanlığını bir kalemde unutturmaya çalıştı. Kararlı ve uzlaşsız bir mücadele zaferle sonuçlanmıştır. Tarih bize bir şeyi bir kez daha kanıtlamıştır: "Mücadele edenler her zaman kazanamayabilirler ama kazananlar hep mücadele edenlerdir" 26 Mayıs genel grevi önümüzde büyük bir sorumluluk olarak durmaktadır. "Oturarak başarıya ulaşan tek varlık tavuktur." Maalesef sendikal bürokrasi 26 Mayıs'a oturarak hazırlanmaya devam ederken bizlere daha çok çalışmak ve 26 Mayıs'ı zafere götürme görevi düşüyor. 1 Mayıs heyecanı ile 26 Mayıs'ı TEKELE'leştirme kararlılığını göstermeliyiz. TEKELE işçilerinin 1 Mayıs kürsüsünde yaptığını bir bütün olarak işçi ve emekçiler sınıf çıkarları için sermayeye ve sendika ağalarına bir kez daha göstermelidirler. İşçi ve emekçiler öncelikle sendikalarında söz, yetki ve kararın kendilerinde olduğunu birilerine hatırlatmalı ve süreci sahiplenmelidirler.

1 Mayıs başkaldırıdır...

2010: Kitlesele ama ruhunu arayan 1 Mayıs

Volkan Yaraşır

2010 1 Mayıs, '70'li yılları andıran bir şekilde, 100 binlerce kişinin katılımıyla Taksim'de kutlandı. Taksim, başta devrimci güçlerin ve işçi sınıfının ileri unsurlarının inatçı, kararlı ve militan mücadeleleri sonucu kazanıldı. Bu uğurda ağır bedeller ödendi. Taksim asla "demokratik bir lütuf", bir tolerans, "tabuların yıkılması" ve "yasakların" kalkması değil, yüreklerin siper edilmesiyle, devrimci kararlılığın ve ruhun ayağa kalkışıyla, uslanmayan ve terbiye edilmeyen militanlıkla "fethedildi". Mehmet Akif Dalcı'nın çatışırken elinde tuttuğu taş, Gülay Beceren'in slogan atarken solugunu kesen mermi, 1977'de Jale Yeşilnil'in panzer altında kalmış yüreğiyle Taksim'i kitlelere açan, kitlelerle Taksim'i kucaklaştıran.

3 koldan Taksim'e giren göstericiler Türkiye Tarihi'nin en kitlesele 1 Mayıs'larından birini kutladı. Bu başlı başına moral verici bir tabloydu. Alan, kendine yakışanla, yani kitlelerle ve sloganlarla yeniden kimlik kazandı. Bir zamanlar devlet gücünün simgesi olan, daha sonra tüketim kültürü ve terörüyle birlikte anılan Taksim, şimdi gerçek sahiplerine kitlelerle, ruhuna ise sloganlarla yeniden kavuştu. Unutulmasın, kentler gibi meydanlar da soluk alıp verir, kendine göre hayatları devam eder.

Krizle biriken öfke

1 Mayıs kapitalist krizle biriken muazzam öfkenin dışı vurumu oldu. Kapitalist kriz sarsıcı sonuçlar yarattı. İşçi sınıfı sermayenin açık ve şiddetli saldırılarına maruz kaldı. Özellikle işsizlik yıkıcı etkilere yol açtı. Yaklaşık 1,5 yıllık zamanda 1,5 milyona yakın kişi işsiz kaldı. Devlet resmi açıklamalarında bu sayıyı 870 bin olarak gösterdi.

İşçi sınıfı kapitalist krize karşı kendi otonomisinden hareketle hemen yanıt üretti. İşgal, direniş ve grevlerle model eylemler geliştirdi. Sinter, Brisa, Tezcan gibi fabrika işgal eylemleriyle sermayeyi sarstı. Aynı dönemde işçi sınıfı mücadele içerisinde model kimlikler yaratarak, azmini, kararlılığını ve dava insanı olmanın pratiklerini gerçekleştirdi. Emine Arslan, Saliha Gümüş, Gülistan Kobatan bu sürecin ortaya çıkardığı model kimliklerdi.

TEKEL Direnişi bu birikimlerle şekillendi. Direniş, hem kapitalist krize, hem de neoliberal karşı devrim saldırısına net bir karşı duruş oldu. Bir anlamda yaşanan pratiklerin billurlaşmış haliydi. İşgal, direniş ve grevlerin bir üst düzeye sıçramasıydı. TEKEL Direnişi sınıf hareketinde bir kırılmayı işaretledi. Nasıl ki model eylemler TEKEL'le nitelik kazandıysa, model kimlikler de bu eylemle kolektif kimliğe dönüştü.

TEKEL Direnişi sendikal bürokrasinin ablukasını kıramasa da sınıf hareketinde bir moment oldu. Sınıfın nesnel ve öznel şekillenişinin önünü açtı. Geniş işçi yığınlarına moral ve güç verdi. Muktedir olma yetisi kazandırdı.

TEKEL Direnişi bir düzeyde misyonunu gerçekleştirdi. 1 Nisan eylemi ise TEKEL ruhunun

işçi havzalarına taşınması için önemli bir pratik olabilirdi. TEKEL'le başlayan işçi hareketindeki yükseliş, 1 Nisan'da alanlara taşınabilirdi. Böylece TEKEL Direnişi, 1 Nisan, 1 Mayıs ve 26 Mayıs diyalektiği örülebilirdi.

Ne yazık ki 1 Nisan başarısız ve etkisiz bir eylem oldu. Hatta 1 Nisan'ın başarısızlığının 1 Mayıs'a yansiyebileceği düşünüldü. Fakat kapitalist krizin ve neoliberal yıkım politikalarının sonuçlarının (açlık, sefalet, işsizlik ve geleceksizliğin) tahmin edilenden çok daha sarsıcı olduğu ve kitlelerde öfke ve arayışı tetiklediği 1 Mayıs'la bir kez daha ortaya çıktı. Ayrıca 1 Mayıs'ın ücretli tatil günü ilan edilmesi, Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs gösterilerine açılması 100 binlerin Taksim'e akmasına yol açtı. 1 Nisan'da kopan diyalektik, 1 Mayıs'ta yeni bir diyalektiğin kurulmasını beraberinde getirdi. TEKEL Direnişi'nde özgüven ve moral kazanan işçi sınıfı 1 Mayıs'ta kolektif gücünün farkına vardı. Bununla birlikte sınıf bilincinin yapıtaşı olan tarih bilinciyle donandı. Geçmişine sahip çıkarak, geleceğe uzanabileceğini hissetti. TEKEL'in mücadele ruhu 1 Mayıs'ta geniş yığınlara taşındı. Böylece sınıf mücadelesi açısından yakın dönemdeki en önemli tarihsel eşiklerinden biri daha gerçekleşti. Ayrıca 2010 1 Mayıs işçilerle devrimci grupların ve Kürt hareketinin kaynaşmasına sahne oldu. Kürt hareketi pankartlarında ve sloganlarında bir yandan sosyalizm vurgusu yapması, öte yandan Kürt sorununu ile işçi sınıfı mücadelesi arasında bağ kurması dikkat çekti.

Şimdi diyalektiğin öbür ayağı olan 26 Mayıs genel eylemini örme zamanıdır. Şimdi görev, 1 Mayıs'la sınıfın kazandığı muazzam moral gücünü 26 Mayıs'a taşıma zamanıdır. Sendikal bürokrasinin her düzeydeki blokajını kırarak, 26 Mayıs'ı 1 Mayıs'a çevirmektir. Genel eylemi genel greve dönüştürmektir. Artık sınıf içinde bunun zemini ve ruh hali vardır. Görev işçi kentlerinde, havzalarda, fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde bu çalışmayı yoğunlaştırmaktır. 1 Mayıs'ın 26 Mayıs'a taşınması

sınıf hareketinde ciddi bir sıçramanın önünü açabilir. 26 Mayıs'ın genel eyleme dönüştürülmesi, sermayenin 2010 yılında sürdüreceği topyekûn saldırıya karşı sınıfın gerçek bir ayağa kalkışı olabilir. Bu potansiyelin varlığı 1 Mayıs'ta ortaya çıkmıştır. Gerçekten 26 Mayıs genel eylem ve genel grev günü olabilir. Böylesi bir gelişme sınıfın hızla siyasallaşmasının önünü açacaktır. Sınıfın bağımsız ve siyasal bir güç olarak şekillenmesine olağanüstü katkılarda bulunacaktır. Kriz koşullarının bu noktada inanılmaz olanaklar sunduğu unutulmamalıdır.

Bugün her işçi havzasında, her fabrikada ve atölyede sınıfsal kin ve öfke birikmektedir. Sorun bu öfke ve kinin açığa çıkartılması ve doğru bir mecraya akıtılmasıdır. Bugün Yatağan'da, Esenyurt'ta, Akkardan'da ve birçok işyerinde yaşanan direnişlerin ateş topuna çevrilmesi bizlerin çalışmasına bağlıdır. Şimdi görev 1 Mayıs'taki başarıyı bu direnişlere taşımak ve 26 Mayıs'ı işyeri işyeri, fabrika fabrika örmektir. Bugün sendikal bürokrasi 26 Mayıs için hemen hemen hiçbir şey yapmamasına rağmen, her fabrikada, her işyerinde işçiler öfke ve arayış içindedir. Bir kıvılcım, ufak bir hamle, bu kolektif ruh halini harekete geçirebilir. 1 Mayıs ve TEKEL Direnişi sınıf hareketinin yaratıcı zenginliğini bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Bu zenginliğe inanmak ve bu zenginliğe güvenmek gerekir.

1 Mayıs'ın düşündürdükleri

1 Mayıs bu olanakların önünü açsa da, aynı zamanda önümüzdeki dönemde sınıf hareketinde yaşanabilecek bir dizi negatif gelişmeye ışık tuttu.

2010 1 Mayıs sağ ve sol liberal çevrelerce "bir dönemin kapanışı", "yeni bir sürecin başlangıcı" gibi ifadelerle tanımlandı. Nasıl ki 1977 1 Mayıs katliamı 12 Eylül'e giden süreci açıtıysa, 2010 1 Mayıs da 12 Eylül atmosferinden çıkışın göstergesi olarak değerlendirildi. Böylece hem 1 Mayıs'ın içeriği boşaltılmaya, hem de AKP'ye açık ya da örtük destek

verildi. Taksim, AKP'nin bir "demokratikleşme atağı" olarak gösterilmeye çalışıldı.

AKP'nin ve uluslararası sermayenin sınıfa yönelik topyekûn saldırısı, yani sistematik güvencesizleştirme, esnekleştirme, sınıfın tarihsel kazanımlarının gaspı gizlenmeye çalışıldı. Kısaca işçi sınıfını boyunduruk altına alan ve onu köleleştiren Çin çalışma rejimi yok sayıldı. Taksim'in açılması fazlasıyla abartılarak, 1 Mayıs'ın içi boş bir ritüele dönüştürülmesi hedeflendi. Sınıfsal antagonizmanın perdelenmesi yönünde son derece yoğun dezenformasyon yapıldı.

Önümüzdeki dönemde bu doğrultuda birçok adımın atılması beklenmelidir. Sınıfta bilinç kırılmalarına ve akıl tutulmalarına yol açan bu operasyonlara karşı sınıf kimliğinin ve bilincinin açığa çıkartılması yakıcı önem taşıyacaktır. Ayrıca sınıfsal antagonizmanın altı her yerde ve her zaman çizilmelidir.

İçine girilen süreçte işçi sınıfının sermaye klikleri arasındaki çatışmaya ortak edilmesi ya da meyil göstermesi doğrultusunda bir dizi düzenleme gündeme getirilebilir. Sınıfın ideolojik olarak yaşadığı kirlilik (milliyetçi, ulusalcı, muhafazakar eğilimlerin yaygınlığı) böylesi bir yönelime girmesini kolaylaştırabilir. 1 Mayıs bu anlamıyla da önemli veriler sundu. Bazı eğilimler salt AKP karşıtlığı üzerinden kendini tanımladı, bazıları ise ulusalcı ve milliyetçi vurgularla alana girdi. Bunu slogan ve pankartlarıyla gösterdi. Ayrıca sendikal bürokrasinin yaklaşımları da benzer şekildeydi.

1 Mayıs'ın hem sınıfsal içeriğinin deforme olmasına, hem de enternasyonal niteliğinin kaybedilmesine yol açabilecek bu gelişmeler hafife alınmamalıdır. İşçi sınıfının ontolojisini bozan böyle gelişmelere karşı sistematik bir ideolojik mücadele yürütülmeli, sınıfın enternasyonal kimliği açığa çıkarılmalıdır. Bu da sınıf bilincine ve kimliğine yönelik çalışmaların yoğunlaştırılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Yeni süreçte sendikal bürokrasinin sınıf hareketinin bağımsız gelişmesini engellemek doğrultusunda fiilen devlet ve hükümet desteğiyle devrede olacağı 1 Mayıs pratiğiyle bir kez daha açığa çıktı. 1 Mayıs 2010 sendikal bürokrasi tarafından denetlenmeye ve kontrol altında tutulmaya çalışıldı.

Daha önce TEKEl pratiğinde benzer şeyler yaşanmıştı. Sendikal bürokrasi direnişi başından sonuna engellemeye ve sığlaştırmaya çalıştı. TEKEl işçileri bu blokajı kırarak direnişlerini gerçekleştirdi. 1 Mayıs'ta yine TEKEl işçilerinin tavrı önem taşıdı. Önümüzdeki süreçte sendikal bürokrasinin sınıfın bağımsız mücadelesini kırmak ve manipüle etmek anlamında misyon yüklenmesi olasıdır.

Sınıfın kolektif iradesi ve gücünü devreye sokacak taban örgütlenmeleri işçi sınıfının hızla şekillenmesine yola açacağı gibi sendikal bürokrasiye karşı yürütülecek mücadelede vazgeçilmez bir araçtır.

Bunun yanı sıra yazılı ve görsel medya, 1 Mayıs'ı sınıfın terbiye edildiği gün olarak göstermeye çalıştı. Bazı katılımcıların 1 Mayıs'ı içi boş bir şenlik havasına çevirme uğraşısı da bu amaca hizmet etti. 1 Mayıs'ın sınıfsal özü göz ardı edildi. Sendikal bürokrasi de bu yönde değişik "katkılarda" bulundu.

1 Mayıs'ın sınıfın bir başkaldırı ve isyan günü olduğu unutturulmaya çalışıldı. Hatta 1 Mayıs ve simgeleri metalaştırıldı.

Buna benzer yaklaşımların önümüzdeki dönemde de süreceğini düşünmek yanlış olmayacaktır. Türkiye kapitalizminin içine girdiği transformasyon süreci emeğin ehlileştirilmesinin üzerinde şekillenmektedir. Bu anlamıyla sınıfsal antagonizmanın perdelenmesi yönünde yoğun bir çaba gösterileceği aşikardır.

1 Mayıs'ın en karakteristik özelliği ehlileştirilememesidir. 1 Mayıs sınıfsal

antagonizmanın çıplak bir dışavurumudur.

Son olarak 2010 1 Mayısı, Türkiye'deki 1 Mayıs gösterilerinde en kitlesellerinden biriydi. Evet kitlesele ama bu ruhunu arayan bir kitleselelikti.

Tek başına, şekilsiz ve ruhunu kaybetmiş kitleselelikler hızla manipüle olmaya, dağılmaya mahkumdur. Sorun kitleselelikle 1 Mayıs'ın isyan ve başkaldırı ruhunu kaynaştırmaktır. 1 Mayıs geleneğinin de özünün bu olduğu unutulmamalıdır. Kitleselelik kadar radikal ve militan ruhun 1 Mayıs'ın karakterini oluşturduğu bilinmelidir. Bu aynı

zamanda sınıf mücadelesinin seyrinin dışavurumudur. Biz bu ruhu 1887'de idam edilen ABD'li işçiler Spies, Parsons, Engel ve Fisher'den alıyoruz. Sınıf tarihine Kara Cuma diye geçen o idam gününden alıyoruz. 1977'de katledilen 36 emekçi, 1989'da vurulan Mehmet Akif Dalcı ve 1996'da Kadıköy'de öldürülen 3 emekçi bize yürümemiz gereken yolu gösteriyor. Ve onlar bizi her 1 Mayıs'ta alanlarda kucaklıyor. 1 Mayıs alanları fabrikalara giden yolu, yani izlememiz gereken yolu gösteriyor. Yolumuz işçi sınıfının yoludur!

Kamu emekçileri kurultayda buluşuyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, sermayenin topyekun bir saldırıya hazırlandığı, iş güvencesinin rafa kaldırılmak istendiği, sözleşmeli-güvencesiz-esnek çalışmanın yaygınlaştırıldığı, kamu kurumlarının tasfiyesi ve özelleştirilmesine dönük yeni adımların atıldığı bir dönemde, birleşik bir mücadelenin örülmesinin yol ve yöntemlerini tartışmak için toplanıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, sendikalarımızın güç kaybettiği, ataletle sürüklendiği, bütünlüklü bir mücadelenin örgütlenemediği bir dönemde kamu emekçilerinin ileri-öncü kesimlerini, hareketin tıkanma noktalarını ve çözüm yollarını tartışmak üzere yan yana getirmeyi amaçlıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, genel kurul dönemlerinin yaklaştığı bir dönemde sendikalarımızın yapısal sorunlarını tartışmak ve çözüm yolları üretmek için toplanıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, sözleşmeli-güvencesiz çalışan emekçilerin örgütlenme sorunlarını tartışmak üzere toplanıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, yeni bir toplu görüşme sürecine girildiği bir dönemde, geçmiş deneyimlerin ışığında toplu görüşmelerde izlenmesi gereken tutumu, toplu görüşmelerin toplu sözleşmeye çevrilmesinin yol ve yöntemlerini tartışmak üzere toplanıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, 25 Kasım grevinin ve TEKEl işçilerinin mücadelesinin ışığında, eylem ve mücadele biçimlerini tartışmak üzere toplanıyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, öncü-ilerici kamu emekçilerini ve kadrosuz-güvencesiz çalışanlar üzerinden şekillenen örgütlenmeleri yan yana getirmeyi amaçlıyor ve onlara özgür bir tartışma platformu sunuyor!

* **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı**, KESK'e ve sendikalarımıza alternatif örgütler yaratmak için değil, kamu emekçileri hareketinin ve sendikalarımızın ihtiyaçlarını ve eksiklerini tartışmak üzere toplanmaktadır.

Kurultay Hazırlık Komitesi

**Fiili-meşru mücadele ruhuyla
İSTANBUL KAMU EMEKÇİLERİ
KURULTAYI'NA!**

PROGRAM:

- * Açılış Konuşması
- * Sinevizyon Gösterimi
- * Saygı Duruşu ve Divan Seçimi
- * Hazırlık Komitesi Tebliğ Sunumu
- * Tebliğ üzerine konuşmalar (Özgür Kürsü)
- * Karar önergeleri
- * Sendika şubeleri, platform ve sendikal grupların tebliğleri
- * Kapanış

16 Mayıs 2010 (Pazar) 10.00

Petrol-İş Toplantı Salonu
Altunizade Mh. Kuşbakışı Cd. No: 23 Üsküdar

Kurultay Hazırlık Komitesi

Sermayenin çıkarlarını savunanlar işçi sınıfının düşmanlarıdır...

Taksim Meydanı zorbalığa karşı devrimci direnişle kazanıldı!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a burjuvazi ve onun siyasi temsilcilerinin kin kustuğu, 1886'dan günümüze kadar sayısız kez kanıtlanmıştır. Ankara'daki Amerikancı rejim de tarihi boyunca aynı çizgiyi izlemiştir. '77 1 Mayıs katliamına, 1 Mayıs yasaklamalarına ve alanlara çıkanları hedef alan azgın devlet terörüne bakıldığında, denebilir ki, Türk burjuvazisi ve onun devleti işçi sınıfına, emekçilere ve onun siyasal temsilcileri olan ilerici ve devrimci güçlere saldırganlıkta sınır tanımamıştır.

Çıkarları birbiriyle çatışan farklı sermaye grupları ile onun tüm siyasi temsilcileri, sömürü ve köleliği sorgulayan, demokratik-sosyal taleplerle mücadele eden (ki, 1 Mayıs bu mücadelenin en önemli simgelerinden biridir) işçi ve emekçilere aynı azgınlıkla saldırmaktadırlar. Aralarındaki çatışmaya rağmen, işçi sınıfı ve ilerici-devrimci güçlere saldırmak söz konusu olduğunda birlikte hareket etmeleri, bu gerici güç odaklarının aynı sınıfa mensup olmalarından, bu bilinçle hareket etmelerinden kaynaklanmaktadır.

Devlet terörü ters tepince...

Kapitalist devletlerin 1 Mayıslar'da işçi sınıfının üzerine kolluk kuvvetleriyle gitmeleri, özellikle kitle hareketinin güçlenme belirtileri gösterdiği dönemlerin temel politikasıdır. Amaç, zor yoluyla işçi ve emekçileri sindirip hareketin gelişimini baltalamaktır. Zira eylem halinde olmayan bir sınıfı sömürü ve köleliğin en vahşi biçimlerine "razi" etmek mümkündür.

Ancak zorbalık her zaman hedeflenen sonuçları yaratmaz. Hatta geri çekilme dönemlerinde değilse eğer, sınıf ve kitle hareketi genellikle burjuva devletin saldırganlığına karşı militanlaşma eğilimine girer. Böylesi dönemlerde, militan mücadeleye yönelen işçi ve emekçilerin iradesini kıramayacağını gören egemenler taviz vermek zorunda kalırlar. "Hak verilmez alınır!" şiarı bunu anlatır.

Geçen yıl 1 Mayıs'ın tatil kabul edilmesi, bu yıl ise Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılması, işçi sınıfı ve emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin devlet terörüne karşı direnişleri sayesinde mümkün olmuştur. Tabandan yükselen basıncın etkisiyle DİSK ve KESK'in de bu mücadeleye katkısı olmuştur kuşkusuz. Fakat bu kazanımda asıl belirleyici olan, azgın devlet terörü ve liberal reformistlerin desteğini alan sendika ağalarının bozgunculuğuna rağmen, devrimci güçlerin önderliğinde 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen işçi ve emekçilerin iradesinin kırılmaması, dahası Taksim'e çıkma isteyenlerin sayısının yıldan yıla artmasıdır.

1 Mayıs'ın içini boşaltma saldırısı

Sadece 1 Mayıslar'da değil, diğer kitle eylemlerinde de işçi sınıfının üzerine polis ordusunu salan AKP hükümeti, kıramadığı irade karşısında geri adım atmak zorunda kalmıştır. 2009'da 1 Mayıs'ı tatil ilan etmesi de, 2010'da Taksim alanı üzerindeki

yaşağı kaldırması da, işçi ve emekçilerin yılları bulan mücadelesi, ama özellikle son üç yılda sergilenen kararlı direniş sayesinde mümkün olmuştur.

AKP hükümeti, temsil ettiği kapitalist sınıfın çıkarlarına uygun davranmış, 1 Mayıs'ın Taksim alanında kutlanmasını engellemek için elinden geleni ardına koymamıştır. Taksim'e çıkış talebini, "ayaklar baş olursa kıyamet kopar" deyimi ile karşılayan Erdoğan, işçi ve emekçi düşmanlığının iliklerine kadar işlediğini ilan etmekten çekinmemiştir.

Demek ki, 1 Mayıslar'ı "çayıra/çukura" mahkum etmek isteyenlerin işçi sınıfı ve emekçilere bahsettiği bir şey yoktur. 1 Mayıs ve Taksim Alanı, meşru militan direniş ve ödenen bedeller sayesinde kazanılmıştır.

Tam bu noktada AKP'den CHP'ye, MHP'den DSP'ye kadar tüm düzen partileri, "işçi dostu" kesildiler. İşçi sınıfı ve emekçileri işsizliğe, yoksulluğa, sefilliğe, köleliğe mahkum eden kokuşmuş kapitalist düzenin bu bekçileri, tam bir ikiyüzlülükle "emeğin onuru"ndan, "işçilerimize haklarının verilmesi"nden, "emekçilerin refahını yükseltmek"ten dem vurmaya başladılar.

1 Mayıs alanlarına polis ordusu salan Erdoğan, "ayaklar"a "işçi kardeşlerim" demeye başladı. Yayınladığı mesajda Muhammed'in "İşçinin hakkını alınteri kurumadan veriniz" hadisine atıfta bulunarak, "emekçilerden yana" olduğunu iddia etti. Bir yanda dolar milyarderlerinin sayısını ikiye-üç katlayan, öte yanda işsizler ordusuna yeni milyonlar ekleyen icraatlara imza atan bir hükümetin başının "işçi kardeşlerim" söylemi, arsızlıkta sınır tanımamanın yeni bir örneği oldu.

1 Mayıs mesajı yayınlayan bir diğer sermaye siyasetçisi ise, faşist partinin şefi Devlet Bahçeli oldu. Hak arama mücadelesi veren işçiler, öğrenciler ve ilerici devrimci güçler üzerine faşist güruhlarını salarak linçler organize eden MHP'nin şefi de "işçi

dostu" kesiliverdi. Oysa bu parti, kurulduğu günden bu yana sömürü ve köleliğe karşı mücadele eden güçlere saldırmıştır. Tarihi boyunca kontrgerilla ile organik bağları olan bu parti, 12 Eylül faşist darbesini hazırlayanlara tetikçilik yapmıştır. DSP ve ANAP'la kurduğu koalisyon hükümeti döneminde İMF-Dünya Bankası reçetelerinin uygulayıcısı olan faşist partinin şefinin, "işçi dostu" pozlarına girmesi de, sermayenin, işçi sınıfının güçlenen mücadele eğilimini boğmak için hazırladığı saldırıyla bağlantılıdır.

Faşist parti ve ANAP'la koalisyon hükümeti kuran DSP de "işçi hakları savunucusu" havalarına bürünmüş görünüyor. Taksim Alanı'ndaki 1 Mayıs'a da katılan bu işçi ve emekçi düşmanı partinin şefleri, kanlı sicillerini unutturmaya çalışıyorlar. Fakat bu nafile bir çabadır. Zira bu partinin şefi Bülent Ecevit başbakan iken, "cezaevlerine hakim olmadan, İMF ile imzaladığımız anlaşmaları uygulayamayız" diyecek kadar ruhunu sermayeye ve emperyalistlere satmış bir siyasetçiydi. 19 Aralık katliamının birinci dereceden sorumlusu olan faşist zihniyetli Ecevit, '99'daki Marmara depremini fırsat bilerek, hem de emekçiler henüz enkaz altında iken, "mezarda emeklilik yasası"nı meclisten geçiren hükümetin de başbakanı idi. Şimdi bu partinin başkanı olan Masum Türker adlı sermaye hizmetkârı, "Grevsiz sendika, sendikası emekçi, emekçilerin sesini çıkaramadığı bir çalışma yaşamı düşünülemez" diye vaaz veriyor.

Sermayenin bir diğer azılı savunucusu CHP ise, aynı plana hizmet eden farklı bir taktik izledi. "Kontrgerillanın avukatlığını yapmak" dışında bir meziyeti olmayan bu parti bu yıl belli bir kitlelilikle 1 Mayıs alanlarına çıkma kararı aldı. Sermayenin neoliberal saldırısına destek veren, polis terörü ve cinayetlerine dair tek kelime etmeyen CHP şefleri, devletin Kürt halkına karşı izlediği ırkçı-inkarcı politikayı savunma konusunda ise MHP ile

yarıyor.

Sermaye mediasındaki bazı köşe yazarlarının sık sık hatırlatmalarına rağmen, işçi sınıfı ve emekçilerin haklarının gasp edilmesi konusunda demagogik de olsa söz söylemekten kaçınan CHP şefleri de artık “işçi-emekçi dostu” postuna bürünmeyi tercih ediyorlar.

İşçi ve emekçi düşmanı oldukları halde, tüm düzen partilerinin “işçi dostu” kisvesine bürünmeleri bir rastlantı değil. Elbette bunda oy avcılığının da önemli payı var. Fakat Taksim alanının kazanılmasının ardından sergilenen bu mutabakat, esas nedeni konusunda da bir fikir veriyor.

Militan sınıf direnişi sürdürülmelidir!

1 Mayıs’ta Taksim’e yüzbinlerce işçi ve emekçinin çıkması, sermaye iktidarının yürüttüğü neoliberal saldırılara karşı biriken öfkenin vardığı boyutu göstermekle kalmadı, işçi sınıfı ve emekçilerdeki uyanış ve mücadele isteğinin de açığa çıkmasını sağladı.

Taksim’deki görkemli 1 Mayıs kutlamasının, işbirlikçi burjuvazi ve emperyalist efendileri tarafından da dikkatle izlendiğine şüphe yoktur. Taksim’deki tablo, 1 Mayıs’ın sınıfsal özünü boşaltma ve tarihsel önemini yozlaştırma saldırısının, sermaye iktidarı ve onun hizmetindeki partiler tarafından daha da önemsenmesine yol açacaktır. Zira bu uyanışın devam etmesi ve sermayenin saldırılarına karşı örgütlü bir direnişe dönüşme potansiyeli taşıması, düzenin temsilcilerini tedirgin etmek için yeterlidir. Çünkü burjuvazi ile AKP hükümetinin gündeminde, esnek çalışmayı “tek geçerli kural” haline getirmek, bölgesel asgari ücret uygulamasını başlatmak, kıdem tazminatını gasp etmek ve dolaylı vergilerle işçi ve emekçilerin cebine el uzatmak var.

Diğer manevraların yanı sıra, 1 Mayıs’ı devrimci özünden uzaklaştırıp “panayır”a çevirme çabaları, yeni boyutlara taşınmak istenen sermaye saldırılarının uygulanabilmesi açısından önem taşıyor. Zira sınıf saflarında biriken öfkenin örgütlü bir direnişe sıçraması durumunda, söz konusu saldırıyı hayata geçirmek bir yana, işçi sınıfı kaybettiklerini de geri alacaktır. Bu ise, kapitalizmin krizinin derinleştiği bir dönemde sermayenin en büyük korkusudur.

Onlar korkulu rüyayı önlemeye çalışıyorlar. Başta komünistler olmak üzere tüm ilerici ve devrimci güçlerin temel görevi ise, sermayenin korkulu rüyasını kâbusa dönüştürmek için tüm güç ve olanakları seferber etmek olmalıdır.

Sendika bürokratı bürokratı savundu

Sermaye hükümeti AKP’nin “uslu ve yandaş sendikacısı” **Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu**, Taksim’de gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin basın toplantısı düzenledi. Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu’nun kürsüye çıktığı sırada protestoların hedefi olmasını ve sahneden inmek zorunda kalmasını değerlendiren Uslu “çarpcı ve iddialı” açıklamalarda bulundu.

Emekçilerin zorlu mücadeleler sonucunda kazandığı “resmi tatil hakkı”nı ve Taksim’in emekçilere açılmasını “devletin bugüne kadar kavgalı olduğu 1 Mayıs’a karşı ezberini de bozması” olarak değerlendiren Hak-İş bürokratı, hizmet ettiği sermaye hükümeti ve sınıfına karşı “sorumlulukları”nı yerine getirdi.

Uslu’dan bürokrat dayanışması

1 Mayıs Alanı Taksim’in emekçilere açılmasını emekçilerin mücadelesinden çok sermaye hükümetinin ve devletin “lütfü”na bağlayan Hak-İş bürokratı, Mustafa Kumlu’yla da bürokrat dayanışması göstermekten geri durmadı. Kumlu’ya yönelik protestoyu “saldırı” olarak değerlendiren Uslu, “Olaylar her ne kadar Kumlu’nun kürsüye çıkmasıyla başlamış olsa da, doğrusu bu olayın önceden kurgulanmış bir tezgah olduğu düşüncesindeyiz” dedi. Uslu, 1 Mayıs günü kürsüye atıldığı iddia edilen bir bıçağı da gazetecilere gösterdi.

“Kumlu’ya saldıranların işçi değil, işçilerin arasına sızan provokatörler olduğunu” düşündüklerini belirten Uslu, Türk-İş bürokratına sahip çıktı.

DİSK ve KESK’i hedef aldı

“Provokatörler” demagojisine sığındığı konuşmasında Uslu, Kumlu’ya yönelik protestoların ardından kürsüye çıkan kitleye seslenen DİSK ve KESK başkanlarını da hedef aldı.

Uslu şöyle konuştu:

“Biz 4 konfederasyon alanı terk ettiğimiz halde, diğer iki konfederasyonun halen alanda kalmaya devam edip, adeta fırsatı ganimete dönüştürmek istercesine konuşmalarına devam etmelerini her şeyden önce ahlaki bulmuyorum. Bu 1 Mayıs’a farklı yönlerden, ama kol kola birlikte girmeyi başardık. Ama ne yazık ki kol kola bitirmeyi başaramadık. Kaygım şu ki; bizden sonra konuşmaya devam edenlerin bu provokasyondan haberleri var mıydı? İki konfederasyon başkanının orada kalıp hiçbir şey olmamış gibi davranmasını yadırgıyorum.”

Türk-İş bürokratı Kumlu’yu savunurken TEKELE’deki mücadelenin ve Türk-İş içindeki farklı hesaplaşmaların da etkisiyle “muhalif” mertebesine yükselen Tek Gıda-İş’i de hedef alan Uslu açıklamasını şu sözlerle sürdürdü:

“DİSK, sanki önceden böyle bir tepkinin olacağını bilerek, TEKELE işçilerine veya TEKELE işçilerinin içerisine sızan provokatörlere bir ‘taşıyıcı annelik’ yapmıştır. Bunu yadırgıyorum. Kimin nerede yürüyeceği belliydi. Geçen basına yansıdı. DİSK Genel Başkanı Çelebi ile Tek-Gıda-İş Başkanı Türkel birlikte yemek yediler. Herkes istediğiyle yemek yiyebilir; bunu yadırgamam, ama acaba ‘Tek-Gıda-İş Türk-İş’in içinde yürümesin, DİSK’in önünde yürüsün. Biz onlara uygun zemin hazırlarız’ konuşması o yemekte mi yapılmıştır.”

Uslu’dan 1 Mayıs tehdidi

İddialarında sınır tanımayan ve oldukça kapsamlı bir komplo teorisi oluşturan Uslu, diğer örgütlere kendilerini sorgulamaları çağrısında bulundu. Sırtını sermaye hükümeti ve patronlara yaslayarak 1 Mayıs’ın içinin boşaltılması için gece gündüz çalışan Hak-İş bürokratı Uslu, bu örgütlerin (DİSK ve KESK’i kastediyor), kendilerini sorgulamamaları ve kamuoyunun önünde özür dilememeleri durumunda hiçbir 1 Mayıs’ta yan yana olmayacaklarını dile getirdi.

Kürsüye atıldığını iddia ettiği bir bıçağı da basına gösteren Uslu, “Bundan sonra Taksim Meydanı’ndaki 1 Mayıs’a katılacak mısınız?” sorusu üzerine de, “Gideriz, ama onu gelecek yıl gösterir. Şimdiden bir şey demem imkansız. Bizim için Taksim kutsal bir mekan değildir. Alan fetişizmi içerisinde değiliz. Her yer 1 Mayıs alanıdır. İşçi ve emekçinin olduğu her yerde kutlanır” yanıtını verdi.

Çelebi'den Erdoğan'ın Taksim 1 Mayısı değerlendirmesine yanıt

Sermaye hükümetinin başbakanı Tayyip Erdoğan'ın 2 Mayıs günkü AKP grup toplantısında sarf ettiği “Kimsenin bu iktidardan kopara kopara aldığı bir şey yok. Kopara kopara alma güçleri varsa 1977'den beri neredeydiler?” sözlerini değerlendiren DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, “Sayın başbakanın üslubundan yenilginin üzerini kapatıyor gibi bir izlenim edindim. Bilek güreşi yapmıyoruz sonuçta, onurlu bir mücadele veriyoruz.” açıklamasında bulundu.

Erdoğan yalan ve demagojiye başvurmuştu

Erdoğan, anayasa değişikliği teklifinin ikinci tur görüşmeleri öncesinde AKP grup toplantısında yaptığı konuşmada, Taksim 1 Mayıs'ına da değinmişti. 1 Mayıs'ın Emek ve Dayanışma Günü olarak kutlanmasının ve tatil olarak ilan edilmesinin AKP iktidarına nasip olduğunu söyleyen Erdoğan, “Taksim Meydanı ile ilgili verilen karar, AK Parti iktidarına nasip olmuştur. Oradan bazıları şu anda nemalanmak istiyor, 'kopara kopara aldık', 'şöyle yaptık, böyle yaptık...' Kimsenin kalkıp da bu iktidardan kopara kopara aldığı bir şey yok. Bunun böyle bilinmesini istiyorum.” demişti.

İşçi ve emekçilerin, ilerici ve devrimcilerin ortaya koydukları irade ve kararlılıkla kazanılan Taksim 1 Mayıs'ın içini boşaltmak amacıyla yalan ve demagojilere başvurmayı sürdüren Erdoğan, konuşmasının devamında şu sözleri sarf etmişti: “Kopara kopara bu kadar alma güçleri varsa, bunlar 1977'den, iktidarımız dönemine kadar neredeydiler? Niye böyle bir şey alamadılar? 'Bunu biz temin ettik, biz hallettik' diyenlerin de iktidarlardı oldu bu ülkede, niçin o zamanlar bunu çözmediler?”

Çelebi: Taksim'i müsaddeyle değil, mücadeleyle aldık

Erdoğan'ın sözlerine yanıt veren Çelebi, “Zor oyunu bozar. Demek ki; bugüne kadar ki olumsuzluğun sorumluluğu da Sayın başbakanındır. O zaman sayın başbakan Taksim'in bütün yönlendirmesinin, tazyikli suların, gaz bombası atılmasının sorumluluğunu üstlenmelidir” dedi. Taksim'in verilen mücadeleyle alındığını belirten Çelebi, “DİSK olarak çabamız ve gösterdiğimiz irade ortada, KESK de diğer meslek örgütleri de bu sürece katkı verdi. Böyle bir toplumsal baskının oluşarak, bu noktaya taşınmasında ciddi rol aldık. Birşeyler unutulmadı, geçen sene de biz oraya gittik ama bu sene daha kitlesel katılımı daha özgür bir ortamda ve kürsü konularak gittik. Bunların apayrı bir önemi ve anlamı var.”

Taksim'deki kitlesel buluşmayla sorunlarının çözülmediğini dile getiren Çelebi, ‘77 1 Mayıs Katliamı'nın aydınlatılmasını istedi. Çelebi, Maraş ve Çorum katliamlarının, Abdi İpekçi'den Kemal Türkler ve Doğan Öz'e uzanan cinayetlerin faillerinin açığa çıkarılmasını istediklerini de söyledi. Bu konuda meclise verilen önerenin aynı zamanda darbecilerin yargılanması talebi de olduğunu kaydeden Çelebi, “Bunun açığa çıkartılması talebini şimdi daha çok iktidardan istiyoruz.” dedi.

“Taksim konusunda tavrımız kararlı bir tutumdur.

Orada yapılan daha önce işçi sınıfının kaybettiği hakların geri alınması, geri alınması da değil, geliştirilmesi mücadelesidir” diyen Çelebi, Taksim kazanımının dışında en temel taleplerinden birinin sendikal hakların önündeki engellerin kaldırılması olduğunu söyledi. Bunu aynı zamanda Türkiye için istediklerini belirten Çelebi, Türkiye'nin örgütlü toplum olduğunda nasıl bir mozaik oluşturduğunu herkesin gördüğünü ifade etti.

İşten atmaların durdurulması gerektiğini dile getiren Çelebi, 4/C uygulamasına dikkat çekerek “4/C kapsamına alınacak olan yeni işçiler var. PTT ve enerji çalışanları, şeker işçileri, 100 bin kişinin daha 4/C kapsamına alınma ihtimali var. 4/C'ye karşı yalnızca TEKEK işçileri değil, TEKEK işçilerinin verdiği mücadele daha da taçlandırılarak büyütülmeli.” dedi.

“Eylem takvimimiz büyüyecek”

Çelebi, Taksim kazanımından aldıkları moral ve destekle eylem takvimini büyütmeyi hedeflediklerini de belirtti. 1 Mayıs eylemini konuşurken ve

değerlendirirken 26 Mayıs'ı da konuştuklarını kaydeden Çelebi şunları söyledi:

“Başta Türk-İş olmak üzere Kamu-Sen, KESK, DİSK tarafından bu iradelerin altının doldurulması halinde 26 Mayıs'ta düşündüğümüz ve tasarladığımız eylemin çok daha ötesine geçen bir eylemlilik ortaya çıkabilir. 1 Mayıs'a yönelik çabaların, iradenin eyleme durması halinde aynı içtenlik ve samimiyet ortaya çıkarsa, başarıya ulaşabilir. Yeni süreçte bu çabaları buraya yönlendireceğiz.”

Çelebi Kumlu'ya sahip çıktı

Erdoğan'ın açıklamalarına tepki göstererek yanıt veren Çelebi, sermaye hükümetiyle anlaşarak işçileri defalarca satan Türk-İş bürokrasisine ise sahip çıktı. TEKEK işçileri ve diğer direnişçi işçilerin 1 Mayıs kürsüsünde Türk-İş Başkanı Kumlu'ya müdahalesini tasvip etmelerinin mümkün olmadığını belirten Çelebi, direnişçi işlerin tabandan gelen bu haklı ve meşru tepkisi için “Bu protesto çok az sayıda işçinin, yurttaşın tepkisidir” açıklamasında bulundu.

Soğancı: Şimdi sırada 26 Mayıs var

Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin yazılı bir açıklama yaptı.

Soğancı, “1 Mayıs 2010 için TMMOB örgütlülüğüne teşekkür ediyoruz” başlığı taşıyan açıklamasında, 2010 1 Mayıs'ın Türkiye demokrasi tarihine önemli bir gün olarak işlendiğini belirtti.

“Başta İstanbul Taksim olmak üzere, ülkenin tüm 1 Mayıs alanlarında TMMOB pankartı altında yer alarak işçi sınıfının 'Birlik, Mücadele ve Dayanışma' gününü bu ülkenin emekçileri ile birlikte kutlayan ve bu coşkuyu birlikte yaşayan tüm TMMOB'lilere, üyelerimize, Oda ve Şube Yöneticilerimize, İl/İlçe Koordinasyon Kurullarımıza, hepimize çok teşekkür ediyoruz.” diyen Soğancı, 1 Mayıs 2010'da ‘77 1 Mayıs'ında yitirdiklerimizin hep birlikte anıldığını hatırlattı. Eşitlikten, özgürlükten, adaletten, insandan, halktan ve emekten yana taleplerinin alanlarda emekçilerle birlikte haykırıldığını vurgulayan Soğancı, TMMOB örgütlülüğünü ve bu örgütlülüğün geldiği noktayı herkese gösterdiklerini ifade etti.

“Yaşasın 1 Mayıs!” sözüne bu yıl da sahip çıktıklarını, her yıl daha fazla sahip çıkacaklarını belirterek mücadelenin bundan sonra 26 Mayıs greviyle süreceğini söyledi.

Avrupa'da 1 Mayıs kutlamaları

Hollanda Rotterdam 1 Mayıs'ında polis terörü

1 Mayıs 2010 bu yıl Hollanda'da Rotterdam başta olmak üzere Amsterdam ve Nijmegen'de de kutlandı. 1 Mayıs kutlamasına komünistler “Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! / TKİP” pankartı ve kızıl bayraklarla katılım sağladı.

Rotterdam 1 Mayıs Komitesi'nin aldığı yürüyüş izniyle beraber programa göre toplanma saat 13.00'te başlayacak ve saat 14.00'te de yürüyüş gerçekleşecekti.

Saat 14.00'e gelindiğinde Rotterdam Belediyesi önünde toplanan kitleyi polis tehdit etti. 1 Mayıs Komitesi ile polis arasında yapılan pazarlıklara rağmen polis atlarla ve köpeklerle kitleye saldırdı. Birçok bayrak, pankart ve sopaya el konuldu. Bu saldırıya direnen kitleye acımasızca saldıran polis, birisi ağır olmak üzere 3 BİR-KAR çalışanını darp etti. Darp edilenlerden biri kafasından aldığı ağır darbe yüzünden kanlar içinde kaldı.

Eylem alanında polis güç kullanarak kitleyi dağıttıktan sonrada sokak aralarında kovalamaca yaşandı. 3 kadın ve 11 erkek olmak üzere 14 kişi göz altına alındı. Gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

İsviçre'de 1 Mayıs kutlamaları

İsviçre'de 1 Mayıs, Lozan, Zürih, Basel, Cenevre ve Bern gibi büyük kantonların yanısıra irili ufaklı diğer kantonlarda da kutlandı.

Freiburg Kantonu'ndaki kutlamada sendika ve diğer kurumların oluşturduğu kortejin arkasında devrimci gruplar da pankart ve dövizleriyle yerlerini aldılar.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı mitingde TKİP taraftarları Almanca ve Fransızca bildirimlerini dağıttılar. Ayrıca yürüyüş güzergahı boyunca 1 Mayıs afişlerini de yaptılar. Miting, 1 Mayıs Tertip Komitesi adına yapılan konuşmayla sona erdi.

1 Mayıs İsviçre'nin **Basel** şehrinde sendikaların oluşturduğu “1 Mayıs komitesi” ve çeşitli devrimci, antifaşist grupların oluşturduğu ve bileşenleri arasında TKİP'nin de olduğu “Devrimci 1 Mayıs Platformu” tarafından kutlandı.

Sendikaların ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu ortak pankartı açıldı. Kriz ve krize karşı mücadele çağrılarının öne çıktığı mitingde, TKİP taraftarları “Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadele alanlarına!” pankartı arkasında yürüdüler.

Havanın yağmurlu olmasının da etkisiyle 2500 kişinin katıldığı yürüyüşün en büyük kitlesini Devrimci 1 Mayıs Platformu ve göçmen kurumlar oluşturuyordu. Bu yıl sendikaların zayıf katılımı dikkat çekiciydi. Ses cihazı eşliğinde kitleyle birlikte alana Enternasyonal Marşı okunarak girildi. Alanda konuşmaların başladığı sırada platformun hazırladığı dev pankart UBS bankasına asılmak istendiği anda polis müdahale etti. Platform “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganlarıyla polisi püskürttü. Bu durum alanda büyük bir coşku yarattı. Pankart asıldıktan sonra ise alana büyük bir coşku hakim oldu. Bu vesileyle alana bir kez daha Devrimci 1 Mayıs Platformu damgasını vurdu.

Lozan'daki 1 Mayıs kutlamalarında bu yıl iki ayrı eylem gerçekleştirildi. Her yıl Unia sendikasının öncülüğünde yapılan eylemin hazırlık aşamasında bu yıl bir ayrışma yaşandı.

Unia'nın, geçen yılki 1 Mayıs'ta bazı otonom

gruplarla polis arasında çıkan arbedeyi bahane ederek bu gruplarla yürümeyi reddetmesi sonucu ortaya iki farklı platform çıktı. Unia'nın 1 Mayıs kutlamasından çekilmesi üzerine, bir dizi ilerici-demokrat kurum ve aydın bir araya gelerek bir platform oluşturdular ve yürüyüş kararı aldılar. Öteki otonom gruplar da kendi platformlarını oluşturarak 1 Mayıs'ı kutlayacaklarını açıkladılar.

1 Mayıs'a ilişkin yerli ve yabancı hiçbir grubun ön çalışma yapmaması dikkat çekerken, BİR-KAR Lozan, ilerici ve demokratların oluşturduğu platformla birlikte hareket etti. Yaşanan ayrışmadan kaynaklı eyleme katılımı sınırlı oldu. Hava şartlarının da olumsuz olması sonucu yürüyüş yaklaşık 700 kişiyle gerçekleştirildi.

Lozan BİR-KAR yürüyüşü “Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde! Yaşasın 1 Mayıs!” pankartı ve dünyadan 1 Mayıs afişlerinin ve şiarların yer aldığı dövizlerle katıldı. Yürüyüşe Cenevre ve Neuchatel'den BİR-KAR'lılar da destek sundu. Yürüyüşe Türkiye'li gruplardan da katılım sağlandı.

Fransa'da 1 Mayıs

Fransa genelinde 284 ayrı yerde düzenlenen 1 Mayıs eylemlerine toplam 350 bin kişi katıldı. Her sene olduğu gibi **Paris**'teki yürüyüş 45 bin kişinin katılım ile en büyük kitleyi topladı. Geçen yıllarda yaşanan sendikal birlik bu sene sağlanamadı. Bu nedenle kentin iki ayrı yerinde yürüyüşler gerçekleştirildi.

Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci örgüt ve dernekler CGT, CFDT, CGT, FSU et Unsa-

Solidaire'nin düzenlediği yürüyüşe katıldı. Önceden ortak bir platform oluşturan devrimci örgütler, öğle saatlerinde République Meydanı'nda bir araya geldiler.

Akşam üzeri devrimci örgütler kendi pankartları ardında kortejler oluşturup yürüyüşe geçtiler. Bitiş alanına yakın bir yerde, yüzlerce kişinin oluşturduğu ortak bir halayla etkinlik sona erdi.

Bretagne bölgesinde çeşitli kentlerde 1 Mayıs, yürüyüş ve ardından gerçekleştirilen miting programları ile kutlandı.

Lorient şehrindeki 1 Mayıs kutlamasında yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Fransız işçi sendikalarının örgütlediği yürüyüşe reformist sol partiler, siyasi partilerle beraber (NPA, Yeşiller, Fransız Komünist Partisi) demokratik kitle örgütleri, ilerici ve devrimci güçler de katıldı.

Yürüyüşten sonra gerçekleştirilen konuşmanın ardından 1 Mayıs kutlaması sona erdi. Yaklaşık 3500 kişinin katıldığı mitingde komünistler Fransızca “Kahrolsun kapitalizm! Yaşasın sosyalizm! / TKİP” pankartı ile katıldı. Mitingde BİR-KAR adına Türkçe ve Fransızca bildiri dağıtımı yapıldı.

Mitinge PKK ve Morbihan Alevi Kültür Derneği de pankartları ile katılım sağladı.

Bretagne bölgesinin **St-Brieuc** kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Bu kentte de Fransızca “Yaşasın halkların kardeşliği! / TKİP” pankartı açıldı ve BİR-KAR adına Fransızca bildiri dağıtıldı. Yürüyüşe 2500 kişiden fazla katılım sağlandı.

Guingamp kentinde yapılan yürüyüşe ise 400 kişi katıldı. Burada da BİR-KAR adına Fransızca bildiri dağıtımı yapıldı.

Yunanistan'da 1 Mayıs

Avrupa'nın en sert 1 Mayıs'ı Yunanistan'da yaşandı. Hükümetin ekonomik kriz gerekçesiyle sertleştirdiği sınıf düşmanı politikalar nedeniyle haftalardır grev ve gösterilerle protestolarını sürdüren Yunan işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta da da alanlardaydı. Borç batağındaki Yunanistan'da bu yılki 1 Mayıs kutlamalarına, hükümetin tasarruf önlemleri damgasını vurdu.

Sendikaların çağrısıyla Atina'nın Syntagma Meydanı'nda toplanan binlerce kişi yeni “kemer sıkma” önlemleri alabileceklerini açıklayan hükümeti protesto etti. Yunan yetkililerle IMF ve AB yetkilileri arasında görüşmelerin yürütüldüğü Maliye Bakanlığı binası yakınlarında sloganlar atan göstericiler, “IMF cuntasına hayır!” ve “IMF ve AB Komisyonu dışarı” diye bağırdı. Eylemcilerin parlamento binasına yaklaşmasına izin vermemesi üzerine polis ve göstericiler arasında çatışma çıktı. Selanik'te de 1 Mayıs kutlaması kitlesele ve militan bir karakterde geçti. Sendikaların 1 Mayıs'ta yeniden alanlara davet ettiği işçiler alınan ve alınması planlanan önlemlere karşı yürüdü.

Almanya'da 1 Mayıs gösterileri...

Hamburg'ta 1 Mayıs

Almanya **Hamburg**'ta 1 Mayıs bu yıl iki ayrı yerde gerçekleştirilen yürüyüşle kutlandı. Birinci kutlama DGB ve Ver-di sendikalarının öncülüğünde gerçekleştirilirken, ikinci kutlama anti-faşist ve otonomcu gruplar tarafından örgütlendi.

DGB ve Ver-di sendikalarının öncülüğünde yapılan 1 Mayıs kutlaması için saat 10.00'da DGB önünde toplanmaya başlandı. DGB'nin arkasında Ver-di, IG-Metall, partiler, demokratik kurumlar ve göçmen örgütleri yer aldı. Partilerden MLPD, Die Linke, DKP, Spartaküsçüler; göçmen örgütlerinden İran Komünist Partisi, İran Komünist Partisi (ML), Halk Cephesi, TKİP, MLKP, MKP, ML/KP, PKK; demokratik kurumlardan ise DIDIF ve Alevi örgütleri pankart ve flamalarıyla yürüyüşe katılım sağladılar.

Barmbek İşçi Müzesi önünde miting programına geçildi. Sendika başkanlarının konuşmalarının ardından yağmurun etkisiyle miting programı sona erdi. 1 Mayıs kutlamalarına işçilerin yoğun ilgisi gözlenirken, IG-Metall ve Ver-di sendikaları kitleselliği ve coşkusuyla dikkat çekti. Mitinge 7 bin kişi katıldı.

TKİP'nin 1 Mayıs'ın sınıfsal özüne uygun kutlanabilmesi doğrultusundaki girişimleriyle TKİP, MLPD, İran Komünist Partisi, İran Komünist Partisi (ML) (Ranjbaran), Fadaian-minority partileri ile 1 Mayıs Platformu oluşturdu. Platform, ortak bildiriler ve afişlerle işçileri ve emekçileri 1 Mayıs'a çağırdı.

MLPD "İşçi sınıfına gerçek özgürlük sosyalizmde" pankartıyla yürüyüşte yer alırken, platform bileşenleri ise, "Yaşasın 1 Mayıs, 1 Mayıs işçi sınıfının enternasyonal birlik dayanışma ve mücadele günüdür" pankartıyla ortak biçimde katıldılar. TKİP ise ortak pankartın arkasında merkezi 1 Mayıs afişlerini döviz olarak taşıdı. Parti bildirilerinin dağıtımının yanı sıra Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da gerçekleştirildi. Bileşenler 1 Mayıs'a 200 kişilik bir grupla katıldılar.

Platform bileşenleri eylemin ardından kültürel etkinlik gerçekleştirdiler. Etkinlikte ilk konuşma TKİP adına yapıldı. Ardından diğer bileşenler söz aldı. MLPD'nin müzik grubunun devrimci marşlar söylediği etkinlik, Enternasyonal Marşı'nın söylenmesiyle sona erdi. Kültür etkinliğine yaklaşık 150 kişi katıldı.

Köln'de devrimci özünden uzak 1 Mayıs

Köln 1 Mayıs'ı her seneki rutini aşmayan bir eylem oldu. Sendikalar cephesinde ön hazırlık gerçekleştirilmezken, işyerlerinde eyleme yönelik hiç bir çaba sarf edilmedi. Ön hazırlık bakımından en ciddi çabayı Türkiyeli örgütler ortaya koydular. Komünistler ise ön çalışmalarda TKİP Yurtdışı Örgütü imzalı afiş ve bildirileri yaygın olarak kullandılar.

Bu seneki yürüyüşe yaklaşık 3 bin, mitinge ise 5 binin üzerinde katılım sağlandı.

Köln'deki 1 Mayıs yürüyüşü için DGB önünde toplanmaya başlayan kitle 12.00'ye doğru yürüyüşe geçti. DGB'nin arkasından, IG-Metall ve Ver.di sendikaları yer aldı. Ford işçilerinin ezici çoğunluğu IG-Metall kortejinde yürüdü. Her iki sendika kortejinde de gençliğin yoğun katılımı dikkat çekerken, özellikle paralı eğitim karşıtı bir çalışma yürüten Ver.di Gençliği'nin oldukça coşkulu oldukları gözlemlendi.

Sendika kortejlerinde daha çok kriz, işsizlik ve düşük ücretlerle ilgili pankart ve dövizler taşındı. Ford işçilerinin TEKEL direnişiyle dayanışma içinde olduklarına dair pankartları da dikkat çekti.

Sendika kortejlerini ise yerlisi ve göçmeniyle çeşitli siyasal parti ve grupların kortejleri izledi. Yerli devrimci partilerden MLPD, DKP ve Die Linke pankartlarıyla katılırken, üniversite öğrencileri, çeşitli otonom gruplar, İran ve Iraklı devrimciler, bazı burjuva partiler de kısmi bir katılım sağladılar.

Göçmen örgütleri yürüyüşün yarıya yakın niceliğini oluştururken, aynı zamanda en canlı kesimiydiler. Fakat öbür yandan, Türkiyelilerin hep arka sıralarda ve bir arada yürümek durumunda bırakılması adeta bir siyasal gettolaşma görüntüsü verdi. Yürüyüşe, Türkiyeli devrimci gruplardan TKP/ML, MLKP, MKP, TİKB, Halk Cephesi, DİDİF, Emek ve Özgürlük Cephesi pankart, flama ve bildirileriyle katıldılar.

Komünistler yürüyüşe, TKİP ve BİR-KAR pankartları ve parti bayraklarıyla katıldılar. Yürüyüş boyunca ve alanda yaygın bildiri dağıtımı ve gazete satışı gerçekleştirildi.

Yürüyüş kolu daha tam alana girmeden sendika bürokratları programı başlattılar. Zaten dar olan 1 Mayıs alanı, kurulan bira ve yiyecek standlarıyla da adeta bir pazar alanına çevrildi.

Miting alanında başta DGB'nin Köln-Bonn temsilcisi olmak üzere çeşitli sendikaların temsilcileri bilinen gerçekleri tekrarlayan konuşmalar yaptılar. Mikrofondan her zamanki gibi hiçbir muhalif sese yer verilmedi.

Stuttgart'ta 1 Mayıs yürüyüşü ve etkinlikler

Almanya'nın Stuttgart kentinde 1 Mayıs yürüyüşü ve kültürel-politik etkinlikler gerçekleştirildi.

DGB'nin öncülüğünde yapılan yürüyüşe değişik fabrikalardan işçiler kendi pankartlarıyla katılırken, yerli ve göçmen devrimci-demokratik örgütler de yerlerini aldılar. Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) mitinge Almanca "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!" şiarlı pankartı, Marx ve Lenin'in

fotoğrafları, dövizler ve kızıl bayraklarla katıldı.

Miting ve toplantı alanlarında açılan stantlarda değişik ülkelerden devrimciler materyallerini birbirlerine ulaştırdılar. Sendika şeflerinin miting alanında yaptıkları gerici-reformist konuşmalar ise devrimci güçler tarafından protesto edildi.

Miting alanına 200 metre ötede toplanan otonom güçlerin başlattığı yürüyüş, pankartın 3 metreden uzun olduğu gerekçesiyle polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Otonomculara saldıran polis yürüyüşçülerin kararlı duruşu ve mitinge katılanların dayanışması sonucu geri püskürtüldü, barikat aşıldı. Otonom güçlerin geleneksel sektör yaklaşımları ve kendilerini sendika şeflerinin işini kolaylaştırırcasına tecrit etmeleri doğru bulunmamasına rağmen, polisin saldırısına karşı devrimci dayanışma gösterilmesi anlamlıydı.

Yürüyüş ve mitingden sonra, 1 Mayıs kutlamaları MLPD, BİR-KAR ve REBEL'in hazırladığı, Courag'ın desteklediği toplantıyla geç saatlere kadar devam etti. Bu toplantıya İranlı devrimciler de destek verdiler. Toplantıda BİR-KAR ve MLPD adına konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından 1 Mayıs ve enternasyonal marşları hep bir ağızdan söylendi. Son olarak ise, Perulu devrimci bir müzik grubu sahne aldı. Yürüyüşlere 2 bini aşkın insan katıldı. Toplantıya da 200'ü aşkın bir katılım sağlandı.

Berlin'de 1 Mayıs

Sınıf devrimcilerinin Berlin'de 1 Mayıs'a yönelik yürüttüğü çalışmalar TKİP'nin Avrupa merkezli olarak çıkardığı afiş ve bildirilerin yaygın kullanımı ile başladı.

Gerçekleştirilen dört farklı eylem ve etkinlikten işçi sınıfının ve sendikaların yoğun olarak katıldığı eylem, saat 10.00'da Wittenberg Platz'da DGB sendika binasının önünde başladı. Yürüyüşe yaklaşık 6 bin kişi katılırken, IG-Metall yoğun katılımı ile dikkat çekti. Ver.di sendikasının korteji de kitlesel ve canlıydı. Klassenkaemperischer Bündnis (Sınıf Mücadelesi Birliği) de coşkulu bir katılım sağladı. Ayrıca MLPD, DKP, FAU ve bazı başka parti ve örgütler de katılım gösterdi.

Türkiyeli devrimci örgütlerin katılımında ise

belirgin bir zayıflık gözlemlendi. TKP/ML, Halk Cephesi, MLKP ve KP-İÖ yürüyüşe pankartlarıyla katıldı. TKİP ise “Yaşasın proleterya enternasyonalizmi! Yaşasın sosyalizm!” pankartıyla yürüyüşte yer aldı.

Tarihi Brandenburger Tor meydanına gelindiğinde alanda 10 binden fazla insan bulunmaktaydı. Sahnedan yapılan konuşmaların ardından eylem noktalandı.

Ayrıca Berlin’in Kreuzberg semtinde sendikaların düzenlediği bu yürüyüşe alternatif olarak iki eylem daha düzenlendi. Bu eylemler daha çok şenlik ve konser havasında geçti. Düzenlenen konser ve etkinliklere onbinlerce kişi katıldı.

Dortmund’da 1 Mayıs

Resmi geçit töreni biçiminde geçirilen 1 Mayıs yürüyüşü, iki bin civarındaki düşük katılımdan taşınan pankartlara, hiç atılmayan sloganlara kadar, devrimci özünden uzak bir havada gerçekleştirildi.

Dortmund BİR-KAR çalışanları yürüyüşe “Kapitalizmin saldırılarına karşı, işçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarlı pankart ve parti bayraklarıyla katıldılar. Yürüyüş güzergahı boyunca TKİP Yurtdışı Örgütü’nün çıkartmış olduğu bildiriler dağıtıldı. Yürüyüşün bittiği ve kültürel etkinliklerin yapıldığı alanda ise akşam saat 18.00’e kadar bilgilendirme masası açıldı.

Eylem sonrasında ise MLPD ile birlikte düzenlenen ortak etkinliğe geçildi. Etkinlikte BİR-KAR adına bir konuşma yapıldı. Enternasyonal Marşı ile bitirilen etkinlik gece saat 23.00’te sona erdi.

Frankfurt’ta 1 Mayıs

Gütherburg Parkı’nda toplanmaya başlayan kitle saat 09.30’da yürüyüşe geçti. Yaklaşık 500 kişiyle başlayan yürüyüş kolu 3 bine ulaştı. Yürüyüşe sendikalardan DGB, IG-Metall, Ver.di katılırken, MLPD, Die Linke, Widerstand gibi sol, otonom grup ve partiler ve MKP, TKP/ML, Halk Cephesi, MLKP, DİDİF, Frankfurt Alevi Derneği, Kürdistan Zentrum gibi Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci ve sol gruplar da katıldı.

Yürüyüşe katılmayan büyük bir kitle doğrudan miting alanına geldi. TKİP, görseelliğiyle ve coşkusuyla dikkat çekerken sloganlar ve devrimci coşkusuyla ön plana çıktı. Miting programı, sendikacıların yaptığı konuşmalar ve müzik dinletileriyle devam etti. Miting alanında açılan standartlar yoğun ilgi gördü.

Bielefeld’te coşkulu 1 Mayıs

DGB binasının önünde toplanan kitle saat 10.30’da yürüyüşe başladı. Yürüyüşe sendikalardan DGB, IG-Metall, Ver.di, IGBau’nun yanı sıra, DKP, MLPD, Die Linke, Widerstand gibi sol ve otonom grup ve partiler ve TKİP, Halk Cephesi, MLKP, DİDİF, ÖDA, Gütersloh Alevi Derneği, Kürdistan Zentrum gibi Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci ve sol gruplar da katıldı.

TKİP korteji görseelliği ve coşkusunun yanı sıra atılan sloganlar ve devrimci coşkusıyla öne çıktı. Die Linke korteji de coşkusuyla dikkat çekti. Yürüyüşe yaklaşık iki bin kişi katıldı.

Miting alanında program SPD’li Bielefeld belediye başkanının ve sendikacıların yaptığı konuşmalar ve müzik dinletileriyle devam etti. Miting alanında açılan standlar yoğun ilgi gördü.

Kızıl Bayrak / Hamburg - Köln - Stuttgart - Berlin - Dortmund - Frankfurt - Bielefeld

Dortmund 1 Mayısı ve sınıf hareketinin handikapları

Dortmund’taki 2010 1 Mayısı, üzerinde dikkatle durulması gereken birçok gerçeği ortaya çıkartmış bulunmaktadır. Alanlara yansıyan görüntüler, sınıfın duruşu ve öne çıkardığı taleplerdeki gerilik, 1 Mayıs’ın politik özünü sahiplenişteki zayıflığa işaret etmiştir. 1 Mayıslar’ın tablosunu belirleyen başta sendika bürokrasisinin sınıf üzerindeki çürütücü etkisiyken bir diğeri ise reformist solun, işçi ve emekçiler içerisinde hem yaygınlık hem de ideolojik düzeyde hızla yayılan etkileridir.

Kapitalizmin bir sistem krizine de dönüşen ekonomik bunalım yılları, daha önceleri gizlenebilen birçok gerçeğin hızla açığa çıkmasını da beraberinde getirdi. Sınıflar üstü kabul edilen ve kutsanan devletin sınıf kimliğinden tutun da, geniş kitlelerin desteğini alan, tüm düzen partilerinin gerçek yüzü, sermayeye hizmette ortaya koydukları o uşakça tutum üzerinden gün gibi ortaya çıktı. Bunun en güzel örneğini gerici bilinen partilerinin yanı sıra dünün sosyal demokrat maskeli SPD’si ve çevreci Yeşiller partisinin bugün her anlamıyla ortaya çıkan işçi ve emekçi düşmanı kimliği oluşturmaktadır.

Sermayenin işçi ve emekçilere yönelik en kapsamlı saldırıları tarihte olduğu gibi bugün de yüzlerine “sosyal demokrat” veya “sosyalist” maskesini takmış ihanet partileri, hükümetleri dönemlerinde gerçekleştirilmiştir. Bunun en yakın örneği, her türlü siyasal sosyal yıkım saldırılarının yanı sıra İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı’ndan bu yana kışlalarda bugünler için beslenen ordunun, Alman tekellerinin çıkarları için, dünyanın birçok ülkesinde işgal orduları olarak bizzat bu partiler eliyle savaş arabalarına koşulmasıdır.

Kapitalizmin kriz yılları, yaşanan çok yönlü ekonomik, sosyal, siyasal saldırılar nedeniyle geniş emekçi kitlelerinin hızla düzenden koptuğu, devrimci çözüm arayışlarına yöneldiği yıllardır. Tam da böylesi dönemlerde - bizzat sermaye eliyle- o uğursuz rolünü oynaması, kitlelerdeki devrimci arayış ve eğilimlerin düzenin icazet sınırları içerisinde tutulabilmesi için reformist sol her türlü destek ve olanak sunularak piyasaya sürülür.

Bugün, bu uğursuz rolü oynaması için, içinde her türlü devrim kaçınının (özellikle Türkiyelilerin) cirit attığı Die Linke (Sol Parti) görevlendirilmiştir. Bu parti kitleler içerisinde gelişen öfkeyi sol söylemler kullanarak kendi potasında eritmek için özel bir çaba sarfetmekte ve bunda başarılı da olmaktadır. Kapitalist sisteme ve onun ürünü olan ekonomik krizin yarattığı yıkıma karşı emekçilere kurtuluş yolu olarak parlamentarizmi ve seçimleri göstermektedir.

Sınıf içerisinde devrimci çalışmanın güçsüz olduğu dönemlerde bu propaganda etkili olmaktadır. Bu durumun terse çevrilmesi, bizlerin önünde özel bir görev olarak durmaktadır. Öyle ki, işçi ve emekçiler içerisinde reformist solun yaydığı bu hayal ve etki kırılmadan, kapitalist sistem ve onun krizinin yarattığı yıkım saldırıları kesintisiz devrimci bir çalışma ve propagandaya konu edilmeden 1 Mayıslar gerçek anlamda devrimci özüne uygun olarak kutlanamaz.

Unutulmamalıdır ki bugünün verileri üzerinden kitlelerin geri bilincine hitap eden, onu baz alarak propagandayı bu sınırlara hapseden, kapitalizmi ve onun özel mülkiyet sistemini hedef almayan her çalışma reformizmin değirmenine su taşımanın dışında hiçbir amaca hizmet etmeyecektir. Bu temel sorun yerli devrimci partilerin yanı sıra Türkiyeli kurum ve partilerin de en büyük handikapı olarak orta yerde durmaktadır.

Bir diğer gerçek ise, Almanya burjuvazisinin, sahip olduğu o devasa sermaye birikimine dayanarak bugüne kadar krizi idare etmede ortaya koyduğu başarıdır. Bu kaynaklar, ilk başta işçi ve emekçilerden dolayı ve dolaysız vergiler şeklinde gaspedilerek devlet kasalarına doldurulan paralar ve dış borçlanmadır. İkinci olarak da, ‘70’li yıllardan bugüne Alman tekellerinin borsa denilen kumarhanelerden elde ettiği yüksek miktarda kara paranın piyasaya sürülmesidir. Son olarak, üretim alanındaki ileri teknolojik gelişmeye dayanarak işçi emeğinin en ileri düzeydeki üretkenliği ve bunun sermayenin kendisini yeniden kat ve kat üretmesinin sağladığı olanaklardır. Tüm bu kaynaklar, dünyanın hiçbir ülkesinde olmadığı kadar kapitalist tekellere ve onların bankalarının hizmetine sunulmaktadır.

Başta işsizlik olmak üzere, kapitalizmin krizinin yıkıcı etkileri, sanayisi ihracat ekonomisi üzerine kurulan bir ülkede çok daha ağır yaşanması gerekirken, dört yıldır uygulanan kısa süreli çalışma sistemi ve sosyal kesintilerden işçi ücretlerine kadar birçok ödentinin tekeller adına devlet tarafından karşılanması yolu ile işsizlik dalgası bugüne kadar engellenebilmiştir. Bu durum özel bir çaba ve propaganda aracılığıyla sınıfın bilincinde, krizin atlatıldığı ya da etkilerinin bu boyutlarda kalacağı yönünde bir yanılsama yaratmaktadır. Oysa bu durum gerçeği yansıtmaktan uzaktır. Öyleki bugün çalışan her insan ve kendisinden sonra yaşayacak olan en az üç kuşak ağır bir borç yükü altına sokulmuş bulunmaktadır.

Bir tarafta kapitalist tekeller krizin sonuçlarından en verimli şekilde yararlanırken öte tarafta milyonlarca işçi ve emekçinin geleceği borç senetlerine mahkum edilerek yok edilmiş bulunmaktadır. Bu durumun bilince çıkartılmadığı durumlarda ise ne sınıf hareketinin devrimcileşmesi, ne de onun ürünü olabilecek öfkenin sokaklara taşınması mümkün değildir. Bir diğer görevimiz ise bu gerçeklerin sınıfa ve emekçilere her türlü olanak kullanılarak inatla anlatılması çabasının ortaya konulmasıdır.

Dünyadan 1 Mayıs gösterileri

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ta işçi ve emekçiler sokaktaydılar. Asya'dan Avrupa ve Amerika kıtasına kadar meydanlarda aynı çağrı yankılandı. "Daha iyi, daha adil çalışma koşulları, daha iyi bir yaşam"... İşçi ve emekçiler işsizliğe çözüm, adaletli ücret ve iş güvencesi istediler.

Küba

Küba'nın başkenti Havana'da Devrim Meydanı'nda düzenlenen 1 Mayıs kutlamalarına yüzbinlerce kişi katıldı. Kızıl bayraklar ve pankartlarla mitinge katılan Kübalılar, aynı zamanda Fidel Castro'nun posterlerini de taşıdılar.

Fransa

1 Mayıs Fransa'da başta başkent Paris olmak üzere ülke genelinde kutlandı, yaklaşık 290 gösteri ve yürüyüş yapıldı. Gösterilere emeklilik reformuna karşı protestolar damgasını vurdu. Paris'teki gösteriye, yaklaşık 50 bin kişi katılırken, ülke çapında gerçekleştirilen yürüyüşlere 350 bin işçi katıldı. Bu yılki gösterilere katılımın geçen yıla oranla daha düşük olduğu gözlemlendi.

İspanya

İspanya'da ülke çapında 100'e yakın yerde düzenlenen 1 Mayıs gösterilerinde işçi ve emekçiler iş yasasında reform taleplerini yükselttiler. UGT ve CCOO sendikaları başkent Madrid'te "Emekliliğin garanti edildiği, hakların olduğu bir iş için" şiarıyla eylemdeydi.

Avusturya

1 Mayıs Avusturya'da başta başkent Viyana olmak üzere ülke genelinde birçok kentte kutlandı. Viyana'daki 1 Mayıs kutlamalarının yapıldığı miting alanında 100 bin kişi toplandı.

Bulgaristan

Ana muhalefet konumundaki Bulgaristan Sosyalist Partisi'nin (BSP) başkent Sofya'da düzenlediği 1 Mayıs mitinginde hükümetin sosyal ve ekonomik politikaları protesto edildi ve hükümetin istifası istendi. Mitingde sosyalizmin sembolleri taşındı. Dazlaklar ve faşist gruplardan oluşan bir kalabalık ise mitingi provoke etmeye çalıştı.

Kosova

Kosova'da 1 Mayıs'ta işçi ve emekçiler Bağımsız Sendika Birliği'nin (KBSB) çağrısı ile alanlara çıktı, hükümetin işçi düşmanı politikalarını protesto etti. Kosova'nın dört bir yanından gelen sendikacılar hükümet ve parlamento binalarının önündeki meydanda toplandılar.

Arnavutluk

Arnavutluk'ta 1 Mayıs protestoları Sosyalist Parti'nin çağrısı ile başladı. Sosyalist Parti'nin 30 milletvekili başbakanlık binası önünde açlık grevine başlarken Sosyalist Parti'nin Tiran Meydanı'nda düzenlediği mitinge 100 binden fazla kişi katıldı. Kitleden bir grup Başbakanlık binasına girmek isteyince polis ile çatıştı ve çok sayıda kişi yaralandı. Arnavutluk'ta olağanüstü hal ilan edildi.

İrlanda

İrlanda'nın başkenti Dublin'de 1 Mayıs, şehir merkezinde yapılan yürüyüşle Dublin Sendikalar Konseyi'nin öncülüğünde düzenlendi. Aralarında göçmen işçi temsilcilerinin de yer aldığı göstericiler, sendikal hakların korunması ve yeni iş imkanlarının yaratılması çağrısında bulundu.

Hindistan

Hindistan'ın Uttarakhand Eyaleti'nde Ulusal Park'ta çalışan işçiler 1 Mayıs'ta maaşlarının düşük olmasını protesto etmek için parkı kapattılar.

Endonezya

1 Mayıs dolayısıyla Endonezya'nın başkenti Cakarta'nın yanı sıra Bandung, Medan, Yogyakarta ve Makassar kentlerinde de gösteriler düzenlendi. Göstericiler sosyal güvenlik sisteminin iyileştirilmesi talepleri ile yürüdü. Başkent Cakarta'daki gösteriye onbinlerce kişi katıldı. Başkanlık sarayına yürüyen göstericiler ile polisler arasında çatışma çıktı.

Malezya

Kuala Lumpur'da işçiler hükümetin mal ve hizmetlere getirilmesini öngördüğü vergi artış planlarını

protesto etmek için toplandılar. Göstericiler kendilerine müdahale etmek isteyen polis ile çatıştı.

Tayvan

1 Mayıs'ta sokağa çıkan binlerce kişi işsizliğe karşı yürüdü. Taipei'de toplanan sendikalar ve işçi grupları serbest ticaret anlaşmasının işçilerin aleyhine olduğunu ve büyük şirketlerin işine yarayacağını belirttiler.

Japonya

17 milyon işçinin düzenli bir işe sahip olmadığı Japonya'nın başkenti Tokyo'da 32 bin kişi sendikaların düzenlediği gösterilerle hükümet politikalarını protesto etti.

Nepal

1 Mayıs'ta Nepal'de onbinlerce Maoist gösterici başkent Katmandu'ya aktı. Katmandu'da yürüyüş düzenleyen Maoistler, hükümetin istifasını, Maoistlerin öncülüğünde yeni hükümetin kurulmasını istediler. Nepal Komünist Partisi 3 Mayıs'tan itibaren ülke çapında genel grev başlatacaklarını açıkladı. Geceyi okullar ve kamuya ait merkezlerde geçiren göstericiler kent merkezindeki parkta toplandılar, tüm kent kızıl bayraklar ve pankartlarla donatıldı. Gençlerin ellerinde sosyalizmin sembolleri vardı.

Filistin

Gazze Şeridi'nde 1 Mayıs dolayısıyla düzenlenen gösteride, ellerinde kızıl flamalar ve Filistin bayrakları ile 2 binden fazla Filistinli İsrail ablukasını protesto etti. Mısır sınırındaki Refah'ta da yüzlerce kişi İsrail ablukasını protesto için oturma eylemi yaptı.

Ayrıca Güney Kore'nin başkenti Seul'de ve Pakistan'ın Karaçi kentinde onbinlerce kişi daha iyi çalışma koşulları ve güvenceli iş talebiyle gösteriler düzenledi. Kuzey Kore ve Çin'de ise 1 Mayıs resmi törenle kutlandı.

Rusya'da kitleler komünist önderlerle alanlardaydı

Rusya'da 1 Mayıs günü ülke çapında düzenlenen gösterilere yaklaşık 2 milyon kişi katıldı. Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Kızıl Meydan'da düzenlediği yürüyüşe katılan binlerce kişi ellerinde kızıl bayraklar, Lenin ve Stalin'in dev posterleriyle yürüdüler. NATO karşıtı sloganların atıldığı yürüyüşte komünistler Putin'i istifaya çağırdılar. Göstericiler, konuşma ve dövizlerinde özgürlük ve barışın ancak sosyalizm sayesinde mümkün olacağını dile getirdiler.

Moskova'da bu gösterinin yanı sıra Moskova İşçi Sendikaları'nın çağrısı ile düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşüne de 25 bin kişi katıldı. Rusya Federasyonu'na bağlı Kafkaslar'daki Kabardin-Balkar Cumhuriyeti'nde 1 Mayıs gösterileri sırasında düzenlenen bombalı saldırıda bir kişi öldü, 21 kişi de yaralandı.

Denizler devrime aittirler...

Denizler'in devrimci mirasını devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşatacağız!

18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya'nın Diyarbakır'da polis işkencesi altında hayatını yitirdiği günün yıldönümü. 6 Mayıs 1972, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü tarafından asıldığı tarih. Bu tarihten sadece otuz beş gün önce, 30 Mart 1972'de, Denizler'i kurtarmak için emperyalist bir üstün asker kaçırma Mahir Çayan ve arkadaşları Kızıldere'de katledilmişlerdi. Bu olaylardan bir süre önce ise Sinan Cemgil ve yoldaşları Nurhak'ta bir kuşatma sonucunda katledilmişlerdi. Kısacası 12 Mart faşist askeri darbesinden sonra devrimcilere yönelik kıyım ayyuka çıkmıştı.

6 Mayıs 1972... Bundan tam 38 yıl önce, 12 Mart faşist darbecilerinin kararı ve düzen partilerinin parlamentodaki temsilcilerinin onayıyla üç kızıl karanfil idam edildi. Denizler sehpaya çıkarken Ali Elverdi ve diğer faşist sermaye devletinin cellatları oradaydı. Denizler'in gözlerinde korkuyu aradılar. Yüzlerinde bir korku izi belirsiz diye baktılar Denizler'e. Zannettiler ki, her şey bitecekti. Sermaye devleti tüm hesaplarını bunun üzerine yapmıştı. Oysa bu üç yiğit devrimci 6 Mayıs sabahı idam sehpasına çıktıklarında sermayenin faşist devletini rezil rüsve eden bir tutum sergilediler.

İdam sehpasında sendelemediler. İdam kararı veren cellatlar küçümsemeyle baktılar. Son nefeslerini verecekleri ana kadar devrimci inançlarını haykırmaktan geri durmadılar. Karşılarında gördükleri çelik gibi bükülmez devrimci irade sermayenin faşist devletinin yüreğindeki korkuyu büyütürken, üç yiğit devrimci gösterdikleri kararlılıkla on yıllarca sürececek bir başkaldırı geleneğini başlattılar.

Bu üç yiğit militan, Türkiye devrimine giden yolda işçi ve emekçilere büyük bir devrimci miras, onur ve mücadele geleneği bıraktılar. Onlar, özelde devrimcilerle genelde işçi ve emekçilere nasıl yaşanacağını, ne için yaşanacağını göstermekle kalmadılar, nasıl ölüneceğini de gösterdiler. Bu ülkenin devrimci ve komünistleri ölüme gülerek gitmeyi onlardan öğrendiler, onlardan devrildikleri bayrağa asla leke sürmediler.

6 Mayıs 1972, Türkiye devrimci hareketinin tarihinin dönüm noktalarından biridir. Bu tarih, inançları uğruna ölümü göze almış devrimcilerin yarattıkları bir direniş destanıdır. Bu tarih, ne "haksız yere verilmiş bir ceza" ne de "iyi gençlerin yanlışlıkla öldürülmesi" olarak asla ele alınamaz. Böyle ele almaya çalışan sol maskeli bezirganlar, üç yiğit devrimcinin yarattıkları büyük mirası ehlileştirip düzenin içine sığdırmaya çalışıyorlar.

'68 baharında esen devrimci rüzgar dünya ölçeğinde egemen sınıfları ve onların sömürü ve yıkım düzeniyle uyum içinde olan, yaşanabilir kapitalizm peşinde koşan reformist akımları fena halde sarsmıştı. Aynı yıllarda Türkiye'de de altüst oluş yaşanıyordu. Toprak ve fabrika işgalleri başlamıştı. 15-16 Haziran büyük işçi direnişi sermayenin faşist devletinin yüreğindeki korkuyu büyütürken, antiemperyalist mücadele veren ve üniversiteden çıkıp dağlara çıkmayı göze alabilen genç devrimcilere umut aşılamıştı.

15-16 Haziran Direnişi'nin öznesi olan işçiler de, '68'de yükselişe geçen devrimci gençlerin coşkulu mücadeleleri ile sarsılmış ve daha önceleri hiç yaşamadığı bir atmosfer içinde kendilerini bulmuşlardı. Çürüyen bir düzenin yıkılıp, yerine yeni bir dünya kurulabileceği inancı bu dönemi yaşayan işçi ve

emekçilerin hissettikleri güçlü bir duyguya dönüşmüştü. Bu coşkulu ruh haline eşlik eden toplumsal uyanış sınırları zorluyordu.

Yaşanan gelişmeler, egemen sınıfların şiddeti ve baskıyı yoğunlaştırmalarını da beraberinde getirdi. Bu dönemde "Denizler'in idamı" ve sermaye devletinin devrimcilere dönük acımasızlığı toplumsal hafızaya kalıcı bir biçimde kazınmıştı. Devrimci oldukları için katledilen Yusuf Aslan, Deniz Gezmiş ve Hüseyin İnan'ın yanısıra, giriştikleri devrimci mücadelede ölümsüzleşen Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alparslan Özdoğan, Ulaş Bardakçı, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya ve daha nice büyük devrimcinin direngenliği işçi ve emekçilerde büyük bir sempatiye yol açmıştı. '68 kuşağının yiğit devrimcilerinin anısını yaşatmak için türküler yakılmış ve doğan binlerce çocuğa onların isimleri verilmişti.

Denizler'in devrimci mirasını, reformizmin safına geçenler taşıyamazlar!

Denizler'in devrimci mirasını tahrifat geleneği sürmektedir. "Ulusalci" kanadın ve sözde '68'lileri temsil eden vakıfların Deniz'i bir "ulusalci" gibi sunma çabaları devam ediyor. Oysa Deniz'in idama giderken "Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!" demesi ulusalcılığın içine Deniz'in sığmayacağını en açık kanıttır. Deniz Gezmiş'in '68 sonunda katılmış olduğu Samsun-Ankara Mustafa Kemal Yürüyüşü'nü pişirip pişirip öne sürenler, bu eylemin Deniz'in erken bir gelişme aşamasında yaptığı bir eylem olduğunu unutuyorlar. Tarihi o noktada dondurup, sonradan bu yönelişi aştığı gerçeğini karartmaya çalışıyorlar.

Kemalistlerin önderleri Ankara sokaklarında "Kahrolsun Amerika!" sloganının atılmasını kabul etmeyen, 27 Mayıs 1960 sabahı darbeyi gerçekleştirdikten sonra yaptıkları ilk açıklamada telaşla "NATO ve CENTO'ya bağlıyız" dediler. Oysa Deniz Gezmiş ve yoldaşları bu açıklamadan daha üç ay önce, 27 Temmuz'da 6. Filo'nun askerlerini İstanbul Dolmabahçe'de denize dökmüşlerdi.

Denizler'in yolunu parlamentoya çıkararak, Taksim'de 1 Mayıs ısrarını anlamsız bularak, *Evrensel* gazetesindeki köşelerinden sermaye devletine soldan destek verenler, hiç kuşku yok ki, Denizler'in önüne Dolmabahçe'de barikat kurarak kesmeye çalışan TİP ile benzer bir politik duruş sergiliyorlar. Bu nedenle bugün ve bugünün reformistlerinin zerrece Denizler'in mirasına sahip çıkmaya hakları yoktur.

Reformistlerin bu üç yiğit devrimcinin mirasına sahip çıkması, düzenin geçmişin devrimci birikiminin ve mücadele içinde yaratılmış değerlerinin içini boşaltma çabasına soldan verilmiş bir destektir. Reformistler, Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının hayatlarını ortaya koyarak gelecek kuşaklara bıraktıkları devrimci mirası siyasal içeriğinden soyutlayıp duygusal bir anıya dönüştürmek istiyorlar. Reformistler bununla da yetinmiyorlar. '71'in devrimci dimissisi geleneğini

ehlileştirme operasyonuna soldan destek veriyorlar.

Ama tüm bu çabalar boşunadır. Onlar dün olduğu gibi bugün de ölümüne direnişin, davaya adanmışlığın simgesi olarak anılmakta, bu özellikleriyle yeni kuşak devrimcilere yol göstermektedirler. İnsanlık tarihi hep onlar gibi, davaları uğruna ölümü tereddütsüzce göğüsleyenler tarafından yazılmış, devrim ve sosyalizm davası sınırsız bir fedakârlıkla direniş bayrağını yere düşürmeyenlerin omuzlarında büyütülmüştür.

Denizler'in mirasını komünistler ve devrimciler taşıyorlar!

Denizler sahip çıktıkları devrimci değerlerle mücadelenin simgesi olmuşlardır. Onlar '60'lı yılların kitle hareketi içinde gençlik hareketinin militanları olarak yetiştiler. Düzenin icazet alanında mücadelenin reddi olarak ortaya çıktılar, devrim yolunu seçtiler. Sosyal reformizminden kopuşun, düzene karşı militan ve ödünsüz bir başkaldırının temsilcisi oldular. Bu özellikleriyle, kendi kuşağının devrimcileriyle birlikte bir döneme damgalarını vurdular.

Bugün işçi sınıfı, emekçiler ve devrimcilerin Taksim'i kazanmış olması ve son zamanlarda kendini hissettiren sınıf cephesindeki hareketlilik, onların fedakârlıklarının boşa gitmediğinin en somut kanıtıdır. Denizler, kendilerinden sonraki kuşaklara umutsuzluğu, teslimiyeti ve ihaneti değil, emekçilerin davası uğruna ölümüne direnmeyi miras bırakmışlardır.

Başgeğmez kardelenler, Denizler, devrime ve sosyalizme aittirler; bıraktıkları direniş mirasıyla bugünkü mücadeleyi beslemekte, bu mücadele içinde yaşamaktadırlar. Onların izlediği mücadele çizgisinin ideolojik-politik açıdan kusurlu olan yönleri büyük ölçüde geride kalmıştır. Onlardan bugüne kalıcı olarak yaşayan ve geleceğe aktarılabilecek olan, devrim davasına ölümüne bağlılıktır. Her yeni devrimci kuşak onları bularıyla tanıdı, bularıyla örnek aldı.

Denizler'i bugün de yaşatanlar, komünistler ve devrimcilerdir. Onlara layık olanlar hayatlarını işçi ve emekçilerin kurtuluş mücadelesine, devrim ve sosyalizm davasına adanmışlardır. Hiç kuşkusuz bundan sonra da Denizler, devrimciler ve devrimci işçi sınıfının neferleri tarafından devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşatılacaklardır.

Faşizme karşı görkemli zaferin 65. yılı...

Nazizmi ezen Kızıl Ordu ve direnen komünistlerdir!

Kızıl Ordu'nun faşizmi ezerek kazandığı zaferin 65'inci yıldönümü önümüzdeki günlerde kutlanacak. 20. yüzyılın en görkemli zaferlerinden birini insanlığa armağan eden Sovyet Kızıl Ordu'su, **19 Nisan-2 Mayıs 1945** tarihleri arasında cereyan eden "Berlin Muharebesi"nde Nazi ordularına nihai darbeyi indirmiş; Berlin'in bazı bölgelerinde çatışmalar devam etse de Nazi orduları 9 Mayıs'ta Kızıl Ordu'ya teslim olmuştu.

Orak-çekici kızıl bayrağı Brandenburg'un tepesine dikerek zaferini dünyaya ilan eden Kızıl Ordu, böylece İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na noktayı da koymuştu. Kızıl Ordu'nun zaferinden yaklaşık bir ay sonra Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerine atom bombası atarak yüz binlerce insanı katleden ABD emperyalizmi, insanlığa karşı bu ağır suç, savaş devam ettiği için değil, kapitalist/emperyalizmin yeni jandarması olduğunu dünyaya ilan etmek için işledi.

Atom bombasının Japon halkı üzerinde denenmesi, biten Nazizm barbarlığının yerini Amerikan emperyalizmi barbarlığının alacağını dünyaya gösterdi. Bir ay arayla gerçekleşen bu iki olay, kapitalizm var oldukça barbarlığın ortadan kalkmasının olanaksız olduğunu gözler önüne sermişti.

Nazizm, kapitalist/emperyalizmin eseridir!

Alman burjuvazisi, 1929'da baş gösteren kapitalizmin derin krizinin bir devrime yol açmasını önlemek için faşist rejimi tercih etti. İtalya, Portekiz ve iç savaştan sonra İspanya da aynı yolu izlediler. Diğer Batı Avrupa ülkelerinde faşist yönetim başa geçmemişse, bu, ya toplumsal muhalefetin direnişini kıramadığından ya da koşullar bunu zorunlu kılmadığındandır. Yani faşist rejim, tüm Avrupa burjuvazisinin gönlünden geçen yönetim biçimiydi. Bu tarihsel olgu, faşizmin kapitalizmin özbeöz çocuğu olduğunu o dönemden kanıtlamıştı.

Başında Hitler'in bulunduğu emperyalist Alman rejiminin Sovyetler Birliği'ne saldırması hem Avrupa'da hem Atlantik'in ötesindeki ABD ve Kanada'da sevinçle karşılandı. Zira dünyada işçi sınıfı ve emekçilerin iktidarda olduğu tek ülke olan Sovyetler Birliği'nin yıkılması, kapitalist/emperyalist güçlerin arzusuydu.

1944 yılının yaz aylarına kadar Naziler'e karşı ikinci cephe açmaktan kaçınan ABD-İngiltere ikilisi, faşist Alman ordularının Moskova'yı işgal edip, Sovyet yönetiminin yıkılmasını dört gözle beklediler. Ancak bu beklenti kursaklarında kaldı. Zira Ruslar, Kazaklar, Ukraynalılar, Özbekler, Türkmenler, Beyaz Ruslar ve Kafkas halkları, Kızıl Ordu saflarında kenetlenerek destansı bir savaş yürütüyorlardı. Naziler'in işgal ettiği bölgelerde ise, yaygın bir gerilla hareketi örgütleyen Sovyet halkları, işgalcilerin ikmal yollarına etkili darbeler indirebiliyorlardı.

Nazileri Sovyet yönetimine, Hitler'i Stalin'e tercih edeceklerini gizlemeyen ABD-İngiltere ikilisi, ancak Kızıl Ordu'nun tüm Sovyet topraklarını kurtarıp, Berlin'e doğru ilerleyişe geçince, Normandiya çıkarmasını başlattılar. Burada amaç faşizme karşı savaşmak değil, Avrupa'da direnen komünistlerin Kızıl Ordu'nun da desteğiyle Avrupa'nın önemli bir bölümünde yönetimi ele geçirmesini önlemektir.

Nitekim ikinci cephenin açılmasının üzerinden bir yıl geçmeden Kızıl Ordu doğrudan Berlin'e girdiğinde, ABD ordusu da Batı Berlin'e girmişti.

ABD ile İngiltere emperyalistlerinin Hitler ve Naziler'i "kendilerinden" görmeleri hem doğal hem isabetlidir. Zira onların tümü aynı dünyaya, kapitalist barbarlık dünyasına aittiler. Oysa Sovyetler Birliği o zaman karşıt dünyayı, büyük sosyalist Ekim Devrimi'yle kurulan ilk sosyalist işçi-emekçi iktidarını temsil ediyordu.

Tarihi çarpıtma girişimleri kapitalizmi aklayamaz!

Faşizme karşı kazanılan zaferde Kızıl Ordu ve komünistlerin rolünü yok saymaya çalışan batılı emperyalistlerin tarihi çarpıtma girişimleri sürüyor. Bu girişimlerin en iğrenç olanı, bir süre önce Avrupa Parlamentosu'nun faşistlerle komünistleri aynı kefeye koyan bir öneriyi kabul etmesidir.

Nazi artıklarının torunları tarafından alınan bu karar, ne Kızıl Ordu'nun ne komünistlerin şanlı direnişini gölgeleyebilir. Bu, ancak sözkonusu kararı alma ihtiyacı duyan Avrupa burjuvazisinin temsilcilerinin, alınlarına sürülen faşizm lekesinden kurtulma çırpınışı sayılabilir. Oysa hiçbir bir girişim onları bu lekeden kurtaramaz. Çünkü onlar, faşizme analık eden kokuşmuş bir dünyanın, kapitalist barbarlık dünyasının temsilcileri olma talihsizliğine uğramışlar bir kere. Dolayısıyla kapitalist emperyalizmin temsilcileri, sistemleri tarihin çöplüğüne atılana kadar bu kara lekeyi alınlarında taşıyacaklardır.

Faşizmin üstesinden Sovyet halkları, Kızıl Ordu ve komünistler geldi!

Alman emperyalizminin başını çektiği faşist güçler, hem doğu hem batı Avrupa'yı işgal etmiş, kanalın ötesindeki İngiltere ile savaşıyordu. Bu geniş alanda savaşan Hitler orduları aynı zamanda Moskova kapılarına da dayanmıştı.

Hitler, Avrupa'daki tüm cephelerde 69 tümen kullanırken, Sovyetler Birliği'ne karşı 279 tümeni seferber etmişti. Bu tablo, Nazilerin faşist ordularıyla esas olarak kimlerin savaştığını ortaya koyuyor.

Sovyetler Birliği'nde amansız bir savaş sürerken batı ve doğu Avrupa devletleri, kayda değer tek bir direniş göstermeden Hitler'in kuklaları olmayı kabul ettiler. Sovyetler Birliği dışında faşizme karşı direnen tek güç komünistlerdi.

Sovyet halkları ise sadece Kızıl Ordu ile değil, topyekûn bir direniş içindeydi. Stalingrad Direnişi, Kızıl Ordu ile bütünleşen Sovyet halklarının tutumuna örnektir. Bir milyon Sovyet insanının hayatını kaybettiği bu muazzam direnişte, kentteki 46 bin binadan 41 bini yerle bir oldu.

Almanya 330 bin kişilik vahşi bir orduyla saldırmıştı Stalingrad'a. Halk ve Kızıl Ordu ise her sokakta ev ev, oda oda bir direniş örgütleyerek Nazi orduları için sonun başlangıcı olan darbeyi indirdi. 900 gün boyunca kuşatma altında kalan Leningrad ise, son derece kıt olanaklara rağmen sonuna kadar direnerek, Nazi ordularının şehre girişini önlemişti.

Avrupa'da direnen tek güç olan komünistler ise, kıta halklarının onurlarını kurtardılar. Sadece Fransa'da 80 bin şehit veren komünistler, Nazi orduları ve işbirlikçilerinin Avrupa'da rahat gezmelerini önleyerek, egemen sınıfları ve onların devletleri teslim olsa da, halkların teslim olmayacağını kanıtladılar.

Halkları faşizm belasından kurtaran Kızıl Ordu ve komünistler, en güçlü, en donanımlı, en vahşi emperyalist gücün bile ezilebileceğini Berlin'e kızıl bayrağı dikerek kanıtladılar. Buna rağmen insanlık ne Nazizm'den ne faşizmden nihai olarak kurtulabildi. Zira faşizmin anası kapitalizmin egemenliği halen sürüyor.

İrkçilik ve faşizmin her türünden arınmış bir dünya, ancak kapitalizmden arınmış bir dünyada mümkündür. Bu dünyayı kurmak için esas olan ise Nazizmi ezen Kızıl Ordu ve komünistlerin kararlılığı ile direnmektir. Ancak bu mücadeleyi faşizm karşıtlığı ile sınıflama hatasına düşmeden, yok edilmesi gereken esas belanın kapitalizm olduğunu bir an bile unutmadan...

Sermayenin meclisinde hoyrat tepişmeler...

Gerici düzen partilerinin tepişme arenasını meclis, günlerdir anayasa değişikliği tartışmalarına odaklanmış durumda. Birbiriyle tepişirken, demagoji yarışına da giren AKP-CHP-MHP üçlüsü, “ülkenin/milletin çıkarları/bütünlüğü” veya “demokratikleşme” söylemini, kendi üsluplarıyla öne çıkarıyorlar. 12 Eylül darbesinin emekçilere, ilerici-devrimci güçlere ve Kürt halkına karşı işlediği ağır suçları, yarattıkları toz dumanla örten AKP, CHP, MHP şeflerinin cunta anayasasının özünü değiştirmek gibi bir dertleri bulunmuyor elbet.

Hal böyleyken, işçi ve emekçi düşmanı bu partilerin bir kaşık suda fırtına koparmaları şaşırtıcı değil, zira kendilerine özgü tonlar taşısalar da, özü itibarıyla onlar, aynı zihniyeti temsil ediyorlar. Aralarında öze dair fark olmadığı için ayrıntıları abartarak ortalığı bulandırmakla iştigal ediyorlar.

Emperyalizme uşaklık, sömürü ve kölelik düzeninin bekçiliği, işçi sınıfına, emekçilere, ezilen Kürt halkına düşmanlık konularında tam bir uyum içinde olmaları, elbette adı geçen partiler arasındaki çatışmanın yapay olduğu anlamına gelmiyor.

Amerikancı düzenin halihazırda etkili olan her üç partisinden, emekçiler veya ezilenler lehine yasal düzenlemeler yapmak veya talep etmek gibi dertleri yok; olamaz da. Tersine, bu partiler temsil ettikleri şu veya bu sermaye grubunun çıkarlarını korumak için birbiriyle tepişirken, işçi ve emekçilerin tüm kazanımlarını gasp eden neoliberal politikalara tam destek veriyorlar.

Asalak kapitalistlere hizmet için işbaşına getirilen AKP hükümeti, işçi ve emekçileri hedef alan pervasız saldırıları uygularken, buna ne CHP ne MHP'nin itirazı oluyor. Emekçilerin zaten sınırlı olan kazanımlarının gasp edilmesine destek sunanların yasal zeminde emekçiler lehine herhangi bir talep ileri sürmeleri mümkün mü?

Dinci gericilik ele geçirdiği iktidar mevkilerini koruma derdinde

Belirtmek gerekiyor ki, demagoji konusunda kimse AKP ile yarışmıyor. Bu Amerikancı gericilik odağı, “cunta anayasasını değiştiriyor” kisvesine bürünerek “ilericilik” taşıyor. Oysa polis devletini tahkim etme konusunda kendinden önceki hükümetleri yaya bırakan AKP, faşist cunta zihniyetinin en has temsilcilerinden biridir.

Ölen veya bir ayağı çukurda olan cunta şeflerinin yargılanmasını yasaklayan “geçici” maddenin iptali, kendi başına bir şey ifade etmiyor. Zira 30 yıl sonra gelen bu değişikliğin cuntanın kabarık suç dosyasının açılmasıyla bir ilgisi yok. Yasa değişikliği bu haliyle ne cunta şeflerinin ne işkenceci katillerin yargılanmasını sağlıyor. Yani göstermelik bir manevradan öte bir değer taşıyor.

Kamu emekçilerine grevsiz toplu-ış sözleşmesi hakkı tanıma ise, kimsenin yutmayacağı ucuz bir manevradır. Zira grev yapma hakkı olmadıktan sonra toplu görüşme ile toplu sözleşme arasında öze dair bir fark olmayacaktır.

Görüldüğü üzere AKP hükümetinin “demokratikleşme” söylemine dayanak yaptığı iki maddenin de bir kıymet-i harbiyesi bulunmuyor. Fiilen

kazanılmış bazı hakların yasallaşması ise, bir şey değiştirmeyecek. Zaten AKP'nin bu veya benzer maddeleri öne çıkarmasının nedeni, “değişiklik paketi”ni makyajlama ihtiyacından kaynaklanıyor.

Toplumsal basıncın belirgin olmadığı bir dönemde anayasa değişikliğinin gündeme getirilmesi ya rejimin dönemsel ihtiyaçlarından ya da egemen güç odaklarından birinin genişleyen iktidar alanını yasal güvenceye kavuşturma çabasından kaynaklanır. Görünen o ki, AKP hükümetinin anayasa değişikliğini gündeme getirmesinde ağır basan ikinci nedendir.

Bariz olan bir durum var; dinci gericilik ve arkasındaki sermaye kesimlerinin, son yıllarda iktidardaki payları belirgin bir şekilde genişledi. Sermaye birikimini de arttıran bu kesim, ekonomik ve siyasi alandaki gücünü diğer iktidar araçlarıyla da pekiştirmeye çalışıyor.

Tabii bir de olayın “dış faktör” boyutu var. ABD güdümünde daha aktif taşeronluk rolü oynayabilmek için, yasal zeminin daha uygun hale getirilmesi, “ayak bağı” olabilecek maddelerin anayasadan temizlenmesi gerekiyor.

Demek ki, anayasa değişikliği, sermaye kodamanları ve ABD emperyalizminin çıkarları böyle gerektirdiği için gündeme getirildi. Bunun dışındaki etkenler esasa ilişkin değildir.

CHP-MHP ikilisi gerici zeminden muhalefet yürütüyor

Düzen partilerinin şefleri, AKP'nin anayasa değişikliğini gündeme getirmesinin esas nedenini muhakkak ki, biliyorlar. Nitekim muhalefet ederken, gerici zemini bir an bile terk etmiyorlar. Rejimin bekası için çaba harcadıklarını saklamayan bu iki gericilik odağı, dinci gericilik ile arkasındaki sermayenin iktidar alanını genişletmesinden rahatsız oluyorlar. Zira bir burjuva odağın iktidar alanını genişletip sömürü ve yağmadan aldığı payı arttırması, ancak diğer odakların alanlarının daralmasıyla mümkündür.

Verili koşullarda AKP ile arkasındaki sermayenin alanı genişlerken, CHP-MHP ikilisi ile arkalarındaki sermaye odaklarının alanı ise daralıyor. Kopan kavganın, sermaye odakları arasındaki tepişmelerin nedeni

budur.

Düzenin güç odakları arasında süren bu kavganın “demokratikleşme” ile yakından uzaktan bir alakası yoktur. CHP, “kuvvetler ayrılığı ortadan kalkıyor, yargı AKP'nin denetimine giriyor” diye yas tutarken, MHP ise, “Türkiye'yi bölmeye çalışıyorlar” zırvasını öne sürerek ırkçı-şoven zehrini yaymaya çalışıyor.

İşçi sınıfının, emekçilerin, Kürt halkının ve toplumun ezilen diğer kesimlerinin sorun veya talepleri AKP hükümetinin umurunda olmadığı gibi, CHP-MHP ikilisinin de ilgi alanına girmiyor, giremez de.

Emekçiler meşru/militan mücadeleye bel bağlamalıdır

Anayasa değişikliği etrafında dönen tartışmalar “demokratikleşme” sosuyla sıvansa da, sermaye iktidarının gündeminde esnek istihdam, kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret, dolaylı vergilerin arttırılması gibi kapsamlı bir saldırı programı var.

Uygulanabilirse eğer, bu saldırı, işçi sınıfıyla emekçilerin yaşamını daha da çekilmez hale getirmekten başka sonuç yaratmayacaktır. Ancak TEKEL Direnişi'nden de güç ve moral alan işçi sınıfının bu saldırılara karşı mücadele edeceğini tahmin etmek güç değil. Dolayısıyla sermaye iktidarı ve onun icra kolu AKP hükümetinin direnen emekçilere karşı tek silahı polis terörü olacak; son aylardaki tüm işçi eylemlerine kolluk kuvvetlerinin azgınca saldırması bunun göstergesidir.

Polis terörü ve cinayetlerindeki artışı da bunlara eklersek, sermaye iktidarının gündeminin “demokratikleşme” değil, “polis devletini tahkim etme” olduğu kolaylıkla görülebilir.

Hal böyleyken işçi sınıfının, emekçilerin, Kürt halkının, demokratik Alevi hareketinin anayasa değişikliği etrafında dönen tepişmelerden medet ummaları abesle iştigal olacaktır. Haklar ve talepler ancak birleşik, meşru/militan bir mücadele ile kazanılabilir; düzen anayasasında “demokratikleşme” olamazsa, o da bu sayede mümkün olacaktır. Cunta anayasasını çöpe atmanın da işkenceci katillerden hesap sormanın da yolu buradan geçiyor

İktidar savaşı ve demokrasi üzerine...

M. Can Yüce

Türkiye’de egemenler cephesinde süren iktidar savaşı derinleşerek devam ediyor. Son Anayasa’nın bazı maddelerini değiştirme süreci de bu savaşın önemli bir halkası niteliğindedir. Belli ki bu noktada süren savaşta taraflar ellerindeki bütün kozlarını kullanacaklardır. Meclisteki ilk tur görüşmeleri sürecini kritik bir sayı ile başarıyla geride bırakan AKP cephesi, ikinci tür görüşme ve oylamalarda ilk önemli yenilgisini aldı. Bu, süren savaşın şiddetini ve derinliğini göstermesi bakımından önemli bir gösterge niteliğindedir.

Kuşkusuz bu yazımızda bu son gelişmeler üzerinde durmak yerine genelde süren savaşın yönü ve sonuçları hakkında birkaç söz söylemeyi daha gerekli görüyoruz.

Bu konuda yazdığımız birçok yazımızda vurguladığımız gibi, bu iktidar savaşı bir demokrasi ve demokratikleşme mücadelesi değildir. “Demokratikleşme” söylemi, sadece iktidar savaşında en geniş cephenin desteğini almak için kullanılan bir “politik araç” niteliğindedir! Son Anayasa paketinde Kürt sorunu, Aleviler sorunu ve seçim barajı ile ilgili en sıradan bir önerinin olmaması bu değerlendirmemizin en somut kanıtlarıdır. 12 Eylül Cuntası ve diğer sorumlularının yargılanması yolunun açılması, başka bazı “iyileştirmelerin” olması bu gerçekliği değiştirmiyor. Bunlar, bir bakıma “oltaya takılan yem” niteliğindedir.

Esas olarak bu paketin temel politik hedefini gözlerden ırak tutmamak gerekir. Temel hedef tam iktidar olabilmek için önünde engel olan kurum ve iktidar odaklarını etkisizleştirmek ve giderek bunları da ele geçirmektir. Anayasa Mahkemesi, HSYK ve yargının diğer kurumları bu niteliklere sahip kurumlardır; aynı zamanda iktidarın parçalılığını anlatıyorlar.

Hiç kuşku yok, anılan kurumlar resmi çizgi ve onun en yoğunlaşmış ifadesi olan 12 faşizminin bekçiliğini yapan, bu işlevleriyle yapılandırılan kurumlardır. Başka bir ifadeyle en katıksız anlamıyla Cumhuriyet kurlmaları niteliğindedirler.

AKP’nin elverişli iç ve dış koşulları, değişen iç güç dengeler üzerinden başlattığı iktidar savaşı ile kurmak istediği iktidar, her açıdan tekçi, bütün güç ve iktidarın tek elde toplandığı bir iktidar sistemidir. Bu nedenle anılan kurumları etkisizleştirip ele geçirmeyi, bu amacı açısından stratejik bir aşama olarak değerlendiriyor. Bir süredir ordu önemli ölçüde hedef tahtasına konulmuş ve etkisi sınırlandırılmıştı, en azından kısa vadeli hareket yeteneği bakımından böyle... Bu aşamada geriye anılan iktidar odakları kalmıştı, son Anayasa paketi bu hedefi düşürmeyi planlıyordu. Tam böyle bir aşamada “başkanlık sistemini” gündeme getirmeleri de rastlantı değil, hem bu amacı hakkında belli bir ipucu sunuyor, hem de bu aşamanın daha kolay geçilmesi için dikkatlerin biraz dağıtılmasını kolaylaştıran bir işlev görüyordu.

Kendi iç mantığı gereği, iktidar savaşı, mantıklı sonucuna kadar devam eder. Bu savaşın sonucunu ise esas olarak güç dengeleri belirler: Güçlerin dengelerini gözetken ve ona dayanan bir “denge ve uzlaşma” “iktidarı” mı, yoksa bir tarafın mutlak üstünlük sağladığı ve bundan dolayı bütün iktidar ip ve güçlerinin tek elde merkezileştiği ve yoğunlaştığı iktidar mı? Bu kritik sorunun yanıtı, güçlerin savaşı ve bu savaşın sonucunda gizlidir!

Burjuva demokrasisi nasıl doğdu ve gelişti? Bunda “motor” rol oynadığı söylenen burjuvazi, gerçekten ilkesel olarak demokrat mı, ya da ne kadar?

Hemen vurgulamalıyız ki, anılan demokrasi, bir zorunluluk ve ihtiyaçtan kaynaklanıyordu; yoksa burjuvazinin ilkesel olarak demokratlığından kaynaklanmıyordu! Burjuvazi, sınıf olarak ve ilkesel olarak “demokrat” bir sınıf değildir! Saraya ve feodalizme karşı, çeşitli halk güçlerinin harekete geçebilmesi, aynı zamanda bu halk güçlerinin kendi aralarındaki ilişkinin biçimini, bunun örgütsel veya “iktidarsal” ilişkilerini de koşulluyordu. Harekete geçen veya geçebilen “taban” bir güçtü. Bu güç ise kendi içinde parçalıydı; bu parçalılığın kısa sürede “zor” ve “ikna” yöntemleriyle aşılması mümkün değildi. Ama bu kendi içinde parçalı olan güçlerin bir arada ve belli ilişkiler çerçevesinde yürütmesi gerekiyordu, bu durumda gerçek anlamda politik bir güç haline gelebiliyor, iktidar karşısında bir “iktidar odağı” haline gelebiliyorlardı. Bu çeşitli gruplara dağılmış gücün toplanması ve ortak hareketi, ancak güç dengelerine dayalı ve onu gözetken bir uzlaşmayı kaçınılmaz kılıyordu. Parçalar arasında mutlak üstünlük yerine görece bir dengenin olduğu böyle bir politik düzlemde bir ilişki biçimi ve giderek iktidar ilişkileri şekillendi; ancak her ülkenin tarihinde bu farklı biçimlerde oldu. Bu kısa ve genel özet, bir bakıma, burjuva demokrasisinin ana mantığını da anlatmaktadır.

Bütün despotik, otoriter ve faşist iktidarlara bakıldığında, bunlarda temel bir ortak nokta var. O da şudur: Farklılıkların susturulması, bastırılması, iktidarsızlaştırılması ve bütün bunların kurumsal bir sürekliliğe oturtulmasıdır! Merkezileştirilmiş ve tek elde toplatılmış, yoğunlaştırılmış güç ve iktidar, despotik ve faşist bir iktidar biçiminden başka bir şeye tekabül etmez! Bütün iktidar pratikleri bunu tartışmasız doğrulamaktadır.

Politika ve iktidar savaşı, niyet ve tek tek birey ve grupların niyetlerine göre yol almaz, almamıştır, alamaz da! İktidar yasalarına göre işler. Dolayısıyla bu konuda ham hayallere kapılmak, çok büyük hayal kırıklıkları

yarattığı gibi, büyük “yenilgiler” de meydana getirir.

Bu kısa genellemeler ışığında yeniden Türkiye’deki iktidar savaşına dönebiliriz. Bu noktada devrimcilerin ve yurtseverlerin ilk sorumluluğu, bu savaşın iç yüzünü ve temel hedeflerini doğru okumaları ve anlamalarıdır! Burada ilk soru şu, süren kavga bir iktidar savaşı ise, biz bunu böyle okuyorsak, ilkesel ve stratejik düzlemde, nerede olmalı ve durmalıyız? Kritik soru budur? Bu soruya doğru yanıt vermek için başka sorulara da ihtiyacımız var.

Yerimiz ve duruşumuzu belirlerken, başka parti ve çevrelerin, kişilerin tutumuna mı bakacağız, yoksa bağımsız değerlendirme ve temel hedeflerimize mi bakacağız? İktidar savaşının bir tarafı, geleneksel Cumhuriyet güçleri, diğeri ise değişen gücüne ve dengelere göre tam iktidar olmak isteyen başka bir güç... Bu savaş sürecinde devletin, geleneksel çizgi ve odakların yıpranması, gözden düşmesi kuşkusuz çok önemlidir. Ancak bu ne kadar doğru ve önemliyse, aynı şekilde “yeni” gücün iktidar stratejisini, bunun programını da gözden kaçırmamak o kadar önemli ve doğrudur! Bu dikkatli yaklaşım, bu iktidar savaşında onun veya bunun payandası olmama duyarlılığını da koşullar.

Bu iktidar savaşının ortaya çıkardığı boşluklardan yararlanmak, devletin ve bütün iktidar güçlerinin politik ve psikolojik yıpranmasını, gözden düşmesini sağlayıcı süreçleri derinleştirmek gerekli ve kaçınılmazdır. Ancak bunları yaparken yurtsever ve halk güçlerinin bağımsız bir çizgide ve harekette yol almasını savunmak ve bu doğrultudaki çabalara omuz vermek devrimci tutumun özü olmaktadır.

Bu iktidar savaşının ayrıntıları üzerinde tartışmakta yarar var, örneğin “açılım” konusu ve diğerleri gibi... Bunları önümüzdeki yazılarımızda tartışmayı umuyoruz...

3 Mayıs 2010

“Açılım” Kürt siyasetçilere dönük yeni davalarla sürüyor

Sermaye devletinin “demokratik açılım” safsataları eşliğinde Kürt halkına yönelik yürüttüğü kapsamlı saldırılar sürüyor. Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini görmezden gelmeye devam eden sermaye devletinin ikiyüzlülüğünden ibaret “açılım” aldatmacasından Kürt halkı ve siyasetçileri adına düşen pay, değişmez bir biçimde baskı, zor, onlarca dava ve soruşturma ya da gözaltı ve tutuklama oluyor.

Bu çerçevede, Kürt siyasetçilerine dönük saldırılara yeni bir örnek daha eklendi. Kapatılan DTP’nin Eşbaşkanı siyasi yasaklı Ahmet Türk, DTP tarafından 2008’de yayınlanan “DTP’nin Kürt Sorununa İlişkin Demokratik Çözüm Önerisi” adlı kitapçık nedeniyle “halkı kin ve düşmanlığa tahrik” ve “Siyasi Partiler Yasası’na Muhalefet” iddialarıyla suçlandı. Söz konusu kitapçık, Ahmet Türk’ün imzasıyla, meclisteki milletvekillerine, siyasi partilere ve yabancı elçiliklere gönderilmişti.

Bu son örnekle sermaye devleti, Kürt hareketinin düzenle bütünleşme çabaları doğrultusunda geliştirdiği politikalara dahi tahammül edemediğini bir kez daha göstermiş oldu.

Savcılık iddianamesinde, “DTP’nin Kürt Sorununa İlişkin Demokratik Çözüm Projesi” kitapçığında, Türkiye’nin siyasi-idari yapısında reform ve Kürt sorununda çözüm modeli, demokratik özerklik, ekonomik politikalar ve çözüm önerileri gibi başlıklar bulunduğu belirtilerek böylece Türkiye’nin bölünmesini veya bölünmeye yol açacak bir sürecin getirilmesini amaçlayan hususlara rastlanıldığı söylendi.

Mücadele Postası

Gerze’de termik santral karşıtlarına polis saldırdı

3 Mayıs günü Gerze’de gerçekleştirilen Halkın Katılımı Toplantısı’nda polis biber gazı ile termik santral karşıtlarına saldırdı.

Anadolu Grubu’nun Gerze Kapalı Spor Salonu’nda gerçekleştirdiği toplantı için termik santral karşıtları sabah erken saatlerden itibaren spor salonu önünde toplanmaya başladılar.

Bekleyenlerin sayısı 1500-2000 kişiye ulaşırken kitle, üstleri aranarak içeri alındı. Hemen ardından salonda protesto gösterileri başladı. Toplantı daha başlamadan gerçekleştirilen eylemde, sandalyeler ters çevrilerek termik santral yapacak olan Anadolu Grubu “Termikçi şirket Gerze’yi terket!” , “Gerze Sahipsiz değildir!” sloganlarıyla protesto edildi.

Sloganlar sürerken toplantı komisyonu ve Anadolu Grubu yetkilileri salona girdi ve toplantı ancak protesto bittikten sonra başlayabildi. Toplantının devamında termik santral yapımını üstlenmek isteyen Anadolu Grubu’nun konuyla ilgili slayt gösterisi yapılırken bir ara sesin çok yüksek seviyede salona verilmesi, Gerzelilerin zaten var olan tepkisini daha da arttırdı. Sayısı hayli fazla olan bir grup Gerzeli toplantı komisyonunun masasına yürüdü ve çevik kuvvetin müdahalesiyle karşılaştı. Yaşanan arbedede sandalyeler havada uçtu ve polis biber gazı kullandı. Biber gazının kapalı mekanda sıkılmasından kaynaklı salonda bayılanlar oldu ve dışarı çıkmak isteyenler arasında izdiham yaşandı. Gazdan etkilenenlerle beraber yoğun arbede esnasında ayağı kırılan1 kişi hastaneye kaldırıldı.

Yaşanan yoğun protesto ve çıkan olaylardan sonra toplantı sona erdi.

Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) raporu gereklerinden biri olarak termik santralin yapılabilmesi için Halkın Katılımı Toplantısı’nın yapılması gerekirken, toplantının sonuç tutanağı dışarıdaki kitle tarafından beklendi. Görevli memurların rapor açıklanana kadar dışarıya çıkmasına izin verilmezken açıklanan raporun ise termik santral istemeyen Gerzeliler lehine olduğu söylendi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Yüzlerce kişi cezaevlerindeki hak ihlallerini protesto etti

Cezaevlerinde artan hak ihlalleri, hasta tutsaklar ve tutuklu çocukların serbest bırakılması için 3 Mayıs günü Diyarbakır’da gerçekleştirilen eylemle yüzlerce kişi Diyarbakır E Tipi Cezaevi’ne yürüdü. BDP Diyarbakır İl Örgütü önünde başlayan yürüyüşe BDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, BDP Diyarbakır İl Başkanı Nijad Yaruk, TUHAD-FED Genel Başkanı Mahmut Doğru da katıldı. “Cezaevlerinde ölümlere son! Yeni ölümlere dur diyelim” ile “İmralı cezaevi kapatılsın”, “Cezaevindeki ölümlere sessiz kalmayalım” pankartlarının ve cezaevlerinde yaşamını yitiren tutukluların da fotoğraflarının taşındığı yürüyüş Diyarbakır E Tipi Cezaevi’nde son buldu.

Cezaevi önünde yapılan basın açıklamasında cezaevlerinde, tutuklu ve hükümlüler üzerinde insanlık dışı uygulamaların 12 Eylül dönemini aratmadığı söylendi. AKP döneminde hak ihlallerinin arttığına dikkat çekilirken, adli ve siyasi tutuklu ile hükümlere “yok edilmesi gereken düşman” gözüyle bakıldığı ifade edildi.

Açıklamada İHD’nin 2009 yılı cezaevlerinde yaşanan hak ihlallerine ilişkin raporu ele alındı. 398 kişinin işkence ve kötü muamele gördüğü, 554 kişinin sağlık hakkının ihlal edildiği ve tedavisinin yapılmadığı ve 173 kişinin Kürtçe konuşma yasağı ve haberleşme ihlali yaşadığını belirtildi. Bu bilançonun sadece başvurular üzerine hazırlandığı hatırlatıldı.

Açıklamada çocuk tutsakların çok ağır işkenceye bırakıldığı ve psikolojik olarak da baskı gördüğü belirtildi. Çocukların intihar teşebbüsünde bulunduğu hatırlatıldı. Kadın tutsakların da sevklerde, sürgünlerde, hastaneye gidişlerinde yoğun baskı işkence ve kötü muameleyle karşı karşıya kaldığı ve cinsel tacizlere maruz bırakıldığı ifade edildi.

Açıklamanın ardından Diyarbakır D Tipi’nde tutulan siyasi tutukluların, cezaevinde yaşadıkları hak ihlallerine ilişkin gönderdikleri basın açıklaması okundu. Tutuklular gönderdikleri açıklamada, kamuoyunu duyarlılık çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çemen Tekstil’de mücadeleye devam

Çemen Tekstil’de 74 gün süren grevin ardından işçilerin mücadelesi kazanımla sonuçlanmış ve toplu iş sözleşmesi imzalanmıştı. İmzalanan toplu iş sözleşmesinin geçmişe dönük olduğu ortaya çıkarken, Çemen Tekstil patronu Kamil Çetinkaya grev sürecinde öne çıkan 12 işçiyi fabrika mallarına zarar verdikleri gerekçesiyle işten çıkardı. İşçilerin sendikaya karşı oldukça tepkili olması ise akıllarda yeni bir sendikal ihanetin yaşanmış olabileceğine dair soru işaretleri bıraktı.

Gaziantep Başpınar OSB’de kurulu Çemen Tekstil’de işçilerin verdiği sendikalaşma mücadelesi kazanımla sonuçlanmış ve DİSK Tekstil Sendikası ile patron masaya oturmak zorunda kalmıştı. Fakat işçilerin sendikalı olarak iş başı yapmalarının ardından daha 1 ay geçmeden işten çıkarmaların yaşanması işçiler tarafından öfkeyle karşılanmıştı.

DİSK Tekstil Sendikası’nın işverenle imzaladığı toplu iş sözleşmesinin geçmişe dönük olduğunu ve sözleşmenin 4 ay sonra biteceğini öğrenen işçiler sendikaya tepki göstermişti. 30 Nisan günü işçiler tazminatları verilmeden işten çıkarılırken, “Bu nasıl toplu iş sözleşmesi. Geçmişi kapsayan 1 yıllık sözleşmeye hiçbir sendika yönetimi imza atmaz. Sendika yönetimi bu durumu bize nasıl izah edecek” diye sormuşlardı.

İşçiler işten atma saldırısına da iş yavaşlatma ve çeşitli eylemlerle yanıt vermişti. İşçiler, 1 ay önce Gaziantep valisi, emniyet müdürü, OSB’deki diğer patronlar, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve diğer sendika yöneticilerinin tanıklığında imzalanan toplu iş sözleşmesini hatırlatarak “Şimdi 12 arkadaşımız işten atılıyor. Ya patron sözleşmeye uymuyor ya da sendika yöneticileri bize sözleşmeyi farklı anlattı. İş güvencesi diyorlardı, bu nasıl iş güvencesi?” diye tepkilerini dile getirmişlerdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**Deniz Gezmiş,
Yusuf Aslan,
Hüseyin İnan...**

**Denizler'in mirasını
devrim ve sosyalizm
mücadelesinde
yaşatacağız!**

